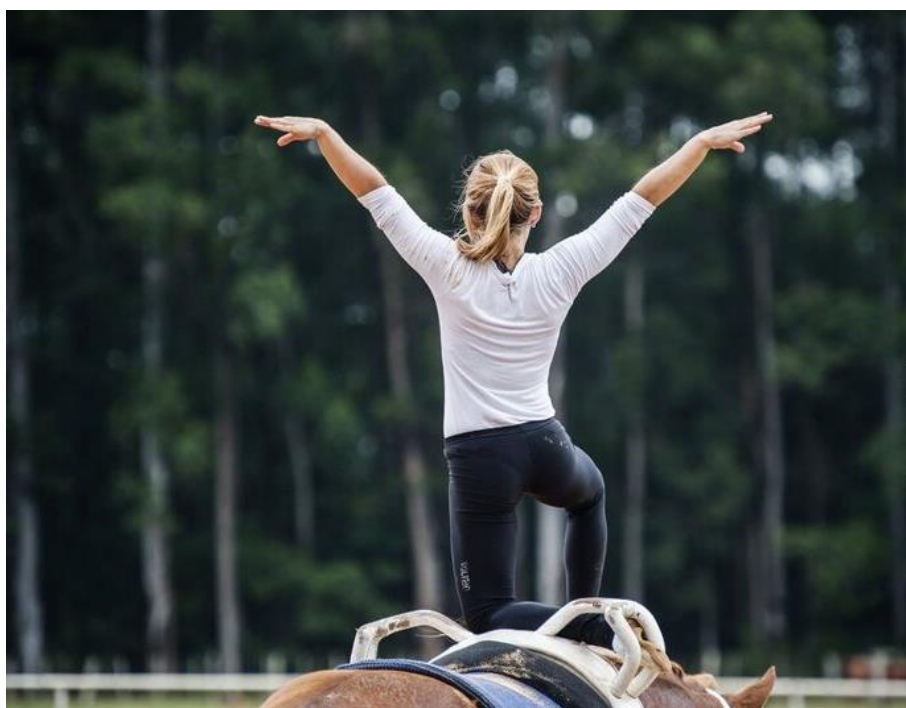

1 MAART 2025

HANDBOEK VOLTIGE

KNHS-V010325-1

Koninklijke Nederlandse Hippische Sportfederatie
De Beek 125, 3852 PL Ermelo
Postbus 3040, 3850 CA Ermelo

Telefoon: 0577 – 408200

E-mail: info@knhs.nl
Website: www.knhs.nl

© KNHS 2025

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de KNHS.

Inleiding

Voltige is een discipline binnen de paardensport, waarbij gymnastische oefeningen op de rug van een stappend of galopperend paard worden uitgevoerd. Het paard loopt aan een lange lijn, de longe, op een cirkel en heeft een speciale voltigesingel met handgrepen om. De longe wordt vastgehouden door een longeur; dit is de persoon, die het paard leidt, en zorgt dat het paard in een regelmatig tempo blijft stappen of galopperen.

Bij het voltigeren is het van belang dat het paard niet in zijn beweging wordt gehinderd. Dit vereist een combinatie van aanspanning, ontspanning, souplesse, evenwicht en ritme. Voltige bevordert het evenwichtsgevoel, de zit, het gevoel van ongedwongenheid, en het vertrouwen in het paard. Daarom is voltige een goede basis voor het paardrijden, maar het is ook een zelfstandige discipline, die valt onder de FEI, en die dus ook als wedstrijdsport kan worden beoefend. Voltigeren is een leuke sport voor kinderen, waarbij ze leren met een paard en met andere kinderen samen te werken. In de wedstrijdsport zijn met name kinderen, jongeren en jong volwassenen tot ca 35 jaar actief.

Voltigeren kan zowel in teamverband, in een Pas-de-Deux en als solist. Een voltigeteam bestaat maximaal uit zes personen, en kan bestaan uit jongens en meisjes in de leeftijd vanaf 6 jaar. Het voltigeren bestaat uit twee onderdelen: de verplichte oefeningen en de kür. In de hoogste klasse bij de solisten en de Young Vaulters klasse komt daar nog een technische test bij.

Dit handboek is bedoeld als nadere toelichting en aanvulling op het wedstrijdreglement voltige, zowel voor juryleden als voor trainers en voltigeurs. Er wordt nader ingegaan op een aantal aspecten waarop paard en voltigeur beoordeeld worden tijdens een wedstrijd. Het dient te worden gelezen náást het wedstrijdreglement (en niet als apart document).

HOOFDSTUK 1 – PAARDScore	4
1.1 ALGEMEEN	4
1.2 GALOP VAN EEN VOLTIGEPAAARD	4
1.3 STAP VAN EEN VOLTIGEPAAARD	4
1.4 SCALA VAN DE OPLEIDING (KWALITEIT GANGEN EN TRAINING VAN HET PAARD)	4
1.5 VOLTIGEERBAARHEID VAN HET PAARD (UITVOERING)	7
1.6 LONGEERCRIERIA	7
1.7 BEOORDELING PAARDScore	9
1.7.1 KWALITEIT VAN DE GANG	10
1.7.2 VOLTIGEERBAARHEID VAN HET PAARD	17
1.7.3 LONGEREN	19
HOOFDSTUK 2 – VERPLICHTE OEFENINGEN	20
2.1 – OPSPRONG	21
2.2 – ZITTEN	25
2.3 –BANK	27
2.4 – VLAG	28
2.5 – KNIELLEN	32
2.6 – MOLEN	34
2.7 – AFSPRONG BINNENWAARTS	38
2.8 – OPZWAAIEN	39
2.9 – SCHAAR	43
2.10 – STAAN	53
2.11 – FLANKEN	57
HOOFDSTUK 3 – KÜR	64
3.1 BEOORDELING TECHNIEK	64
3.1.1. -BEOORDELING UITVOERING	64
3.1.2. – BEOORDELING MOEILIKHEID	65
3.2 BEOORDELING ARTISTIEK	66
HOOFDSTUK 4 – TECHNISCHE TEST	76
4.1 BESCHRIJVING VOORGESCHREVEN OEFENINGEN EN BEOORDELINGSCRITERIA	77
4.1.1 ACHTERWAARTS STAAN (BALANS)	77
4.1.2 RADSLAG BEWEGING VAN DE HALS NAAR DE RUG (TIMING/COÖRDINATIE)	81
4.1.3 ONDERARMSTAND (KRACHT) E	85
4.1.4 OPSPRONG TOT SCHOUDERSTAND (SPRONGKRACHT)	88
4.1.5 NAALD ACHTERWAARTS (LENIGHEID)	91
4.2 BEOORDELING ARTISTIEK TECHNISCHE TEST	96
BIJLAGE – AFKORTINGEN	99
BIJLAGE – MOEILIKHEIDSGRAAD KÜR	100
BIJLAGE – VALLEN	101

HOOFDSTUK 1 – Paardscore

1.1 Algemeen

Het beoordelen van de paardscore begint bij het binnenkomen van de wedstrijdring en eindigt wanneer de voltigeur de grond raakt na de laatste afsprong.

Als meer dan één solovoltigeur of Pas-de-Deux samen binnenkomen met hetzelfde paard, wordt rekening gehouden met de binnenkomst, groet, en drafronde (tot het belseignaal) voor alle voltigeurs op dat paard.

De maximale score is 10 punten. De berekende paardscore wordt afgerond op de derde decimaal (d.w.z. 0,0011-0,0014 naar beneden; 0,0015-0,0019 naar boven).

De paardscore bestaat uit 3 onderdelen:

- A1 is de algemene kwaliteit van de gang en het trainingsniveau van het paard zoals dit wordt getoond tijdens de proef.
- A2 is de uitvoering van proef en het gedrag van het paard.
- A3 is de kwaliteit van het longeren en de communicatie tussen longeur en paard, inclusief de binnenkomst, groet en drafronde.

Het algemene doel van een training is om een paard te ontwikkelen dat "door het lichaam" (Durchlässig) is en bereid en in staat is om onmiddellijk te gehoorzamen aan de hulpen van de longeur zonder de minste weerstand of aarzeling.

1.2 Galop van een voltigepaard

De galop is een gang met een drietakt, en bevat een zweefmoment voor de volgende sprong. De galop is altijd regelmatig met gecadanceerde sprongen en wordt met lichtheid uitgevoerd.

Het paard dient zich in galop in een goed evenwicht te tonen. Het paard beweegt zich met gelijke, lichte en gecadanceerde sprongen voorwaarts, in een correcte houding. De achterhand blijft actief. De uitdrukking 'actieve achterhand' onderstreept het belang van de impuls, die zorgt dat de achterhand tot stuw en dragen komt.

1.3 Stap van een voltigepaard

In de klasse BB stap en de kür van de klasse BB galop en B stapt het paard in arbeidstap.

De stap is een marcherende gang met een viertakt. De vier benen worden in de stap afwisselend en afzonderlijk opgetild en weer neergezet. De stapbeweging moet door het gehele lichaam van het paard vloeien. De benen aan dezelfde laterale zijde vormen herkenbaar een V voor een kort moment.

In de arbeidstap beweegt het paard zich monter, regelmatig en ongedwongen voort. Het vertoont een actief en rustig beeld. De stap is gelijkmatig en vastberaden. De longeur leidt het paard in een constante lichte aanleuning.

1.4 Scala van de opleiding (kwaliteit gangen en training van het paard)

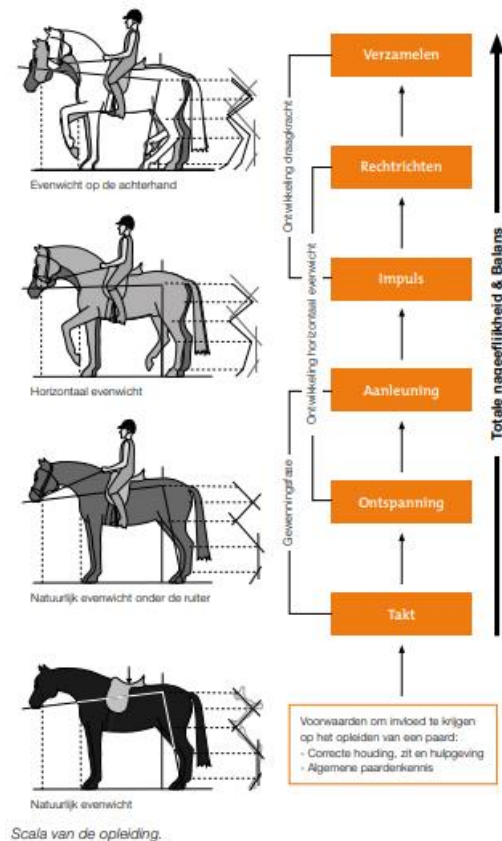
Het Scala van de opleiding is de meest belangrijke richtlijn voor trainers, ruiters, longeurs en juryleden.

Het scala van de opleiding is verdeeld in drie onderdelen:

- Ontwikkeling van begrip en vertrouwen, gericht op takt, ontspanning en verbinding;
- Ontwikkeling van stuwkracht, gericht op ontspanning, verbinding en acceptatie van het bit, impuls en rechtgerichtheid;
- Ontwikkeling van draagkracht, gericht op impuls, rechtgerichtheid en verzameling.

In het Scala worden 6 begrippen toegepast die als leidraad voor de beoordeling gelden:

1. Takt
2. Ontspanning
3. Aanleuning
4. Impuls
5. Rechtgerichtheid
6. Verzameling

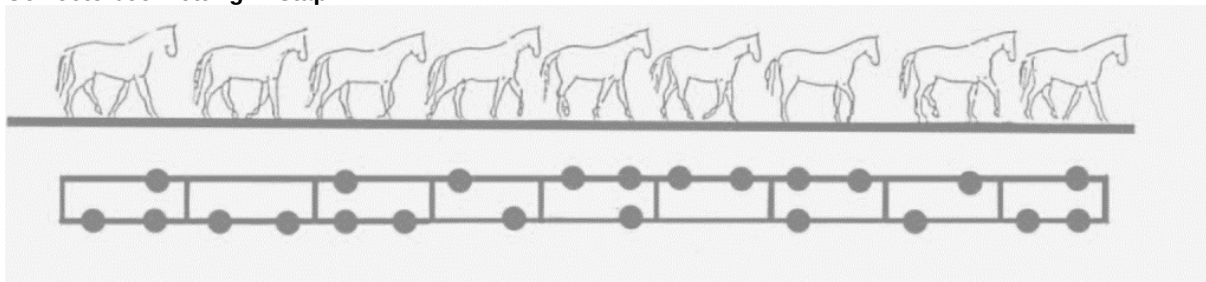

Takt (met energie en tempo)

Takt is de term die wordt gebruikt voor de karakteristieke opeenvolging van beenzetting en timing van een zuivere stap, zuivere draf en zuivere galop met duidelijke regelmaat en een duidelijk zweefmoment (niet in stap). De takt moet worden getoond met energie, in een geschikt en consequent tempo, waarbij het paard het vermogen ontwikkelt om in balans te blijven en zich te dragen, passend bij zijn trainingsniveau.

Correcte beenzetting in de linker galop

Correcte beenzetting in stap

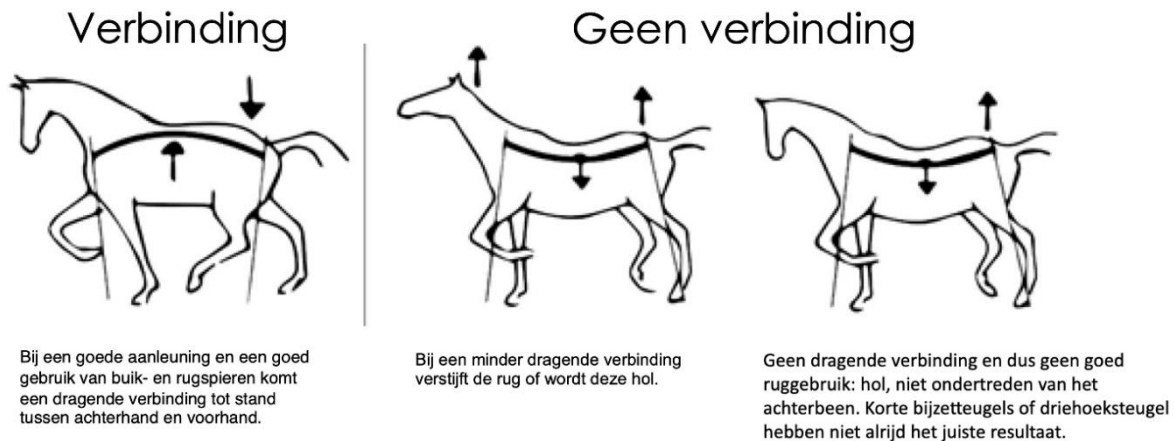

Ontspanning (met elasticiteit en soepelheid)

Ontspanning verwijst naar de mentale toestand van het paard (rust, zonder angst of nervositeit), evenals naar zijn fysieke toestand (de afwezigheid van negatieve spierspanning). Meestal gaat de mentale- en fysieke toestand hand in hand. Het paard leert de invloed van de voltigeur/longeur te accepteren zonder gespannen te raken. Het paard heeft een positieve spierspanning, zodat het soepel beweegt, met een verende rug en een ontspannen hals.

Aanleuning en nageeflijkheid

Nageeflijkheid is 'losgelatenheid' in nek en kaakgewricht, ontstaan vanuit een meer ondertredende achterhand. Onder aanleuning wordt verstaan een licht verende druk op de longeerlijn en de bijzetteugels of driehoeksteugel, die het paard aanbiedt. Een goede aanleuning resulteert in de controle over het gehele paard. Aanleuning is een wisselwerking: Er is een actieve achterhand nodig om tot aanleuning te komen en er is aanleuning nodig om de achterhand in tweede instantie tot vermeerderde activiteit te laten komen. De 'bridge of engagement' (zie plaatje hieronder) is een goede indicator van een goede aanleuning. Het contact met het bit of kaptoom moet verstelbaar zijn. Het paard draagt het hoofd recht, met de neus, in het algemeen, iets vóór de loodlijn. Het nekgewricht blijft daarbij soepel en de nek is het hoogste punt van de hals. Accepteren van het bit zie je door het rustige kauwen van het paard. De zacht bewegende tong moet onder het bit blijven (wanneer een bit wordt gebruikt). Als het paard zijn tong uitsteekt, de tong over het bit gooit of hem helemaal optrekt, met de tanden knarst of druk met een iets opgetrokken staart zwaait, zijn dit dikwijls tekenen van nervositeit, spanning of verzet van het paard. De juryleden moeten hier dus rekening mee houden in hun cijfer.

Impuls

Impuls is de benaming voor het doorgeven van een ijverige en energieke, goed gecontroleerde, stuwende activiteit, opgewekt vanuit de achterhand, die het atletisch vermogen van het paard benadrukt.

Impuls wordt geassocieerd met een zweefmoment. Het wordt gemeten door de betrokkenheid van de achterhand en het verlangen om zichzelf naar voren te dragen met een verlaging van het kruis, elasticiteit van de beenzetting, verend ruggebruik en toegenomen lichtheid van de voorhand.

Rechtgerichtheid

Een *rechtgericht* paard is recht op de rechte lijn en zoveel gebogen op de gebogen lijn als die lijn van hem vraagt. Dit wil zeggen dat de afdrucken van de achtervoeten in het spoor van de afdrucken van de voorvoeten treden. Men zegt ook dat het paard "spoort". Het paard belast beide voorbenen gelijkmatig, beide achterbenen stuwen ook gelijkmatig, het lichaam blijft van voren en achteren gezien verticaal (niet leunen).

Onder *stelling* verstaan we dat het paardenhoofd en -hals iets naar links of naar rechts zijn gebogen, de romp van het paard blijft recht gericht.

Bij de *lengtebuiging* is het paard door het gehele lichaam (van hoofd tot staart) gebogen.

De buiging die het paard in de hals en de wervelkolom kan tonen is echter beperkt, en mag niet meer of minder zijn dan de gevraagde lijn die hij moet volgen.

Verzameling

Verzameling is het dragen van meer gewicht op de achterhand dankzij het sterker buigen van de heup-, knie- en spronggewrichten van de achterbenen.

Door het meer verzamelen op de achterhand verkrijgt men lichtheid van de voorhand waardoor oprichting in de voorhand ontstaat en de voorbenen vrijer bewegen: het paard heeft een "bergopwaartse" neiging.

De galopsprongen worden korter zonder in te boeten in vlijt, ritme en activiteit, wat leidt tot een meer verheven beweging met volledig behoud van impuls.

Onder *evenwicht* wordt verstaan, dat het paard in alle gangen zijn totale belasting gelijk over 4 benen verdeelt. Naarmate het africhtingsniveau vordert, komt men tot meer gewicht op de achterhand.

Bij *balans* gaat het om de juiste evenwichtssituatie van het lichaam van het paard terwijl hij zich in alle gangen beweegt. Waarbij het paard niet gestoord wordt door de oefeningen van de voltigeur

1.5 Voltigeerbaarheid van het paard (uitvoering)

Het paard geeft de indruk de proef uit eigen beweging uit te voeren en daarbij in balans te blijven en zichzelf te dragen. Er is een beeld van harmonie en lichtheid tijdens de test.

Bereidheid/Gehoorzaamheid

Het paard werkt zonder weerstand. Het paard is gefocust op de hulpen en signalen van de longeur, reageert onmiddellijk en zonder aarzelen op discrete hulpen.

Tempo (vooruit/terug)

Onder *tempo* wordt de voorwaartse snelheid van de beweging in alle gangen verstaan. Het paard werkt met constant tempo (energiek) zonder te versnellen of te vertragen op externe factoren.

Tempo (A2) moet worden onderscheiden van Takt (A1), het paard kan bijvoorbeeld een niet altijd duidelijke 3-takt galop tonen (lagere A1), maar kan nog steeds werken met volledig constante snelheid en energie (hogere A2). Of het kan een uitstekend ritme vertonen met een duidelijke 3-takt galop en een duidelijk zweefmoment (hogere A1), maar de snelheid verandert tijdens de uitvoering herhaaldelijk bijvoorbeeld als reactie op oefeningen (lagere A2)

Volte (in/uit)

Het paard loopt op een constante volte van minimaal 15 meter diameter zonder naar binnen of buiten te komen.

1.6 Longeercriteria

Het longeren moet een gemakkelijke en moeiteloze samenwerking en communicatie tussen de longeur en het paard weerspiegelen.

Positie van de longeur

De longeur staat rechtop met een goede houding, rechte rug, ontspannen schouders en het hoofd rechtop, naar het paard gericht. Beide armen zijn ontspannen voor de longeur uit, licht gebogen bij de ellebogen en met de handen onder schouder- en boven heuphoogte. De handen en polsen zijn ontspannen.

De longeur staat in het midden van de volte en draait rond de linkervoet wanneer het paard naar links galoppeert of stapt, rond de rechtervoet wanneer het paard naar rechts galoppeert of stapt. Hoewel het niet ideaal is, is het acceptabel dat de longeur in een zeer kleine cirkel loopt die concentrisch is met die van het paard. Dit kan echter van invloed zijn op de score voor het longeren.

De longeur staat van bovenaf gezien, op de top van een driehoek, en de voor- en achterkant van het paard vormen de basis. De longeur is naar het midden van het paard gericht. Er is verbinding door de langeerlijn en door de zweep.

Als de volte of de gang van het paard moet worden gecorrigeerd, kan de longeur dienovereenkomstig van positie veranderen en kan de zweep van de getoonde positie worden verplaatst. Dit kan echter van invloed zijn op de score voor het longeren.

Longeerhulpen

Alle hulpen dienen correct en discreet te worden toegepast.

Longeerlijn

De langeerlijn neemt de plaats in van de van de ruiter's teugelhulpen. De lijn kan worden vastgehouden tussen de vierde en vijfde vinger (als ruiter) of tussen duim en wijsvinger (als menner). De elleboog van de longeur is licht gebogen.

Net als teugelhulpen tijdens het rijden, moeten signalen soepel en zo zacht mogelijk worden gegeven om de gewenste respons te krijgen. De hulpen worden gegeven door in de hand te knijpen of te draaien - niet door te trekken of te hangen aan de langeerlijn.

Longeerzweep

De langeerzweep neemt de plaats in van de benen van de ruiter. Als de zweep niet wordt gebruikt voor het geven van de nodige hulpen, wordt deze in een hoek van ongeveer 45 graden of meer gehouden, wijzend naar de croupe van het paard. Het paard accepteert de zweep als hulpmiddel zonder angstige reacties te vertonen, terwijl het alert en ontvankelijk blijft voor de hulpen. Het paard wordt aangemoedigd om voorwaartse bewegingsvrijheid te hebben. Zweepgebruik is discreet.

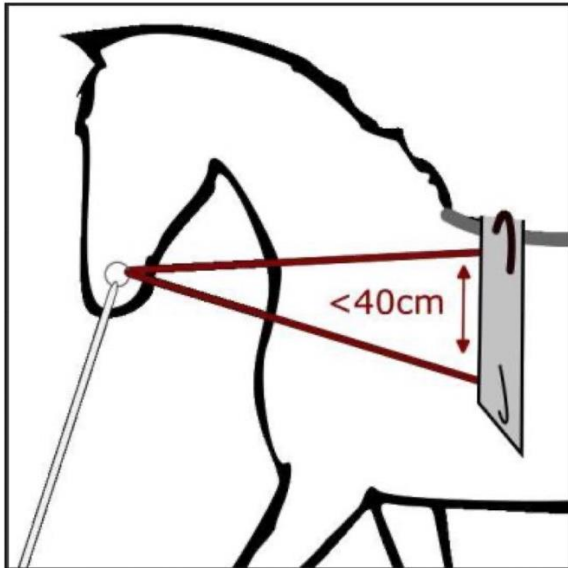
Als de longeur naar het paard gaat om het harnachement aan te passen, wordt de slag opgenomen en de zweep naar achteren gedraaid, zodat deze het paard niet hindert.

De stem van de longeur

De stem wordt voornamelijk gebruikt voor overgangen, beloningen, om de aandacht van het paard te trekken en/of om licht ongenoegen te uiten. De stem is een belangrijk hulpmiddel bij het longeren en moet worden gebruikt (zoals hierboven beschreven) om het paard te begeleiden zonder het paard constant toe te spreken.

Bijzetteugels en driehoeksteugel

De bijzetteugels zijn correct bevestigd: van de voltigesingel naar het bit of de kaptoom. De driehoeksteugel (zie afbeelding) is per zijde verbonden aan de voltigesingel via de bitring (zonder clip of musketon) terug naar de voltigesingel met per zijde maximaal 40 centimeter afstand tussen de twee verbindingpunten aan de voltigesingel. Het paard wordt gepresenteerd zonder knopen in de teugels. Met de bijzetteugels of driehoeksteugel goed afgesteld, kan het paard zijn neus correct op of iets voor de loodlijn dragen.

Presentatie en harnachement

Het paard wordt gepresenteerd op wedstrijden met een correct afgesteld hoofdstel of kaptoom en de voltigesingel, pad en beschermhoes op de juiste plek. Alle passanten zijn bevestigd of verborgen. Alle andere uitrusting, zoals bijvoorbeeld beenbescherming, moet correct zijn aangebracht. Overmatige versieringen die kunnen afleiden, worden afgeraden.

Raadpleeg het KNHS Wedstrijdreglement Voltige en de KNHS Harnachementgids voor meer informatie over toegestane hulpmiddelen en harnachement.

De longeur is correct gekleed en draagt geschikt schoeisel. Handschoenen zijn toegestaan. Overmatige versieringen die afleiden, worden afgeraden. Hoeden, etc. zijn niet toegestaan.

Binnenkomst, groet en drafronde

De binnenkomst-, groet- en drafronde worden zonder onderbrekingen uitgevoerd vanaf het binnendraven van de wedstrijdtring tot het overgaan in galop en het benaderen van het paard door de voltigeur. Onderbrekingen of onnodige vertraging zullen leiden tot een aftrek - zie hieronder.

Binnenkomst

De longeur en het paard komen binnen in een rechte lijn vanaf de ingang richting de jury bij A (als de arena dit toelaat). De longeur draaft naast de linkerschouder van het paard, dat gewillig en gecontroleerd volgt. De longeerlijn kan in één of in beide handen worden gehouden. Een correcte overgang naar halthouden vanuit de draf wordt getoond op of nabij het midden van de wedstrijdtring.

Groet

Voor een correcte groet dient het paard stil en recht tegenover jury A te staan. Het paard moet vierkant staan. De longeur en voltigeurs groeten jury A, die de groet beantwoordt.

Draf ronde

Terwijl de voltigeur(s) het midden van de wedstrijdtring verlaten, vraagt de longeur het paard om naar de volte te gaan in goed contact en met een niet-gedraaide longeerlijn. Het is toegestaan om het paard naar de volte te leiden, maar dit levert een lagere score op. De volte mag niet kleiner zijn dan 15 meter in diameter. Kort stappen of galopperen voor de drafronde is toegestaan en levert niet automatisch aftrekpunten op. De longeur laat het paard overgaan in draf en laat deze draven op de volte totdat de jury bij A een belsignaal geeft. Na de bel en zonder onnodige vertraging, maakt het paard een soepele overgang naar galop. Voor de galopovergang is een overgang tot stap of tot kort halthouden toegestaan.

1.7 Beoordeling paardscore

Voor A1 worden zes scores gegeven tussen 0-10, één decimaal is toegestaan en het gemiddelde van de zes scores telt als A1. Voor A2 en A3 wordt één score gegeven tussen 0-10 voor elk, één decimaal is toegestaan.

Beoordeling klasse BB-L

Kwaliteit van de Gang	- Takt: Regelmaat, energie, gelijke paslengte, duidelijke 3-takt, duidelijk zweefmoment. - Souplesse: Ontspanning en souplesse door het hele lichaam van het paard. Ontspannen deinende rug. Ontspannen hals. Positieve spierspanning. - Aanleuning: 'Bridge of engagement'. Energie van de achterhand stroomt door het lichaam naar een zachte en flexibele verbinding op de bijzetteugels en longeerlijn. - Impuls: Zelfdragend met elastische passen, souplesse en stuwende achterhand. Energie gecreëerd met de achterbenen ruim onder het zwaartepunt van het paard (dragen, niet duwen). Lichtheid van de voorhand (plus neiging omhoog), dalen van het kruis. - Rechtgerichtheid: 'Relatieve' rechtheid op de cirkellijn. De achterbenen volgen de voetstappen van de voorbenen. Lichaam is verticaal. Het paard is door het gehele lichaam (van hoofd tot staart) gebogen.	A1 40%										
	<table><tr><td>Takt 8 %</td><td>Souplesse 8 %</td><td>Aanleuning 8 %</td><td>Impuls 8 %</td><td>Rechtgerichtheid 8 %</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>	Takt 8 %	Souplesse 8 %	Aanleuning 8 %	Impuls 8 %	Rechtgerichtheid 8 %						
	Takt 8 %	Souplesse 8 %	Aanleuning 8 %	Impuls 8 %	Rechtgerichtheid 8 %							
Voltigeerbaarheid van het paard	- Bereidheid/gehoorzaamheid: Geen weerstand of aarzeling. alert en reagerend op de hulpen van de longeur. Harmonie en lichtheid. - Tempo (vooruit/achteruit): constant correct tempo, tempo en energie zonder te versnellen of te vertragen. - Volte: Constante volte van min. 15 meter. diameter zonder naar binnen of buiten te 'vallen'.	A2 40%										
	<table><tr><td>Bereidheid/gehoorzaamheid 50%</td><td>Tempo 25%</td><td>Volte 25%</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>	Bereidheid/gehoorzaamheid 50%	Tempo 25%	Volte 25%								
	Bereidheid/gehoorzaamheid 50%	Tempo 25%	Volte 25%									
Aftrek												
Longeren	- Het longeren moet een gemakkelijke en moeiteloze samenwerking en communicatie tussen de longeur en het paard weerspiegelen. Correct en discreet gebruik van hulpen. Correcte houding. Gepaste kleding. Goed passend harnachement. - Binnenkomst, groet en drafronde: Wordt vloeiend uitgevoerd vanaf het betreden van de wedstrijdrijng tot het overgaan in galop en totdat de voltigeur het paard raakt.	A3 20%										
	Aftrek											

Beoordeling klasse M-ZZ, Junioren en Young Vaulters

Kwaliteit van de Gang	- Takt: Regelmaat, energie, gelijke paslengte, duidelijke 3-takt, duidelijk zweefmoment. - Souplesse: Ontspanning en souplesse door het hele lichaam van het paard. Ontspannen deinende rug. Ontspannen hals. Positieve spierspanning. - Aanleuning: 'Bridge of engagement'. Energie van de achterhand stroomt door het lichaam naar een zachte en flexibele verbinding op de bijzetteugels en longeerlijn. - Impuls: Zelfdragend met elastische passen, souplesse en stuwende achterhand. Energie gecreëerd met de achterbenen ruim onder het zwaartepunt van het paard (dragen, niet duwen). Lichtheid van de voorhand (plus neiging omhoog), dalen van het kruis. - Rechtgerichtheid: 'Relatieve' rechtheid op de cirkellijn. De achterbenen volgen de voetstappen van de voorbenen. Lichaam is verticaal. Het paard is door het gehele lichaam (van hoofd tot staart) gebogen. - Verzameling: Verlaagde, geëngageerde achterhand en kruis. Verkorting en vernauwing van het ondersteuningsvlak resulterend in lichtheid en verhevenheid van de voorhand. Kortere, krachtige, energieke passen.	A1 60%												
	<table><tr><td>Takt 10 %</td><td>Souplesse 10 %</td><td>Aanleuning 10 %</td><td>Impuls 10 %</td><td>Rechtgerichtheid 10 %</td><td>Verzameling 10 %</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>	Takt 10 %	Souplesse 10 %	Aanleuning 10 %	Impuls 10 %	Rechtgerichtheid 10 %	Verzameling 10 %							
	Takt 10 %	Souplesse 10 %	Aanleuning 10 %	Impuls 10 %	Rechtgerichtheid 10 %	Verzameling 10 %								
Voltigeerbaarheid van het paard	- Bereidheid/gehoorzaamheid: Geen weerstand of aarzeling. alert en reagerend op de hulpen van de longeur. Harmonie en lichtheid. - Tempo (vooruit/achteruit): constant correct tempo, tempo en energie zonder te versnellen of te vertragen. - Volte: Constante volte van min. 15 meter. diameter zonder naar binnen of buiten te 'vallen'.	A2 25%												
	<table><tr><td>Bereidheid/gehoorzaamheid 50%</td><td>Tempo 25%</td><td>Volte 25%</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>	Bereidheid/gehoorzaamheid 50%	Tempo 25%	Volte 25%										
	Bereidheid/gehoorzaamheid 50%	Tempo 25%	Volte 25%											
Aftrek														
Longeren	- Het longeren moet een gemakkelijke en moeiteloze samenwerking en communicatie tussen de longeur en het paard weerspiegelen. Correct en discreet gebruik van hulpen. Correcte houding. Gepaste kleding. Goed passend harnachement. - Binnenkomst, groet en drafronde: Wordt vloeiend uitgevoerd vanaf het betreden van de wedstrijdrijng tot het overgaan in galop en totdat de voltigeur het paard raakt.	A3 15%												
	Aftrek													

1.7.1 Kwaliteit van de gang (kwaliteit van training) (Score A1)

Indien de klasse in stap wordt uitgevoerd, dient in de uitleg van de A1 basisscore stap gelezen te worden in plaats van galop.

Referentiescores voor A1 – Takt voor galop

Referentiescore	Beschrijving	Hoe te herkennen?
Tot 10 punten	Takt absoluut regelmatig en met energie. Lengte van de sprongen gelijk tijdens de uitvoering. Altijd een galop in 3 takt met een duidelijk zweefmoment.	• Zuivere regelmaat van de gang • Duidelijk zweefmoment • Ritme met energieke uitdrukking • Beenzetting is altijd correct • Tempo passend en regelmatig • Actief achterbeen • Paard in balans
Tot 8 punten	Takt regelmatig, uitgedrukt met redelijke energie. De lengte van de sprongen is tijdens de proef grotendeels gelijk. 3-takt galop met herkenbaar zweefmoment.	• Meestal zuivere regelmaat van de gang • Zweefmoment duidelijk • Ritme met redelijke energieke uitdrukking • Beenzetting is meestal correct • Tempo meestal passend en regelmatig • Achterbeen overwegend actief • Paard lijkt in balans
Tot 6 punten	Takt meestal regelmatig maar zonder energie of licht gehaast. Lengte van de sprongen varieert enigszins tijdens de proef. Niet altijd in 3-takt galop, zweefmoment niet meer duidelijk aanwezig.	• Veranderingen in regelmaat van de gang • Niet altijd zuivere 3-takt galop • Gebrek aan energie of een beetje gehaast • Lichte onderbreking van de juiste beenzetting. • Het tempo varieert • Achterbeen is niet actief, veroorzaakt ritme fouten • Paard grotendeels in balans
Tot 4 punten	Takt meestal onregelmatig en/of zonder energie (lijkt 4-takt galop) en/of haastig. De lengte van de sprongen varieert tijdens de proef. Zweefmoment niet duidelijk of zeer inconsistent.	• Mist regelmaat van de gang • Grotendeels in 4-takt galop • Ritme zonder energie of is haastig • Onderbreken van correcte beenzetting • Het tempo varieert • Achterbeen dat niet actief is, veroorzaakt ernstige ritmestoornissen • Paard zelden in balans
Tot 2 punten	Takt onregelmatig (lijkt 4-takt galop te zijn) gedurende de gehele proef, de paslengte is niet zuiver gedurende de proef.	• Geen regelmaat van de gang • Continu in 4-takt galop • Correcte beenzetting niet duidelijk • Gebrek aan energie • Achterbeen dat ernstig tekortschiet, veroorzaakt ernstige ritmestoringen • Paard ongebalanceerd

Referentiescores voor A1 – Takt voor stap

Referentiescore	Beschrijving	Hoe te herkennen?
Tot 10 punten	Takt absoluut regelmatig en met energie. Lengte van de passen gelijk tijdens de uitvoering. Altijd een stap in 4 takt.	• Zuivere regelmaat van de gang • Ritme met energieke uitdrukking • Beenzetting is altijd correct • Tempo passend en regelmatig • Actief achterbeen • Paard in balans
Tot 8 punten	Takt regelmatig, uitgedrukt met redelijke energie. De lengte van de passen is tijdens de proef grotendeels gelijk. 4-takt stap.	• Meestal zuivere regelmaat van de gang • Ritme met redelijke energieke uitdrukking • Beenzetting is meestal correct • Tempo meestal passend en regelmatig • Achterbeen overwegend actief • Paard lijkt in balans
Tot 6 punten	Takt meestal regelmatig maar zonder energie of licht gehaast. Lengte van de passen varieert enigszins tijdens de proef. Niet altijd in 4-takt stap.	• Veranderingen in regelmaat van de gang • Niet altijd zuivere 4-takt stap • Gebrek aan energie of een beetje gehaast • Lichte onderbreking van de juiste beenzetting. • Het tempo varieert • Achterbeen is niet actief, veroorzaakt ritme fouten • Paard grotendeels in balans
Tot 4 punten	Takt meestal onregelmatig en/of zonder energie en/of haastig. De lengte van de passen varieert tijdens de proef.	• Mist regelmaat van de gang • Ritme zonder energie of is haastig • Onderbreken van correcte beenzetting • Het tempo varieert • Achterbeen dat niet actief is, veroorzaakt ernstige ritmestoornissen • Paard zelden in balans
Tot 2 punten	Takt onregelmatig (lijkt 2-takt stap / telgang te zijn) gedurende de gehele proef, de paslengte is niet zuiver gedurende de proef.	• Geen regelmaat van de gang • Continu in 2-takt stap • Correcte beenzetting niet duidelijk • Gebrek aan energie • Achterbeen dat ernstig tekortschiet, veroorzaakt ernstige ritmestoringen • Paard ongebalanceerd

Referentiescores voor A1 - Souplesse

Referentiescore	Beschrijving	Hoe te herkennen?
Tot 10 punten	Volledig ontspannen en soepel paard tijdens de proef. Paard werkt met een positieve spierspanning. Geen tekenen van spanning of stress.	• Volledig ontspannen uitdrukking • Goede veerkracht van de passen • Vrij van angst • Positieve spierspanning • Deinende rug met een duidelijke „bridge of engagement“ • Staart ontspannen gedragen • Ritmische ademhaling • Fysieke en mentale ontspanning
Tot 8 punten	Ontspannen en soepel paard tijdens het grootste deel van de proef. Meestal geen spanning of stress in het lichaam. Meestal een ontspannen rug en hals.	• Ontspannen uitdrukking • Elasticiteit van de passen • Vrij van angst • Ontspannen hals • Deinende rug • Staart meestal ontspannen gedragen. • Meestal ritmische ademhaling • Fysieke en mentale ontspanning getoond tijdens het grootste deel van de proef
Tot 6 punten	Ontspanning en soepelheid worden niet voortdurend getoond tijdens de proef. Tekenen van gebrek aan souplesse. Enige spanning in rug en hals	• Uitdrukking met enige angst en spanning • Enige spanning in nek • Enige spanning in de rug • Enige geagiteerde staardracht
Tot 4 punten	Ontspanning en souplesse worden niet getoond tijdens de proef. Veel tekenen van gebrek aan souplesse.	• Uitdrukking vertoont meestal angst en spanning • Duidelijke spanning in hals • Duidelijke spanning in rug en/of holle rug • Duidelijk geagiteerde staardracht
Tot 2 punten	Ontspanning en souplesse niet getoond. Heel gespannen.	• Uitdrukking toont continu angst en spanning • Ernstige spanning in de hals • Ernstige spanning in de rug (volledig hol) • Zeer onrustige staardracht

Referentiescores voor A1 - Aanleuning

Referentiescore	Beschrijving	Hoe te herkennen?
Tot 10 punten	Duidelijke „Bridge of Engagement“. De opgewekte voorwaartse drang vanuit het achterbeen, werkt door in het lichaam van het paard, met als resultaat een goede aanleuning op de bijzetteugels of driehoeksteugel en langeerlijn tijdens de hele proef.	• Duidelijke aanleuning via de „Bridge of engagement“. • Zachte mond. • Neuslijn van het paard op- of licht voor de loodlijn. • Goed contact via de bijzetteugels of driehoeksteugel. • Contact via langeerlijn zacht en in constant contact met longeur.
Tot 8 punten	Kleine momenten van verlies van de „Bridge of Engagement“. De opgewekte voorwaartse drang vanuit het achterbeen, werkt door in het lichaam van het paard, met als resultaat een goede aanleuning op de bijzetteugels of driehoeksteugel en langeerlijn tijdens het merendeel van de proef.	• Verbinding via „Bridge of engagement“ meestal aanwezig. • Zachte mond. • Neuslijn meestal op de loodlijn, kan ietwat voor of achter zijn. • Bijzetteugels of driehoeksteugel meestal in goede verbinding. • Langeerlijncontact zacht. • meestal goed contact met longeur.
Tot 6 punten	De voorwaartse drang (door het lichaam van het paard) wordt niet altijd vanuit de achterhand opgewekt. Contactverlies met bijzetteugels of driehoeksteugel en langeerlijn (momenten waarop het paard contact ontwijkt door het inkorten van de hals of de neus voor of achter de loodlijn te plaatsen).	• Niet altijd „Bridge of engagement“ (holle rug). • Mond droog en open, momenten van spanning te zien door het uitsteken van de tong, niet over het bit. • Neuslijn verandert (voor en/of achter de loodlijn). • Bijzetteugels of driehoeksteugel tonen spanning of meestal geen contact. • Het contact via de langeerlijn is vaak hard of juist weinig contact.
Tot 4 punten	Geen voorwaartse drang vanuit de achterhand door het hele lichaam. Geen contact met bijzetteugels of driehoeksteugel en langeerlijn tijdens het grootste deel van de uitvoering (paard ontwijkt continu contact door de hals in te korten of de neus voor of achter de loodlijn te plaatsen).	• Geen verbinding via de „Bridge of engagement“ (zeer hol). • Mond open en/of spanning op bijzetteugels of driehoeksteugel. • Tong uit de mond en toont spanning tijdens het grootste deel van de proef, of tong over het bit. • Neus ver voor de loodlijn (geen verbinding). • Neus achter loodlijn met bijzetteugels of driehoeksteugel strak of zonder contact. • Langeerlijn: geen contact, constant doorhangend, of veel spanning .
Tot 2 punten	Geen voorwaartse drang. Contact met bijzetteugels of driehoeksteugel en langeerlijn is slecht. Paard staat op geen enkel moment aan het bit.	• Geen verbinding via de „Bridge of engagement“ (zeer hol). • Mond open en/of spanning op bijzetteugels of driehoeksteugel. • Tong uit de mond en toont spanning tijdens de hele proef. • Neus erg ver voor de loodlijn (geen verbinding). • Neus erg achter de loodlijn met erg strakke- of juist geen contact in de bijzetteugels of driehoeksteugel. • Langeerlijn: geen contact, constant doorhangend of zeer veel spanning.

Referentiescores voor A1 - Impuls

Referentiescore	Beschrijving	Hoe te herkennen?
Tot 10 punten	Het paard toont een natuurlijke voorwaartse drang, met elastische galopsprongen, soepel en verend ruggebruik en actieve achterhand. Energie vanuit de achterhand, waarbij de achterbenen goed onder het zwaartepunt van het paard komen. De voorhand wordt 'opgetild' (bergopwaarts.) Kruis laag.	• Energieke, actieve achterhand • Achterbenen 'dragen' en komen onder het zwaartepunt van het paard • Paard heeft elastische galopsprongen • Kruis laag • Paard houdt dezelfde gretigheid en energie gedurende de hele proef
Tot 8 punten	Het paard toont een voorwaartse drang, met elastische galopsprongen, een soepel en verend ruggebruik en een actieve achterhand. Energie vanuit achterhand, waarbij de achterbenen goed onder het zwaartepunt van het paard komen, waardoor de voorhand (neiging bergopwaarts) gedurende het grootste deel van de proef wordt 'opgetild'.	• Energie grotendeels vanuit de achterhand • Achterbenen 'dragen' meestal en komen onder het zwaartepunt van het paard • Paard behoudt gedurende het grootste deel van de prestatie dezelfde gretigheid en energie.
Tot 6 punten	Het paard toont niet altijd een voorwaartse drang en niet altijd met elastische galopsprongen. Meestal gebrek aan energie, moet worden aangedreven door de longeur, of veelal rennend op de voorhand. Paard haast zich in plaats van dragend te zijn. De souplesse van de rug is niet altijd zichtbaar, en de achterbenen komen niet onder het zwaartepunt van het paard, maar 'duwen' de achterhand omhoog (kruis hoog) in plaats van 'dragen' (kruis laag).	• Energie wordt niet altijd getoond • Achterbenen lopen achter, 'duwen' in tegenstelling tot 'dragen' (kruis hoog) • Paard vertoont geen elastische galopsprongen • Paard vertoont gebrek aan energie of gebrek aan gretigheid om zichzelf vooruit te dragen • Paard loopt meestal op de voorhand • Paard haastig
Tot 4 punten	Het paard toont geen voorwaartse drang, met een stijfheid in de galopsprongen, de rug vertoont geen souplesse. Duidelijk gebrek aan energie, constant aangedreven moeten worden door de longeur, of duidelijk lopen op de voorhand.	• Energie wordt meestal niet getoond • Paard toont duidelijk gebrek aan looplust • Paard heeft een moeizame galop • Paard loopt duidelijk op de voorhand • Paard rent
Tot 2 punten	Het paard toont absoluut geen voorwaartse drang, met een stijfheid in de galopsprongen, de rug vertoont geen souplesse, de achterbenen komen niet onder het zwaartepunt van het paard. Geen energie, constant aangedreven moeten worden door de longeur, of constant op de voorhand lopen.	• Energie wordt niet getoond • Achterbenen duwen • Weinig of geen elasticiteit • Paard heeft moeite met galopperen

Referentiescores voor A1 - Rechtgerichtheid

Referentiescore	Beschrijving	Hoe te herkennen?
Tot 10 punten	Het paard is rechtgericht op de volte. De afdruk van de achtervoeten treden in het spoor van de afdruk van de voorvoeten. Het paard heeft met zijn hele lichaam dezelfde buiging als de cirkel. Lichaam verticaal.	• Rechtgericht • De achtervoeten volgen de afdruk van de voorvoeten • Paard in balans aan beide kanten van het lichaam • Gelijke gewichtsverdeling over alle benen • Lichaam verticaal
Tot 8 punten	Het paard is meestal rechtgericht op de volte. De achtervoeten volgen de afdruk van de voorvoeten. Het paard heeft met zijn hele lichaam meestal dezelfde buiging als de cirkel. Lichaam bijna verticaal.	• Meestal rechtgericht • De achtervoeten volgen de afdruk van de voorvoeten met minimale afwijking • Paard is grotendeels in balans aan beide zijden van het lichaam • Vrijwel gelijke gewichtsverdeling over alle benen (licht leunen is acceptabel), hoofd niet of licht gekanteld • Lichaam iets naar binnen leunend
Tot 6 punten	De rechtgerichtheid op de volte is niet altijd duidelijk. De achtervoeten volgen niet altijd de afdruk van de voorvoeten. Het paard heeft niet altijd dezelfde buiging als de cirkel. Lichaam niet altijd verticaal, maar leunt wat naar binnen.	• Niet altijd rechtgericht • De achtervoeten volgen de afdruk van de voorvoeten met een kleine afwijking • Achterhand iets of soms naar binnen of naar buiten • Lichaam enigszins naar binnen leunend • Hoofd enigszins scheef/gekanteld.
Tot 4 punten	De rechtgerichtheid van het paard op de volte is niet evident. De achtervoeten volgen meestal niet de afdruk van de voorvoeten. Het paard heeft zelden dezelfde buiging als de cirkel. Lichaam duidelijk naar binnen leunend.	• Niet rechtgericht • De achtervoeten volgen meestal de afdruk van de voorvoeten niet • Achterhand meestal naar binnen of naar buiten • Lichaam leunt duidelijk naar binnen • Hoofd duidelijk scheef/gekanteld
Tot 2 punten	De rechtgerichtheid van het paard op de volte is niet evident. De achtervoeten volgen nooit de afdruk van de voorvoeten. Het paard heeft niet dezelfde buiging als de cirkel. Lichaam niet verticaal.	• Niet rechtgericht • De achtervoeten volgen niet de afdruk van de voorhoeve • Achterhand naar binnen of naar buiten • Ernstig naar binnen leunend • Hoofd erg scheef/gekanteld

Referentiescores voor A1 - Verzameling

Referentiescore	Beschrijving	Hoe te herkennen?		
Tot 10 punten	Het paard draagt meer gewicht op de achterhand dankzij het sterker buigen van de heup-, knie- en spronggewrichten van de achterbenen en het daardoor verder ondertreden naar het zwaartepunt. Door het meer verzamelen op de achterhand verkrijgt men lichtheid van de voorhand waardoor oprichting in de voorhand ontstaat (bergopwaarts) en de voorbenen vrijer bewegen. De galopsprongen worden korter zonder in te boeten in vlijt, ritme en activiteit, wat leidt tot een verhevener beweging met volledig behoud van impuls.	• Bergopwaarts • Achterbenen dragen (niet duwen) • Het ondersteuningsvlak is klein • Nek op het hoogste punt • ‚Door de hele bovenlijn‘ • Lichtheid van de galop en vrije beweging van de voorbenen		
Tot 8 punten	Het paard draagt meer gewicht op de achterhand dankzij het sterker buigen van de heup-, knie- en spronggewrichten van de achterbenen en het daardoor verder ondertreden naar het zwaartepunt. De nek van het paard begint omhoog te komen en is meer gebogen, de galopsprongen beginnen korter te worden. Bij de ontwikkeling van de verzameling is de nek van het paard niet altijd op het hoogste punt.	• Meestal bergopwaarts • Achterbenen dragen (niet duwen) • Ondersteuningsvlak is verkleind • Nek op het hoogste punt tijdens het grootste deel van de proef • Paard toont duidelijk een ontwikkeling richting verzameling • Door de bovenlijn‘ • Voorhand toont toenemende lichtheid		
Tot 6 punten	Het paard begint een verzameling te ontwikkelen. Ietwat gebrek aan het ‚over de rug gaan‘. De achterbenen niet altijd dragend. Het paard lijkt niet altijd bergopwaarts. De hoogte van de nek wisselt. De passen worden verkort door spanning of een langzamer tempo in plaats van te verzamelen.	• Niet altijd bergopwaarts • Achterbenen dragen niet • Ondersteuningsvlak verkleint niet • Nek verandert van positie gedurende de proef • Paard in ontwikkeling richting verzameling • Niet altijd ‚door de hele bovenlijn‘ • Voorhand toont matige lichtheid		
Tot 4 punten	Het paard toont weinig verzameling. Tempo langzaam en inactief, of duidelijk op voorhand. Gebruik van de rug ontbreekt (stijf of hol). De achterbenen duwen in plaats van te dragen. Het paard lijkt niet bergopwaarts. De nek mag dan op het hoogste punt zijn, maar niet door de ‚bridge of engagement‘.	• Neerwaartse neiging • Achterbenen dragen niet • Ondersteuningsvlak is groot • Nek-positie fluctueert gedurende het grootste deel van de proef • Verzameling ontwikkelt zich amper • Niet ‚door de hele bovenlijn‘ • Voorhand toont vrijwel geen lichtheid		
Tot 2 punten	Het paard toont geen verzameling. Tempo langzaam en beperkt, of rennend op de voorhand. Gebrek aan ‚bridge of engagement‘. De achterbenen duwen en dragen niet. Het paard lijkt niet bergopwaarts. De nek kan op het hoogste punt zijn, maar paard is niet door het lichaam, en/of de nek is laag. Het paard is op de voorhand, geen lichtvoetigheid.	• Bergafwaarts • Achterbenen dragen niet • Tempo laag, gebrek aan energie • Ondersteuningsvlak is groot • Nek-positie fluctueert • Paard toont geen verzameling • Niet ‚door de hele bovenlijn‘: ‚bridge of engagement‘ • Beweegt op de voorhand, toont geen lichtheid		

1.7.2 Voltigeerbaarheid van het paard (score A2)

De score voor voltigeerbaarheid kijkt naar de samenwerking en de specifieke vaardigheden van een voltigepaard. Deze score omvat aandacht en vertrouwen, harmonie, lichtheid en gemak van beweging, en acceptatie van hulpen. Het paard wekt de indruk comfortabel te zijn en de test uit eigen beweging uit te voeren. Dat betekent dat een voltigepaard niet alleen wordt beoordeeld op zijn bewegingskwaliteit, zijn trainingsniveau en zijn conditie, maar ook op de manier waarop het de taak uitvoert in relatie tot voltigeurs en hun oefeningen. Dat weerspiegelt enerzijds de harmonie tussen de longeur, de voltigeurs en het paard, en anderzijds is het ook een teken van de algehele soepelheid en bereidheid van het paard om te presteren met de voltigeur(s) als voltigepaard.

Ongeacht de getoonde oefeningen galoppeert of stapt het paard met een zekere balans en constant tempo, geeft het de indruk onafhankelijk, gewillig en gehoorzaam te werken, en voert de proef uit zowel met gemak als in goede coördinatie met de voltigeurs en longeur terwijl het een constante cirkellijn behoudt.

De kerngebieden zijn:

- Werkwilligheid en gehoorzaamheid
- Balans in tempo en consistentie (vooruit/achteruit)
- Balans op de volte (links/rechts)

Werkwilligheid en gehoorzaamheid

- Aandachtig, bereid om mee te werken, gehoorzaam
- Het paard voert de proef op eigen beweging uit
- Consistent in alle oefeningen
- Geconcentreerd in het reageren op de hulpen/reagerend op de hulpen
- In harmonie met de voltigeur en longeur, gemak/lichteit tonend
- Geen nadelige reacties of indicatoren van stress

Referentiescore	Beschrijving Werkwilligheid en gehoorzaamheid
Tot 10 punten	Optimale vervulling van de criteria of met lichte afwijkingen. Het paard lijkt ontspannen, gefocust en bereid om samen te werken. Het toont absolute bereidheid om in harmonie met de longeur en de voltige te presteren en geeft de indruk de proef uit eigen beweging uit te voeren gedurende de gehele duur. Het reageert aandachtig op de hulpen, voltooit de taak met de indruk van uitstekende harmonie en lichtheid terwijl het een optimale zelfhouding behoudt.
Tot 8 punten	Meestal is het paard ontspannen, gefocust en bereid om mee te werken en is alert en reageert op de hulpen van de longeur zonder aarzeling. Meestal in goede harmonie en lichtheid met een goede zelfhouding.
Tot 6 punten	Enkele duidelijke weerstand of aarzeling. Verlies van lichtheid en harmonie. Het paard reageert niet altijd op de hulpen van de longeur. Enkele nervositeit of kleine reacties.
Tot 4 punten	Meerdere duidelijke momenten van weerstand. Het paard wil duidelijk niet vooruit, is ongehoorzaam of ongeschoold. Het accepteert niet altijd de hulpen van de longeur of mist vertrouwen en begrip voor de vereisten van een voltigepaard en de gegeven hulpen. Duidelijke nervositeit of grote reacties.
Tot 2 punten	Zeer ongehoorzaam met duidelijke en constante weerstand. Buiten de controle van de longeur. Het paard is zeer onwillig, ongehoorzaam of onopgeleid. Het accepteert de hulpen van de longeur niet gedurende de hele proef.

Balans in tempo en consistentie (vooruit/achteruit)

- Constant passend en consistent tempo in relatie tot de oefeningen die de voltigeurs uitvoeren (zonder "vertragen" of "weg te rennen")
- Consistente betrokkenheid, tempo en energie met betrekking tot de uitvoering

Referentiescore	Beschrijving Balans in tempo en consistentie
Tot 10 punten	Optimale vervulling van de criteria of met lichte afwijkingen. Het paard toont een uitstekende balans door een consistent tempo en energie in alle situaties en behoudt zijn zelfhouding in een absoluut regelmatig tempo gedurende de hele test.
Tot 8 punten	Het paard toont een goede balans door een overwegend consistent tempo en energie in de meeste situaties en behoudt zijn zelfhouding meestal in een regelmatig tempo. Het paard kan vertragen of versnellen
Tot 6 punten	Het paard heeft moeite met voorwaarts gaan of vertraagt aanzienlijk en vertoont enige tempowisselingen (tempo en energie).
Tot 4 punten	Het paard wil niet vooruit of vertraagt aanzienlijk en vertoont tempowisselingen (tempo en energie).
Tot 2 punten	Het paard kan niet hetzelfde tempo en dezelfde energie aanhouden en compenseert zijn gebrek aan evenwicht voortdurend duidelijk door grote veranderingen in tempo en energie.

Balans op de volte (links/rechts)

- Het evenwicht aan beide kanten bewaren in relatie tot bijvoorbeeld de oefeningen die de voltigeur(s) laat zien en/of externe invloeden
- Een constante cirkellijn aanhouden (zonder schommelingen naar binnen of naar buiten) die de uitvoering vereist
- Constante lengte van de longe, zonder doorzakkende onstabiele longe met een cirkeldiameter van minimaal 16m

Referentiescore	Beschrijving Balans op de volte
Tot 10 punten	Optimale vervulling van de criteria of met lichte afwijkingen. Het paard galoppeert op een absoluut constante cirkellijn die niet kleiner lijkt te zijn dan 16m diameter. Het behoudt hetzelfde spoor gedurende de hele proef.
Tot 8 punten	Meestal galoppeert het paard op een constante cirkellijn die niet kleiner lijkt te zijn dan 16m in diameter. Het houdt meestal hetzelfde spoor aan in de proef. Het paard kan de cirkellijn marginaal verlaten.
Tot 6 punten	Het paard beweegt soms weg van de cirkellijn. Hoewel er over het algemeen een cirkellijn wordt getoond, zijn sommige veranderingen van de volte duidelijk zichtbaar.
Tot 4 punten	Het paard beweegt duidelijk in en uit de cirkel en vertoont dus geen constante cirkellijn. Of de volte lijkt kleiner dan 16m diameter gedurende de hele test.
Tot 2 punten	Het paard kan niet dezelfde cirkellijn aanhouden en beweegt constant in en uit de cirkel. Of de volte lijkt kleiner dan 15m diameter gedurende de hele proef.

Aftrekpunten voor A2

Beschrijving	Solo Voltige	Teams & Pas-de-Deux
Het paard is tot en met vier passen niet in de correcte galop* (links of rechts)	2 punten	1,5 punt
Het paard is meer dan vier passen niet in de correcte galop* (links of rechts)	4 punten	3 punten
Grote onderbrekingen: Paard stopt, bokt, schiet vooruit, schopt, gaat achterwaarts, steigert	4-6 punten	3-5 punten
Onderbreking voor het aanpassen van het harnachement tijdens de proef	Tot 4 punten	Tot 4 punten
Voltigeur(s) rennen naast het paard zonder de intentie op het paard te springen: - tot twee ronden (behalve als er hulp bij een op- of afsprong is) - Twee ronden of meer		2 punten
		3 punten

***Indien de klasse in stap wordt uitgevoerd dient hier stap gelezen te worden in plaats van galop.**

Als een aftrek wordt gegeven, moet dit op het beoordelingsprotocol worden vermeld. Dezelfde aftrek kan meerdere keren worden gegeven. Als er meerdere aftrekpunten gegeven kunnen worden veroorzaakt door één geval (bijv. Bokken, gevolgd door drafpassen voor de overgang terug naar galop), dan worden ze als één aftrek gescoord.

1.7.3 Longeren (Score A3)

Referentiescores voor A3 - Longeren

Basisscore	Beschrijving
Tot 10	Correcte en discrete hulpen Correct en discreet gebruik van de zweep Longeerlijn is recht en toont contact (mag wat doorhangen vanwege het gewicht) Longeur beweegt zich op 1 punt Zeer goede houding, gepaste kleding
Tot 8	Correcte-, maar duidelijk zichtbare hulpen Gepast, maar minder discreet gebruik van de zweep Longeerlijn is niet altijd recht, maar toont contact (mag wat doorhangen vanwege het gewicht) Longeur beweegt in een zeer kleine cirkel (ongeveer 1m diameter) Goede houding, gepaste kleding
Tot 6	Niet altijd correcte hulpen of niet effectieve hulpen Overmatig zweepgebruik Longeerlijn hangt vaak erg door en/of is gedraaid Longeur beweegt in een kleine cirkel (1-2 m diameter) Houding niet altijd correct
Tot 4	Longeur verstoort het paard Constant gebruik van de zweep/hulpen of zweep/hulpen niet gebruikt wanneer nodig Longeerlijn is nooit in contact of juist zeer zwaar contact Longeur beweegt in een cirkel tot 3m diameter
Tot 2	Resultaat van meerdere fouten

Aftrekpunten voor A3 (betreffende binnenkomen, groeten en drafronde)

	Aftrek
Kleine onderbreking (geringe ongehoorzaamheid/reactie van het paard, groet niet in het midden van de volte, paard staat scheef/stil, etc.)	0.1-0.2 punten
Middelmatige onderbreking (matige ongehoorzaamheid/reactie van het paard, niet binnen gekomen in draf, longeerlijn en harnachement niet netjes, ongepaste hulpen enz.)	0.2-0.5 punten
- Grote onderbreking (grote ongehoorzaamheid/reactie van het paard, stoppen van het paard, rennend paard, te kleine of niet gelijkmatige drafronde, enz.) - De longeur gebruikt buitensporig veel tijd na de groet voordat hij de drafronde laat zien, duurt lang- om de cirkel te bereiken of om in draf over te gaan. - De longeur brengt het paard naar de volte na het groeten en gaat vervolgens naar het midden van de volte.	0.5-1 punten
De longeur gaat niet rechtstreeks naar het midden van de volte voor het groeten ('verkent' de ring voor het groeten)	1 punt

Elke keer dat er een fout in de proef optreedt, wordt een aftrek gegeven. Als een aftrek wordt gegeven, moet dit op het beoordelingsprotocol worden vermeld. Dezelfde aftrek kan meerdere keren worden gegeven. Als er meerdere fouten optreden als gevolg van één incident (bijv. bokken van het paard in de drafronde gevolgd door meerdere galopsprongen) dan worden deze als één aftrek gescoord.

HOOFDSTUK 2 – Verplichte oefeningen

Een voltigewedstrijd bestaat uit twee onderdelen, de verplichte oefeningen en de kür. Beide onderdelen bepalen samen het totaalcijfer van de wedstrijd, elk onderdeel telt 50% in het eindcijfer.

In de klasse ZZ solo bestaat een wedstrijd uit drie onderdelen, de verplichte oefeningen, de technische test en de kür. Elk onderdeel telt even zwaar in het eindcijfer.

Algemeen

- Elke statische verplichte oefening moet 4 galopsprongen/4 stappassen worden volgehouden.
- Elke oefening wordt in principe eenmaal getoond. Indien herhaling volgen aftrekpunten.
- De oefeningen moeten binnen de vastgestelde volgorde en vastgestelde tijd getoond worden.
- Wanneer het paard in de rechtergalop of stap beweegt, worden alle verplichte oefeningen in spiegelbeeld uitgevoerd (rechts wordt links en omgekeerd)

Beoordeling

- 25% paard
- 75% oefeningen

De beoordeling vindt plaats middels cijfers. Als aanvulling op deze cijfers is er ruimte voor opmerkingen die de jury middels afkortingen kenbaar kan maken. De lijst met afkortingen staat in de bijlage.

Specifieke punten en aftrekpunten verplichte oefeningen

Tot en met 0.5 punt	• Voor een slechte landing
1 punt	• Vergeten te knielen voor de vlag en staan • Elke landing (afsprong) anders dan op twee voeten. Als toevoeging tot de aftrek voor de slechte landing • Opsprong in de Team/PDD klasse L met hulp
2 punten	• Het onmiddellijk herhalen van een verplichte oefening zonder het paard te verlaten • Het in de verkeerde volgorde tonen van twee opeenvolgende oefeningen en dit direct corrigeren zonder het paard te verlaten. • Als het paard niet galoppeert/stapt (dus draaft) gedurende een verplichte oefening, mag de voltigeur de volledige oefening herhalen maar krijgt twee punten aftrek voor herhaling. • Een val tussen twee verplichte oefeningen (de aftrek wordt in mindering gebracht op de volgende verplichte oefening) • Het paard aanraken op zijn rug of de croupe met of zonder verstoring van de beweging.
Het cijfer 0	• Het verlaten van het paard gedurende de verplichte oefeningen zonder de voorgeschreven afsprong. • Voor elke verplichte oefening die in de verkeerde volgorde is getoond en niet is gecorrigeerd • Het twee keer herhalen van een verplichte oefening • Het twee keer herpakken van de handgrepen tijdens één oefening, m.u.v. de molen. • Elke verplichte oefening (gedeeltelijk) getoond in draf en niet gecorrigeerd. • Het draaien van de schaar in de verkeerde richting • Een opsprong met hulp (m.u.v. de klasse L, zie boven en ZZ, Junioren en Young Vaulters die conform FEI een 0 krijgen voor alle daaropvolgende verplichte oefeningen) • Teams/PDD: voor elk getoonde verplichte oefening na het verstrijken van de tijdslimiet (een verplichte oefening die al opgebouwd werd voor het verstrijken van de tijd wordt meegenomen in de beoordeling).

Op het beoordelingsprotocol heeft de jury ruimte voor opmerkingen. In de bijlage van dit handboek is een lijst met afkortingen toegevoegd.

2.1 – Opsprong

Iedere serie van verplichte oefeningen begint met de opsprong tot voorwaartse zit. In de klasse BB en B wordt de opsprong niet beoordeeld.

Essentie:

- Harmonie met het Paard
- Kwaliteit van de beweging
- Bewegingscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving:

De opsprong is een dynamische oefening en bevat % biomechanische fases:

1.	Sprong fase	Beginnt bij het aanraken van de voltigesingel
2.	Zwaai fase	Beginnt wanneer de voeten geen contact met de grond meer hebben
3.	Uitdrukfase	Beginnt met het uitdrukken van de armen
4.	Verlagingsfase	Beginnt wanneer het lichaamszwaartepunt daalt.
5.	Landingsfase	Beginnt wanneer het paard aangeraakt wordt (met benen, bekken)

1. De handen van de voltigeur raken de voltigesingel aan en de voltigeur springt met beide voeten naast elkaar, dicht naast het paard.

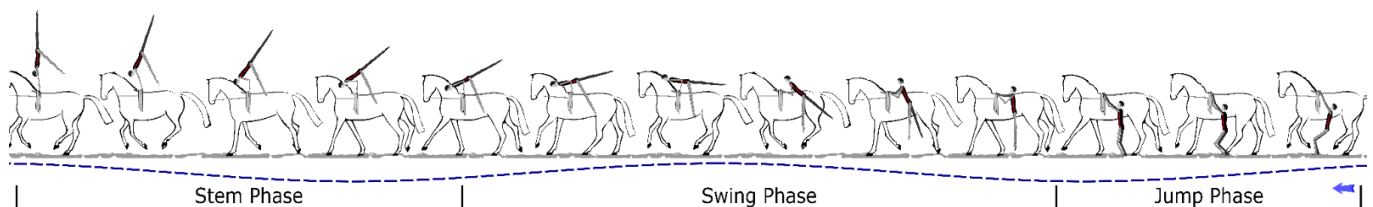
2. Het been aan de zijde van het paard is in lijn met het bovenlichaam en zwaait zo hoog mogelijk op.

3. Aan het begin van de uitdrukfase, verandert de voltigeur van trekken naar uitduwen met de armen. Het rechterbeen blijft in lijn met het bovenlichaam, terwijl de voltigeur een gebalanceerde, verticale handstandpositie bereikt met een rechte lichaamsas.

4. Na een korte handstandpositie beweegt de voltigeur de schouders naar voren om het zwaartepunt boven het midden van het steungebied (handen) te houden, terwijl de galopbeweging met de armen wordt geabsorbeerd en de armen gestrekt blijven. Het rechterbeen en lichaam komen langzaam naar beneden in een gecontroleerde, vloeiende en goed uitgebalanceerde beweging, met een constante snelheid in een vloeiende beweging.

5. Zachte landing midden boven het paard tot zit met een opgericht bovenlichaam.

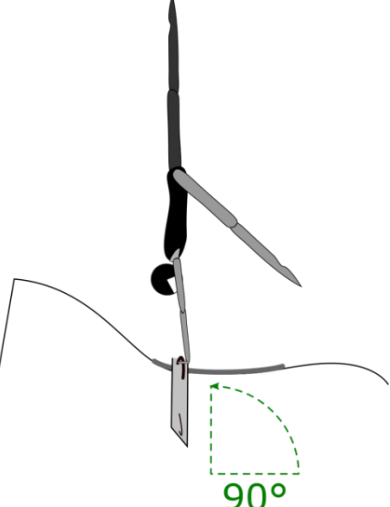
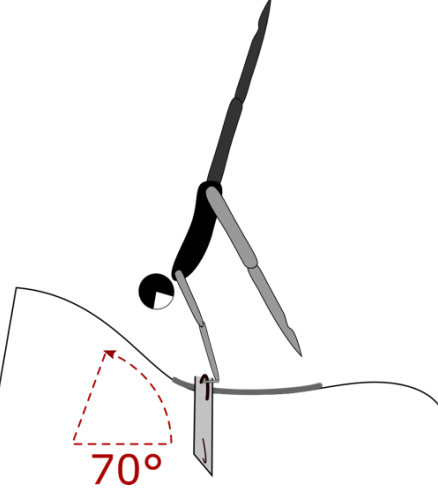
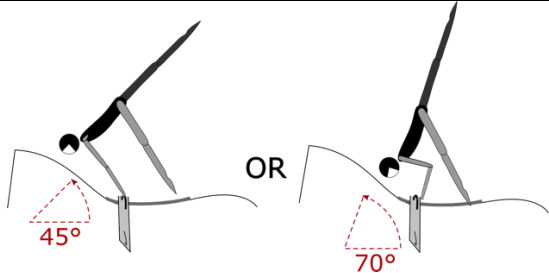
De gehele beweging dient vloeiend uitgevoerd te worden

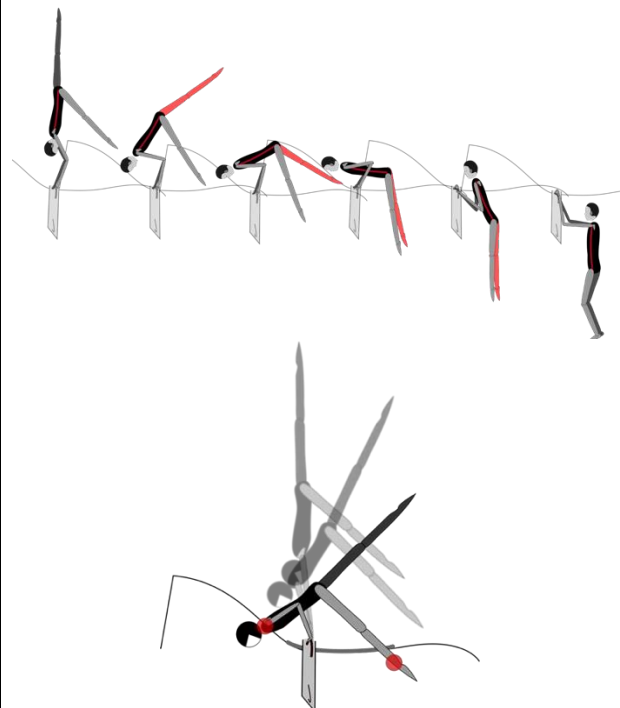
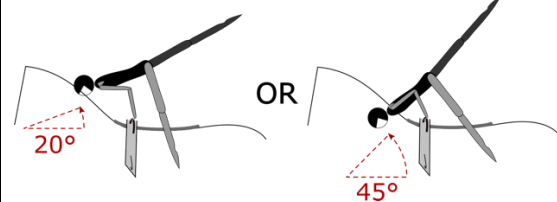
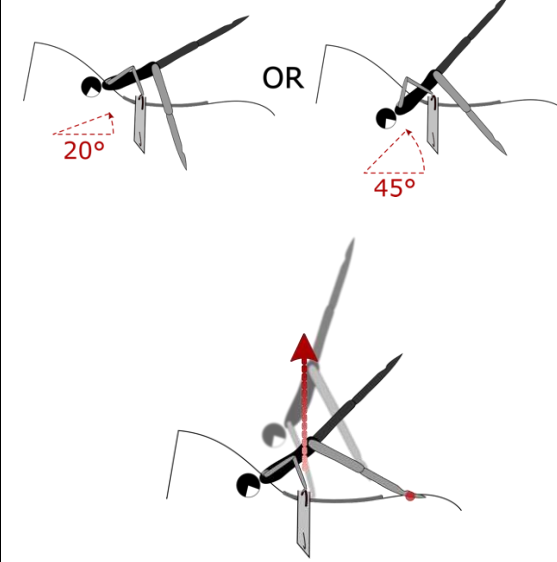

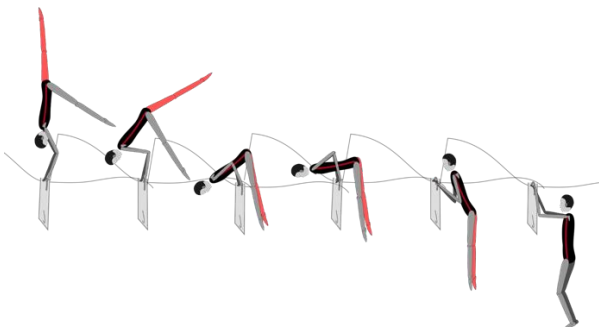
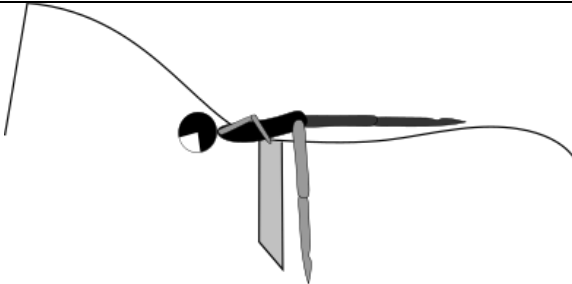
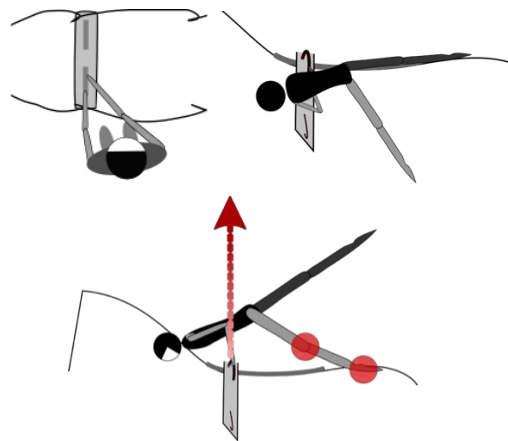
Referentie Scores:

✓ Vereist voor de referentie score

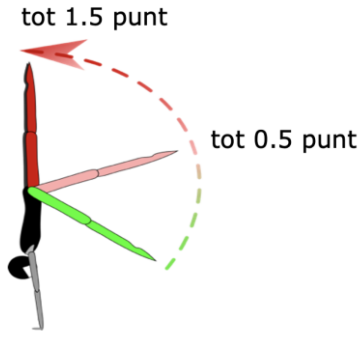
—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

0		✓ Correcte sprongfase ✓ Op het hoogste punt, hoek tussen bovenlichaam en horizontaal 90° (verticaal) ✓ Op het hoogste punt maximale arm- en schouderextensie ✓ Op het hoogste punt ligt het zwaartepunt boven het midden van het steunvlak (handen) ✓ Op het hoogste punt zijn de schouders parallel en het bekken vrijwel parallel aan de schouderas van het paard; de lichaamsas is recht. ✓ De hoek tussen het linkerbeen en het bekken/bovenlichaam is maximaal 45° ✓ Het rechterbeen is tijdens de zwaai- en uitdrukfase in één lijn met het bovenlichaam ✓ Correct naar beneden komen en landen ✓ Vloeiend en in balans
9		✓ Correcte sprongfase ✓ Op het hoogste punt ligt het zwaartepunt boven het midden van het steunvlak (handen) ✓ Op het hoogste punt zijn de schouders parallel en het bekken vrijwel parallel aan de schouderas van het paard; de lichaamsas is recht. ✓ Het rechterbeen is tijdens de zwaai- en uitdrukfase in één lijn met het bovenlichaam ✓ Correct neerkomen en landen — Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal 70° — Op het hoogste punt: maximale armextensie (exclusief schouders) — Lichte onregelmatigheid in de vloeiendheid
8		✓ Correcte sprongfase ✓ Op het hoogste punt ligt het zwaartepunt boven het midden van het steunvlak en de rechte lichaamsas ✓ Op het hoogste punt zijn de schouders evenwijdig en het bekken vrijwel evenwijdig aan de schouderas van het paard; de lichaamsas is recht. ✓ Schouders zijn hoger dan de handvatten ✓ Gecentreerde landing — Kleine onregelmatigheid in de bewegingsstroom — Op het hoogste punt: • Maximale armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 45° - OF • Middelmatige armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 70° — Zwaai- en uitdrukfase: het rechterbeen ligt niet in één lijn met het bovenlichaam (kleine vertraging) — Het aanraken van het paard/singel tijdens de zwaai- en stamfase met een ander lichaamsdeel dan de handen (schouder, voet...) zonder dit contact te gebruiken om af te zetten.

		
7		— Kleine afwijking bij de landing — Voltigeur springt er niet met beide voeten af Gelijktijdig of naast elkaar (stappositie...) — Op het hoogste punt: • gemiddelde armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal 20° - OF • minimale armverlenging EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal 45°
6		

		— Middelmatige afwijking bij de landing — Middelmatige onregelmatigheid in bewegingsstroom (korte onderbreking) — Op het hoogste punt: • minimale armverlenging EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal 20° - OF • geen uitdrukken van de armen EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal 45° — Uitdrukfase: het paard afzetten, met een ander lichaamsdeel dan handen/armen, met of zonder verstoring van de beweging (voet, schouder...) — Zwaai- en stamfase: tijdens de zwaaifase springt de springer naar een steunpositie, met het rechterbeen naar beneden gericht. Tijdens de Stamfase zwaait de Voltigeur het rechterbeen omhoog (grote vertraging)
5		— Het lichaamszwaartepunt bereikt het niveau van dat van de paarderug — Landing niet midden boven het paard — Schouders zijn op het hoogste punt hoger dan heupen — Geen uitdruk- en verlagingfase ☞ De richting van het lichaam kan afwijkingen vertonen
4		— Zwaaifase: bekken en schouders worden volledig naar het paard gericht gedraaid. — Grote onregelmatigheid in de bewegingsstroom (aanzienlijke onderbreking, verlies van lichaamscontrole...) — Uitdrukfase: Grote afzet van het paard, met een ander lichaamsdeel dan de handen/armen, met of zonder verstoring van de beweging (voet, schouder...) — Zwaaifase: Opsprong zonder uitdrukfase, en voltigeur heeft 3 galopstappen nodig om op het paard in zitpositie te komen. — Aanzienlijk instorten op het paard, ernstige verstoring van het comfort of evenwicht van het paard ☞ De richting lichaam kan aanzienlijke afwijkingen vertonen
3		— Opsprong zonder uitdrukfase, en voltigeur heeft 5 galopsprongen of meer nodig om op het paard in zitpositie te komen.
0	Zie ook specifieke aftrekpunten	— Van het paard afkomen tijdens het springen en het contact met het paard verliezen; OF — meer dan eens van het paard afkomen tijdens de opsprong.

Aftrekpunten:

Tot 1,5 punt		• aftrek toe te passen als de hoek tussen het linkerbeen en het bovenlichaam groter is dan 45° (zie afbeelding)
2 punten	Zie ook specifieke aftrekpunten	• Herhaling (letter H) : ○ Onvolledige poging- van het paard afkomen voor de volledige opsprong te hebben afgerond, nog steeds in contact met ten minste één handgreep; voetpassen tussen de eerste en tweede poging zijn toegestaan. ○ De handgrepen aanraken en vervolgens loslaten voor de poging

2.2 – Zitten

Voorwaartse zit

Vrije zit

De voorwaartse zit waarbij de armen tegelijk gestrekt en aangespannen zijwaarts van de voltigeur worden gebracht, met de toppen van de vingers op ooghoogte.

Basiszit

In de klasse BB wordt de basiszit gevraagd. Die heeft in basis dezelfde opbouw als de voorwaartse zit maar hierbij worden de handen in de zij gezet met de vingers naar voren en de duimen naar achteren.

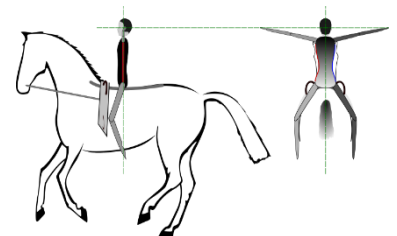
Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving:

De vrije zit is een statische oefening en omvat 3 biomechanische fases:

1. Opbouw fase: start vanaf de voorwaartse zit
2. Statische fase: start wanneer de statische positie getoond wordt
3. Afbouw fase: start na voltooiing van de statische fase

1. Vanaf de voorwaartse zit, brengt de voltigeur de armen uit naar de zijkant; hoofd voorwaarts gericht.

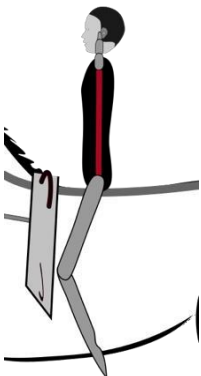
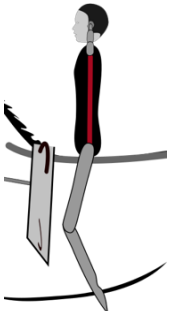
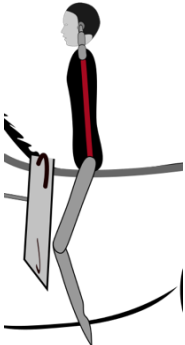
2. Het bovenlichaam bevindt zich in een fysiologisch correcte houding (inclusief schouders, borstkas, wervelkolom en bekken). De oren, schouders, heupgewrichten en enkels vormen een verticale lijn langs het frontale vlak. Het grootste deel van de binnenkant van de benen (inclusief de knieën en het midden van het onderbeen (zijn in contact met het kussen/paard)). De voltigeur zorgt voor een driepuntszit, waarbij 2/3 van het gewicht gelijkmatig over de twee benen wordt verdeeld. (zitbeenknoobbels) en 1/3 op de dijen. Een sterke kern houdt het bovenlichaam in de neutrale positie, terwijl de heupen ontspannen blijven terwijl ze de beweging van het paard absorberen. De voeten zijn naar beneden gericht. De armen zijn gestrekt naar elke kant langs het frontale vlak, met de vingertoppen op ooghoogte. Het lichaam is soepel en vrij van enige andere spanning, dan de spierwerking die nodig is om de galop op te vangen, en de beschreven houding te behouden. De voltigeur bevindt zich in een stabiele, gecontroleerde en soepele houding.

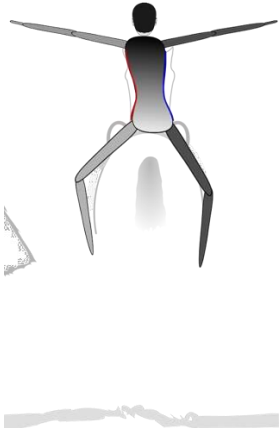
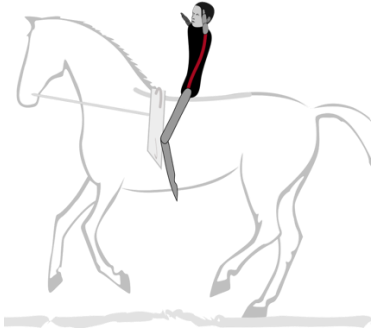
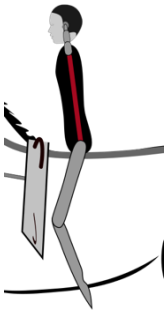
3. Na voltooiing van de statische fase, brengt de voltigeur de armen symmetrisch naar beneden, terwijl de galop volledig geabsorbeerd blijft worden, met het gezicht naar voren gericht. De voltigeur pakt de bovenkant van de handgrepen weer vast.

Referentie Scores:

✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

10		✓ Correcte absorptie ✓ Correcte balans ✓ Correcte houding bovenlichaam ✓ Correcte positie van de benen ✓ Correcte op- en afbouw
9		✓ Correctie absorptie ✓ Correcte balans ✓ Correcte houding bovenlichaam ✓ Correcte positie van de benen — Lichte afwijking in de op en afbouw
8		✓ Correcte absorptie ✓ Correcte balans ✓ Correcte houding van het bovenlichaam — Kleine afwijking in de positie van de benen — Kleine afwijking in de op OF afbouw
7		— Redelijk correcte absorptie — Verlies van balans (niet meer dan 1 galopsprong) — Lichte afwijking van de correcte houding van het bovenlichaam, of positie van de benen — Lichte afwijking in de opbouw EN afbouw

6		— Middelmatig gebrek aan absorptie, billen/zitbeen komen een keer los van het paard — Middelmatige afwijking van de correcte houding van het bovenlichaam — Middelmatige afwijking van de correcte positie van de benen
5		— Gebrek aan balans van aanzienlijke omvang — Aanzienlijke afwijking van de correcte houding van het bovenlichaam, te ver naar achteren leunen, EN middelmatige afwijking van de correcte positie van de benen (b.v. stoel zit)
4		— — Onvoldoende absorptie, zitbeenknobbels meer dan eens los van het paard

2.3 –Bank

Vanuit de voorwaartse zit worden de benen iets naar voren opgetild. Dan zwaaien beide benen gestrekt naar achteren, de bovenkant van de voeten landt op het kruis van het paard. Daarna wordt in één vloeiende beweging doorgedaan tot de bankpositie door de knieën te buigen. In de bank liggen de gehele onderbenen aangesloten aan het paard, aan weerszijde van de wervelkolom, waarbij de voeten recht naar achteren wijzen. De heupen en knieën zijn gebogen in een hoek van bijna 90 graden. De handen zijn aan de grepen en de schouders bevinden zich boven de grepen. De ellebogen wijzen naar achteren. De schouders en heupen zijn op gelijke hoogte en parallel aan de schouders en heupen van het paard. Om de oefening te beëindigen strekt de voltigeur beide benen tegelijk en glijdt zacht in de voorwaartse zit.

Tenzij de bank wordt vervolgd door het knielen(Klasse BB).

Essentie:

- Harmonie met het Paard
- Kwaliteit van de beweging
- Bewegingscontrole en houding

Referentie Scores:

✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

10		Het gewicht is evenredig verdeeld over de beide armen/handen en de beide onderbenen. De heupen en schouders zijn parallel aan de heupen en schouders van het paard. De heupen hebben een hoek van 90° en de schouders zijn boven de grepen. De rug is recht en het hoofd opgericht.
7		Het gewicht is evenredig verdeeld over de beide armen/handen en de beide onderbenen. De heupen en schouders zijn parallel aan de heupen en schouders van het paard. De heuphoek is groter of kleiner dan 90° en de schouders zijn boven de grepen. De rug is recht en het hoofd opgericht.
5		Het gewicht is evenredig verdeeld over de beide armen/handen en de beide onderbenen. De heupen en schouders zijn parallel aan de heupen en schouders van het paard. De rug is enigszins hol of bol en het hoofd voldoende opgericht.

2.4 – Vlag**Essentie**

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

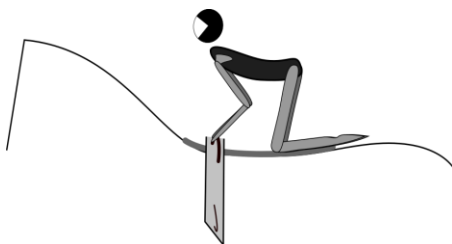
Bewegingsbeschrijving:

1. Opbouwfase: Begint vanaf de voorwaartse zit
2. Statische fase: Begint wanneer de statische positie weergegeven
3. Afbouw fase: Begint nadat de statische fase is voltooid

1. Opbouwfase

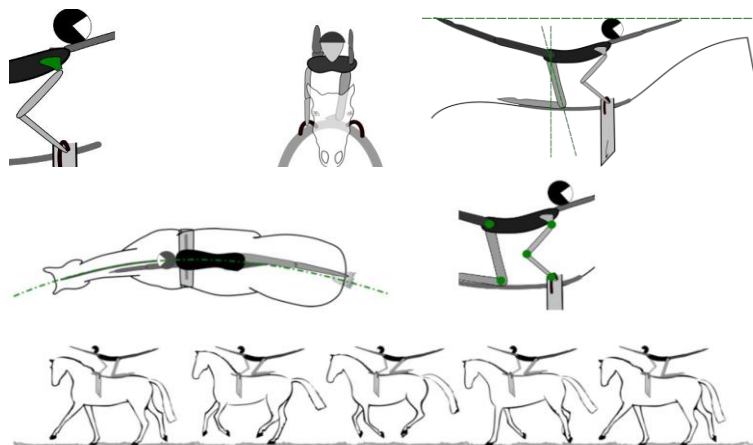
Vanaf de voorwaartse zit gaat de voltigeur naar een bankpositie (zie Plaatje) waarbij met beide benen tegelijk diagonaal wordt geland op de rug van het paard. De linkerknie ligt iets links van de ruggegraat van het paard, de linkervoet iets rechts van de ruggegraat van het paard.

De blik is naar voren gericht. Vanuit bankpositie worden het rechterbeen en de linkerarm gelijktijdig getild en gestrekt tot een vloeiende lijn boven de horizontaal. Het **onderbeen** blijft constant in contact met de rug van het paard. Het gewicht is gelijkmatig verdeeld over het onderbeen.

2. Statische fase

- De statische fase en het tellen van de galopsprongen begint wanneer de statische positie is begonnen.
- De rechterhand bovenop de rechtergreep.
- De schouderbladen zijn plat. Het rechter schouderblad wordt stabiel gehouden met spierkracht met de maximale afstand die mogelijk is tussen de ruggengraat van de voltigeur en het schouderblad.
- Het rechter schoudergewricht zit op nagenoeg dezelfde hoogte als het heupgewricht. Om de beweging van het paard te absorberen, bewegen de schouders van de voltigeur (voor- en achterwaarts en naar boven en beneden) in relatie tot de voltigesingel/beugel tijdens de oefening. De schouders van de voltigeur zijn boven de voltigesingel als de afstand het grootst is tussen het bovenlichaam van de voltigeur en de rug van het paard.
- De voltigeur kijkt vooruit en het hoofd is gecentreerd waarbij de kin hoger is dan de schouders.
- De schouders, borstkas en bekken zijn parallel aan de rug van het paard. De ruggengraat volgt in lijn van de gestrekte arm en het gestrekte been in een zachte, regelmatige en stabiele boog.
- De middelste lengtelijn door het lichaam volgt de buiging van het paard op de cirkel en de ruggengraat van de voltigeur is in lijn met het middenvlak van het paard.
- Het rechterbeen is niet gedraaid in het heupgewricht.
- De vingertoppen en tenen zijn even hoog als het hoogste punt van het hoofd van de voltigeur.
- Het gewicht is gelijkmatig verdeeld over het linker onderbeen, welke zo goed als plat op het de voltigepad ligt; als een klein deel van het onderbeen en/of de voet achter het dek is, dan moet dat deel gestrekt zijn, maar hoeft niet in contact met de rug van het paard te zijn.
- Gedurende de hele statische fase blijft de bovenlijn op dezelfde afstand tot de grond en de beweging wordt geabsorbeerd door de gewrichten van de steunende arm (de schouder, ellebogen, en polsen – niet de schouderbladen en borstkas) en door de benen (heupen en knieën – niet het bekken of de ruggengraat. De hoek van de rechterheup varieert afhankelijk van de galopfase van het paard. In de galopfase waar er een kleinere afstand is tussen het bovenlichaam van de voltigeur en de rug van het paard is, is het linker heupgewricht iets achter de linkerknie.
- De voltigeur is in een stabiele, gecontroleerde en uitgebalanceerde positie tijdens de oefening.
- Het tellen van de galopsprongen eindigt wanneer de afbouwfase wordt gestart.

3. Afbouw fase

Na de statische fase, brengt de voltigeur tegelijkertijd het rechterbeen en linkerarm naar beneden waarbij de greep weer wordt vastgepakt. De voltigeur ondersteunt zijn gewicht op beide armen en strekt het linkerbeen naar beneden en glijdt zacht naar in de voorwaartse zit, tenzij de eindpositie in de betreffende klasse de bankpositie is.

B-vlag

Bij de klasse B wordt de vlag getoond zoals hierboven omschreven, hierbij wordt alleen het buitenbeen uitgestrekt en beide handen blijven aan de grepen. Om de oefening te beëindigen strekt de voltigeur beide benen naar beneden en glijdt zacht in voorwaartse zit.

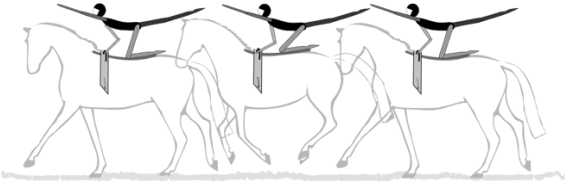
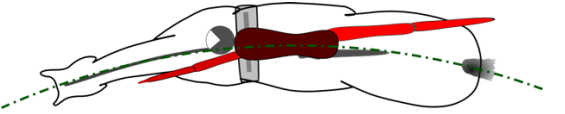
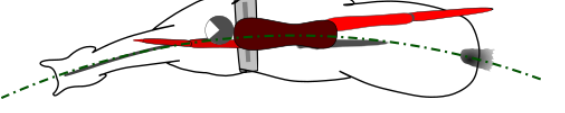
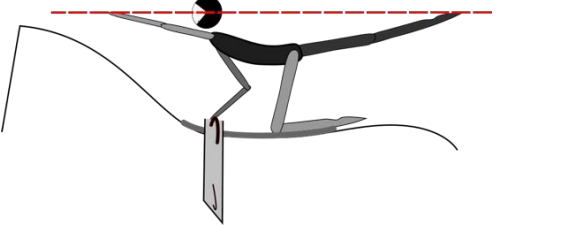
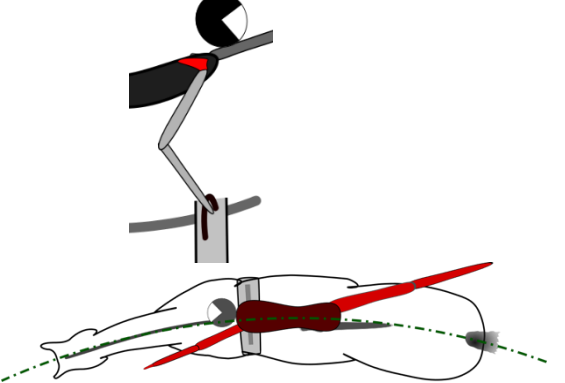
L-vlag

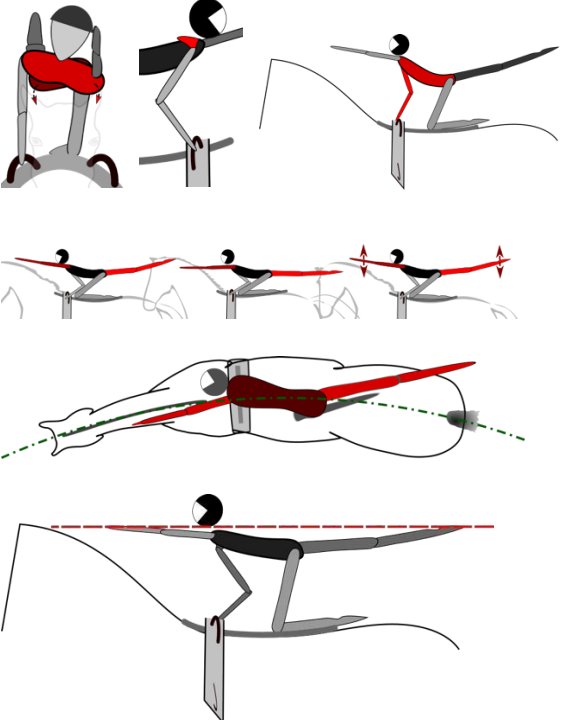
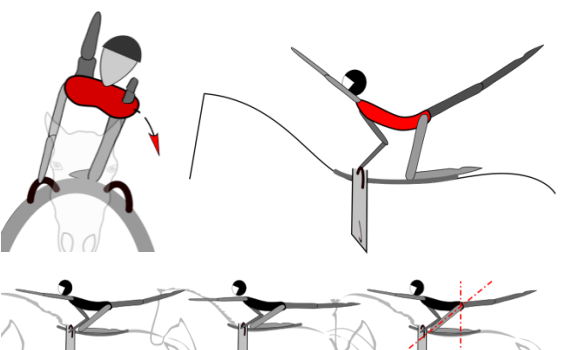
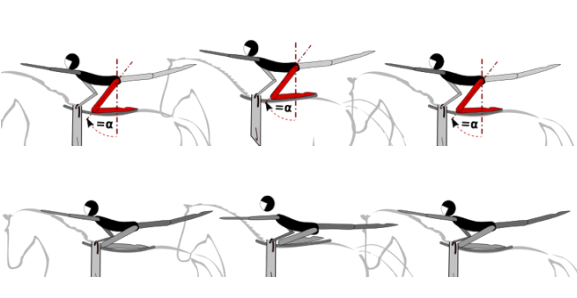
Bij de L-vlag wordt de vlag getoond zoals hierboven omschreven. Alleen wordt deze uitgevoerd in twee fasen, dit wil zeggen dat eerst het buitenbeen wordt uitgebracht naar een gestrekte positie en daarna de binnen arm. Vervolgens als de oefening helemaal is opgebouwd wordt deze vier galopsprongen volgehouden.

Referentie Scores:

✓ Vereist voor de referentie score

— Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

10		✓ Correcte absorptie ✓ Correcte/optimale balans ✓ Correcte houding van schouders, borstkas, lumbale wervelkolom en bekken. ✓ Bovenlichaam, arm en been zijn stabiel. ✓ Correcte uitlijning van voltigeur langs de wervelkolom van het paard. ✓ De hoogte van de vingertoppen en de tenen zijn op dezelfde hoogte als het hoogste punt van het hoofd. ✓ Correcte positie van de schouders. (Boven of iets achter de voltigebeugel/singel ✓ Correct op- en afgebouwd.
9		✓ Correcte balans ✓ Correcte houding van de schouders, de borstkas en het bekken. ✓ Het bovenlichaam, de arm en het been zijn stabiel ✓ Correcte positie van de schouders (boven of licht achter de voltigebeugel/singel ✓ De kin is hoger dan de schouders
		— Minimale afwijking in absorptie — Hoogte van de voet en hand zijn even hoog als het hoogste punt van het hoofd, maar net niet op gelijke hoogte. — De kin is hoger dan de schouders met de buiging van de de wervelkolom van het paard. — Rechterbeen en linkerarm zijn niet helemaal in lijn met de buiging van de wervelkolom van het paard.
8		✓ Correcte balans ✓ Bovenlichaam, arm en been zijn stabiel ✓ Correcte positie van de schouders (boven of minimaal achter de voltigesingel ✓ De kin is hoger dan de schouders — Kleine afwijking van de absorptie van de beweging. — Kleine afwijking van de correcte houding van de borstkas, lumbale wervelkolom of bekken. — Hoogte van de voet en hand zijn op ooghoogte
7		— Gewicht niet gelijk verdeeld over het linker onderbeen. — Balansverlies met klein hoogteverlies en van korte duur (een galopsprong) — Lichte afwijking van de correcte houding van de borstkas, lumbale wervelkolom of bekken. — Bovenlichaam stabiel met een licht gebrek aan stabiliteit in arm en been — Rechterbeen en linkerarm zijn duidelijk buiten de lijn in vergelijking met de ruggengraat van het paard. — Hoogte van de voet en de hand zijn op ooghoogte, niet op gelijke hoogte van elkaar: de kin is hoger dan de schouders. — Schouders zijn duidelijk voor of achter de voltigesingel ☐ De op- en afbouw mag lichte afwijkingen hebben die zijn opgenomen in de referentie scores.

6		— Gemiddelde afwijking van de correcte houding van de borstkas, lumbale wervelkolom en bekken uitgedraaid, te hoog of te laag. — Arm en been duidelijk instabiel — Middelmatige afwijking van de lijn van het lichaam in vergelijking met de lijn van de ruggengraat van het paard. — Hoogte van de vingertoppen en tenen op kin-hoogte, misschien niet op dezelfde hoogte: kin is misschien lager dan de schouders. — Gebrek aan balans Op- en afbouw mag gemiddelde afwijkingen hebben die zijn opgenomen in de referentie score.
5		— Aanzienlijk gebrek aan absorptie in schouder of been (hoek tussen dij en verticaal vrijwel onveranderd) — Significante afwijkingen van de correcte houding van het bovenlichaam en het bekken niet in lijn: uitgedraaid, te hoog, te laag, holle rug. — Gebrek aan stabiliteit, aanspanning in het lichaam, arm en been. — Hoogte van de vingertoppen en tenen horizontaal of iets boven en/of de hoek tussen de dij en de verticaal te breed.
4		— Groot gebrek aan absorptie in de schouder of het been. (Hoek tussen dij en verticaal verandert niet gedurende de oefening) — Groot gebrek aan stabiliteit/aanspanning — Ernstig instorten balansverlies — Hoogte van de vingertoppen en tenen onder de horizontaal en/of de hoek tussen de dij en de verticaal veel te breed. Op- en afbouw heeft grote afwijkingen welke zijn opgenomen in de referentie score

Aftrekpunten Vlag en L-Vlag:

Maximaal 1 punt	• Afwijkingen van een correct op- en afgebouwde vlag, zoals het rechterbeen wordt naar beneden gestrekt voordat het wordt opgetild, of arm en been worden niet tegelijkertijd opgetild in de klasse M en hoger..
1 punt	• Niet knielen voor de vlag zonder arm. (K)
2 punten	• Een of beide handen op de beugel, maar niet boven op de handgrepen.

2.5 – Knielen

Let op:

In de klasse BB dient het knielen rechtstreeks vanuit de bank te worden uitgevoerd.

In de klasse B dient het knielen rechtstreeks vanuit de voorwaartse ligsteun te worden uitgevoerd.

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Techniek:

Knielen is een statische oefening en bestaat uit 3 biomechanische fasen:

1. De opbouwfase - begint vanaf de stoel schrijlings
2. De statische fase - begint wanneer de statische positie wordt weergegeven
3. De afbouwfase - begint na voltooiing van de statische fase

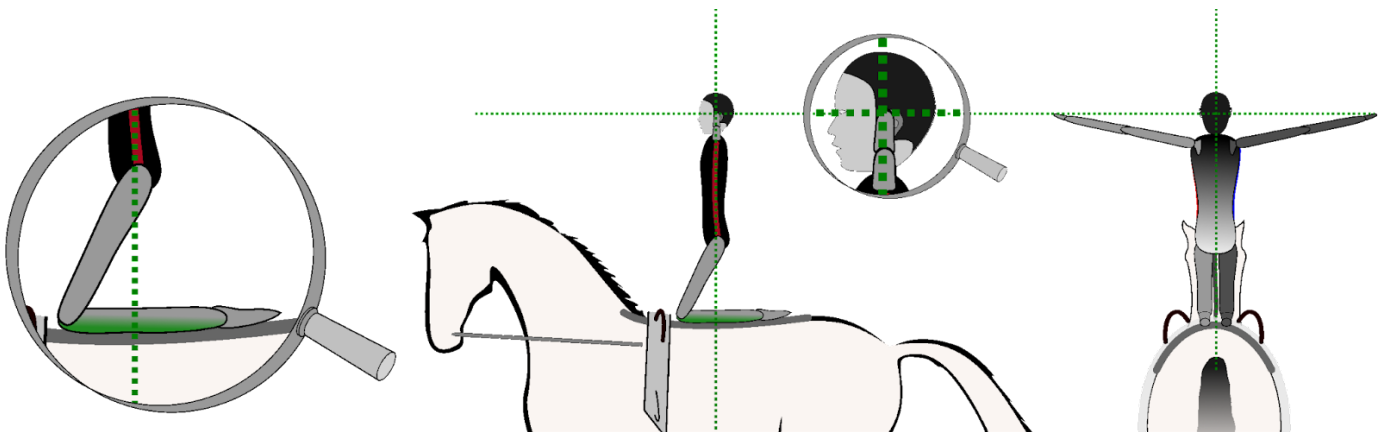
Bewegingsbeschrijving

1. Vanuit de voorwaartse zit komt de voltigeur met beide benen tegelijk in de bankpositie, terwijl hij voortdurend de galop van het paard absorbeert. De handgrepen worden tegelijkertijd losgelaten, terwijl de voltigeur in een rechtopstaande knielende positie opstaat en de gestrekte armen naar de zijkant brengt (tijdens het opstaan of nadat hij de knielende positie heeft bereikt). Het hoofd is de hele tijd naar voren gericht.

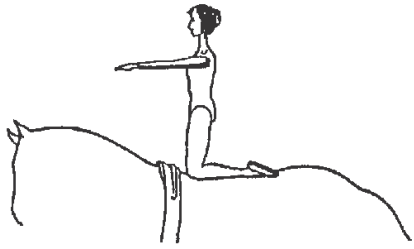
2. De statische fase en het tellen van de galopsprongen begint wanneer de statische positie wordt weergegeven.

De galopbeweging wordt door de Voltigeur opgevangen, voornamelijk via de gewrichten van voet tot heup. De gewrichten van de benen worden net zoveel gebogen als nodig is om de veranderingen in de hoogte van de paardenrug op te vangen. Het bovenlichaam blijft in een fysiologisch correcte houding. De schouders en het bekken blijven in een transversaal vlak evenwijdig aan de singel. De onderbenen zijn evenwijdig aan het middenvlak van het paard. De knieën staan op heupbreedte uit elkaar. De knieën en voeten blijven stil en het gewicht wordt gelijkmatig over de onderbenen verdeeld. De armen zijn langs het frontale vlak naar elke kant gestrekt, met de vingertoppen op ooghoogte. Het lichaam blijft soepel en vrij van enige andere spanning dan de spierwerking die nodig is om de galop op te vangen en de beschreven houding te behouden. De Voltigeur bevindt zich in een stabiele en gecontroleerde positie.

3. Het tellen van de galopstappen eindigt wanneer de afbouwfase begint. Na voltooiing van de statische fase brengt de Voltigeur tegelijkertijd de armen naar beneden, terwijl hij de galop volledig blijft absorberen, naar voren gericht. De Voltigeur pakt de bovenkant van de handgrepen vast, ondersteunt een deel van hun gewicht op hun armen, strekt de benen naar beneden en glijdt zachtjes schrijlings in de stoel.

Referentiescores

10		Recht bovenlichaam dat een verticale lijn vormt door schouders en heupen, waarbij het gewicht gelijkmatig wordt verdeeld
7		Gewicht is gelijkmatig verdeeld over de beide onderbenen, de heupen zijn gebogen (70%). Het bovenlichaam en de armen zijn gestrekt.
5		Gewicht is gelijkmatig verdeeld over beide onderbenen, de armen gestrekt naar voren. De heupen zijn nauwelijks gestrekt (30%). Bovenlichaam ongeveer 45° voor de verticaal

Aftrekpunten

Tot 1 punt	- Onderbenen niet parallel aan de wervelkolom van het paard - Knieën wijder dan heupbreedte - Langzame of niet vloeiende opbouw
1 punt	- Elke galopsprong minder dan vier, tellen na opbouw van de oefening (G)
Tot 2 punten	- Oneven verdeling van het gewicht over de onderbenen (GE)
2 punten	- Herpakken van de grepen (H) - Herhalen van de oefening (bijvoorbeeld na draf) De oefening mag herhaald worden vanaf de kniel- of voorwaartse zitpositie.

2.6 – Molen

Vanuit de voorwaartse zit maakt de voltigeur een rotatie op de rug van het paard in 4 gelijke fases. Elk been wordt om de beurt gestrekt opgetild en in een wijde boog over het paard gebracht zonder dat de voltigeur de correcte zitpositie verliest. Het andere been blijft naar beneden en in contact met het paard. Beide zitbeenknobbels blijven aan het paard en het bovenlichaam blijft opgericht en aangespannen. Het hoofd en bovenlichaam draaien gelijktijdig mee met iedere boog van het been.

De voltigeur mag zelf het moment van loslaten en vastpakken van de grepen bepalen.
Elke fase van de molen wordt in 4-takt uitgevoerd.

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving:

De Molen bestaat uit 4 biomechanische fasen:

Fase 1 - begint vanuit de voorwaartse zit

Fase 2 - begint vanaf de binnenwaartse zit

Fase 3 - begint vanaf de achterwaartse zit

Fase 4 - begint vanaf de buitenwaartse zit

Fase 1

De eerste fase begint vanuit de voorwaartse zit. Het rechterbeen wordt gestrekt en over de nek van het paard getild. De eerste fase eindigt met de voltigeur in de binnenwaartse zit

Fase 2

De tweede fase begint vanaf de binnenwaartse zit en het linkerbeen wordt over de croupe van het paard naar de achterwaartse zit getild.

Fase 3

De derde fase begint vanaf de achterwaartse zit en het rechterbeen wordt over de croupe van het paard gedragen naar de buitenwaartse zit.

Fase 4

De vierde fase begint vanaf de buitenwaartse zit en het linkerbeen wordt over de nek van het paard gedragen om schrijlings te gaan zitten.

Gedurende de hele oefening blijft de Voltigeur in een correcte, evenwichtige zitpositie, in een fysiologische houding. De oren, schouders, heupgewricht en enkel van het been aan het paard vormen een verticale lijn. De voeten zijn gestrekt. Tijdens de fases mag het bovenlichaam in een maximale hoek van 10° achter de verticaal leunen, om zo in evenwicht te blijven (zie afbeelding).

Bij een zijwaartse zit is de schouderas van de voltigeur evenwijdig aan de ruggengraat van het paard en naar binnen danwel naar buiten gericht; benen samen waarbij het grootste deel van de achterkant van de benen in contact is met het paard.

Alle fases worden uitgevoerd in een hoge, brede en symmetrische boog (zie afbeelding), met maximale elevatie en voldoende bewegingsruimte. De bewegingen zijn vloeiend, gecontroleerd en worden met een constante snelheid uitgevoerd. Elke handgreep wordt losgelaten en op zijn beurt weer overgenomen terwijl het been passeert. Het moment waarop de handgrepen worden losgelaten of opnieuw worden overgenomen, is aan de Voltigeur. De handen zijn ofwel aan een handgreep ofwel vrij en niet in contact met de pad of het paard. Het hoofd, de schouders en het bekken roteren gelijktijdig.

De molen wordt uitgevoerd in fases van vier galopsprongen.

Halve molen

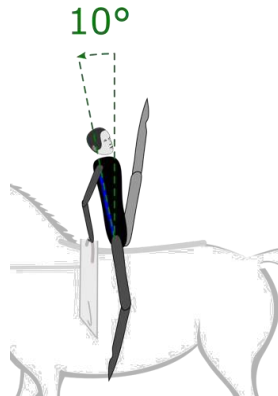
In de Klasse L wordt de halve molen getoond.

De Halve Molen bestaat uit 2 biomechanische fasen:

- De eerste fase begint vanaf de voorwaartse zit
- De tweede fase begint vanaf de binnenwaartse zit

B-molen

In de klasse BB en B wordt de B- molen getoond. De B-molen bestaat uit de volgende fases; voorwaartse zit, binnenwaartse zit, voorwaartse zit, buitenwaartse zit en voorwaartse zit.

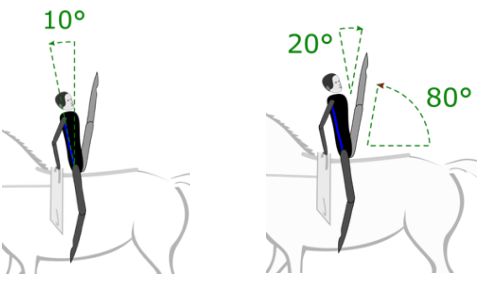

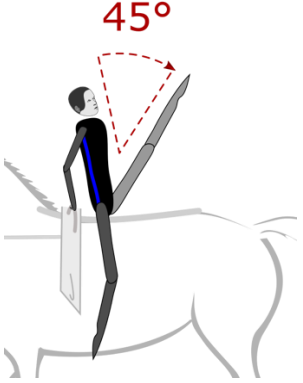
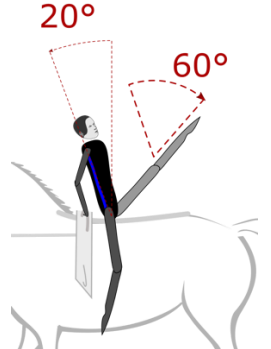
Referentie Scores:

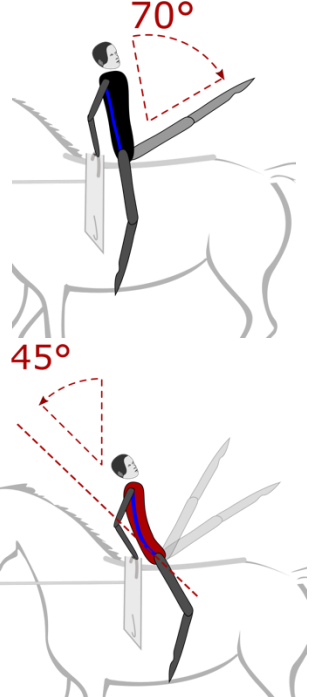
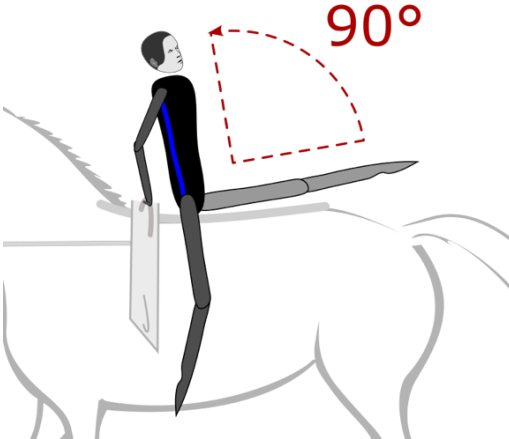
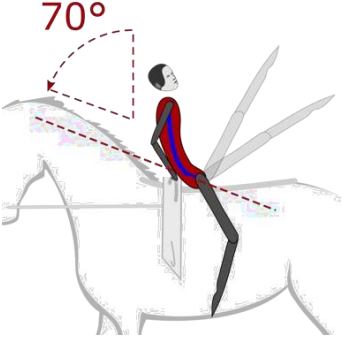
✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

💬 Opmerking waarin aanvullende afwijkingen worden beschreven die ook zijn opgenomen in de overeenkomstige referentiescore (en die geen aanvullende afrekningen met zich meebrengen)

10	 Positie bovenlichaam Hoek tussen been en bovenlichaam	✓ Correcte absorptie ✓ Correcte houding van het bovenlichaam in uitstekende balans 10° ✓ Hoek tussen been en bovenlichaam 20° ✓ Uitstekende flow ✓ Hoofd, schouders en bekken roteren gelijktijdig
9		✓ Correcte absorptie ✓ Correcte houding van het bovenlichaam in uitstekende balans ✓ Hoek tussen been en bovenlichaam 20° ✓ Hoofd, schouders en bekken roteren gelijktijdig ✓ — Bijna uitstekende flow met kleine snelheidsveranderingen

8		— Correcte houding, met momenten van licht evenwichtsverlies en afwijkingen in rustpositie — Eén kleine afwijking in absorptie: slechts gedurende een kort moment via één zitbeen (in plaats van beide) verbonden met het Paard — Hoek tussen been en bovenlichaam 45° — Goede flow met kleine snelheidsveranderingen — Kleine vertraging tussen rotatie van hoofd, schouders en bekken.
7		✓ Correcte houding, met momenten van klein evenwichtsverlies en afwijkingen in stand van het rustende been • • Redelijk correcte houding met bovenlichaam maximaal 20° achter de verticaal EN hoek in heupgewricht 60°

6		— Middelmatige afwijking in absorptie, niet continu verbonden met het paard via de zitbeenderen, die het contact met het paard verliezen — Houding van het bovenlichaam en balans: • Sterk aan de grepen trekken OF • Hoek tussen verticaal en bekken 45° — Been beweegt op en neer, gebrek aan flow — Middelmatige vertraging tussen rotatie van hoofd, schouders en bekken — Hoek in heupgewricht 70°
5		— Significante variaties in snelheid en flow — Hoek in heupgewricht 90°
4		— Hoek tussen verticaal en bekken 70°

Aftrekpunten

1 punt	- Voor elke fase met één of meer ritmestoringen (Letter T)
--------	--

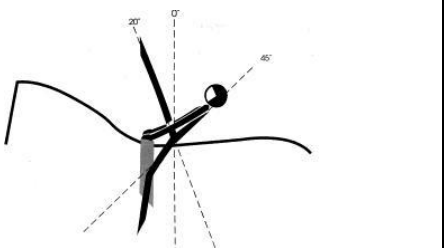
2.7 – Afsprong binnenwaarts

Vanuit voorwaartse zit tilt de voltigeur gestrekt het buitenbeen in een wijde cirkel over de hals van het paard. Het bovenlichaam blijft opgericht en zo goed als verticaal, het binnenbeen blijft aangesloten naar beneden, in contact met het paard. De grepen worden losgelaten en weer vastgepakt als het opgetilde been voorbijkomt. Als het opgetilde been in de richting van het voorbeen van het paard wijst, wordt het opgetild en aangesloten. De voltigeur strekt de heupen en duwt zich iets zijwaarts, waarbij het lichaam in de looprichting van het paard draait en laat de grepen los. De voltigeur landt op beide voeten tegelijk in de looprichting van het paard.

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Referentiescores

10		Bovenlichaam en been (welke wordt overgebracht) zijn nagenoeg verticaal. Tijdig afduwen en zachte landing op beide voeten tegelijk.
7		Bovenlichaam nagenoeg verticaal, been beschrijft cirkel van 45°. Tijdig afduwen en zachte landing op beide voeten tegelijk.
5		Te ver met bovenlichaam. Zachte landing op beide voeten tegelijk.

Aftrekpunten

Tot 0,5 punten	- Slechte landing
1 punt	- Heup niet gestrekt - Niet tijdig loslaten van de handgrepen (Lo)

2.8 – Opzwaaien

Opzwaai naar voorwaartse ligsteun

Vanuit de voorwaartse zit worden beide benen gestrekt naar voren opgetild en daarna gestrekt naar achter gezwaaid. De bovenkant van de voeten landt op het kruis van het paard. De voltigeur landt zacht midden op het paard, met twee benen tegelijk, hierbij vormen het hoofd, de schouders, heupen en enkels een rechte lijn. De armen worden in het zwaaimoment gestrekt op de handgrepen. De ligsteun dient vier galopsprongen volgehouden te worden. Vanuit de voorwaartse ligsteun wordt overgegaan naar het knielen.

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Referentiescores

10		Correcte uitvoering van techniek
6		Lichaam enigszins bol
5		Lichaam enigszins hol
4		Lichaam onvoldoende aangespannen

Aftrekpunten

1 punt	- Niet op het juiste moment van de galop opgezwaaaid - Hoofd niet in één lijn met het bovenlichaam - Elke galopsprong minder dan vier, tellen vangt aan na opbouw van de oefening (G)
Tot 2 punten	- Armen niet gestrekt - Steun op onderbenen in plaats van voeten - Niet middels zwaai tot ligsteun komen

Voorwaarts opzwaaien

Essentie

- Harmonie met het paard
- Kwaliteit van de beweging
- Lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving

Het voorwaarts opzwaaien is een dynamische oefening en bestaat uit 4 biomechanische fases:

1. De energiefase - Begint vanaf voorwaartse zit en omvat de zwaai
2. Zwaai fase en Stamfase - Begint wanneer het lichaam het contact met het paard verliest en de handen het enige contactpunt zijn
3. De daalfase - Begint op het punt van maximale hoogte
4. De landingsfase - begint bij het aanraken van het paard (met benen, bekken) en eindigt in voorwaartse zit

1. Vanaf de voorwaartse zit, schrijlings met de handen op de handvatten, wekt de Voltigeur energie op door de benen naar voren en omhoog te brengen en vervolgens de benen naar beneden en naar achteren te zwaaien terwijl het bovenlichaam naar voren en naar beneden beweegt. De handen aan de handgrepen.

2. Zodra het lichaam het contact met het paard verliest (behalve de handen aan de handvatten) worden de benen gestrekt, in lijn met de lengteas van de Voltigeur en vloeiend naar boven gezwenkt, om een verticale handstandpositie te bereiken, met volledig gestrekte armen en schouders. Het bovenlichaam wordt gedurende de gehele training in een fysiologisch correcte houding gehouden. Het bekken en de schouderas lopen parallel aan de schouderas van het paard.

3. Na een korte handstandpositie beweegt de Voltigeur de schouders naar voren om het zwaartepunt boven het midden van het steungebied (handen) te houden, terwijl de galopbeweging met de armen wordt geabsorbeerd en de armextensie behouden blijft. De benen en het lichaam worden langzaam neergelaten in een gecontroleerde, vloeiende en goed uitgebalanceerde beweging, met een constante snelheid en correcte lichaamsuitlijning, langs de lengteas, en schouders en bekken in een rechte hoek ten opzichte van de singel.

4. Zachte, rechtopstaande en gecentreerde landing tot voorwaartse zit met het bovenlichaam verticaal. De oefening moet vloeiend worden uitgevoerd. De Referentiescores en grafieken voor Flank 1e deel zijn van toepassing, behalve voor de daalfase, die moet worden afgehandeld volgens de bovenstaande beschrijving.

Achterwaarts opzwaaien

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving

Het achterwaarts opzwaaien, gevolgd door de afsprong naar binnen is een dynamische oefening en bestaat uit vijf biomechanische fasen:

1. De energiefase - Begint vanuit het rechtop achterwaarts zitten.
2. Zwaai en uitdruk fase - Begint wanneer het lichaam geen contact meer heeft met het paard en de handen het enige contactpunt zijn.
3. De daalfase - Begint na het punt van maximale hoogte
4. De landingsfase - Begint wanneer het paard wordt aangeraakt met een been
5. Afsprong naar binnen - Begint in achterwaartse zit en eindigt met de landing op de grond

1. Vanuit de achterwaartse zit, wekt de voltigeur energie op door de benen achter te brengen en daarna naar voren te zwaaien en omhoog, terwijl het bovenlichaam naar achter wordt gebracht.

2. Zodra het lichaam geen contact meer heeft met het paard (behalve met de handen) zijn de benen gestrekt.

De voltigeur doet tegelijkertijd:

Opzwaaien (tot een punt van maximale hoogte) met een beenbeweging zoals te zien is in plaatje 2 van het achterwaarts zwaaien, waarbij het bovenlichaam boven de horizontaal, de armen volledig uitgeduwd.

3. Het zwaartepunt van de voltigeur daalt in een gecontroleerde, vloeiende en goed gebalanceerde beweging, met een constante snelheid en beweging: Het zwaartepunt blijft boven het steunende oppervlak (de voltigesingel). De voltigeur absorbeert de beweging van de galop de hele tijd met nagenoeg gestrekte armen.

4. De voltigeur raakt zacht de pad met gestrekte benen, terwijl hij zacht naar een rechtop achterwaartse zit glijdt.

5. Been overbrengen van achterwaartse zit naar binnenwaartse zit met de schouderas licht richting voorwaarts gedraaid, volgens de criteria die voor de molen zijn vastgesteld. Met gesloten benen draait de voltigeur naar voren en strekt de armen en de heupen, duwt vervolgens tegen de grepen naar boven en van het paard af. (maximaal een baan naar binnen). De voltigeur laat de grepen los en voert een correcte landing uit (zoals beschreven).

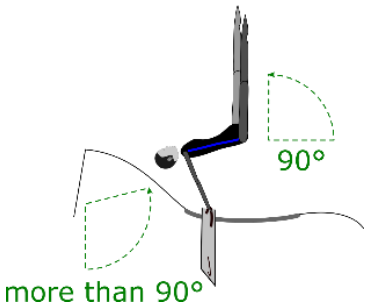
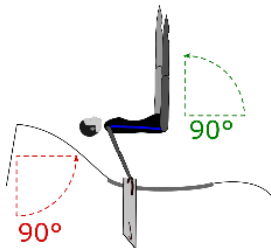
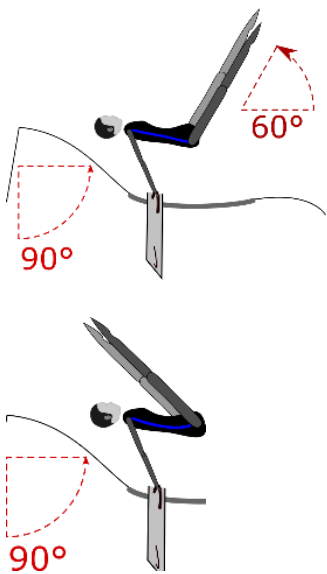
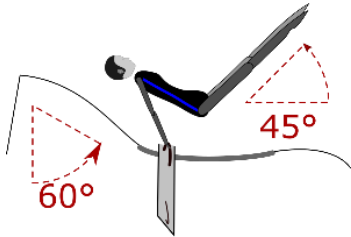
Zowel het achterwaarts zwaaien en de afsprong naar binnen moet vloeiend uitgevoerd worden.

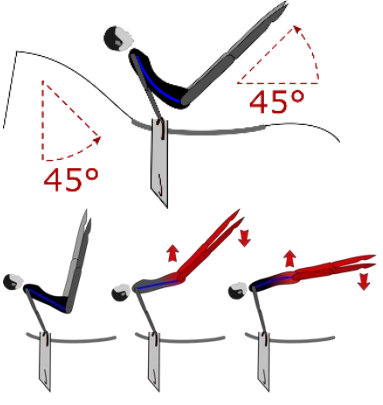
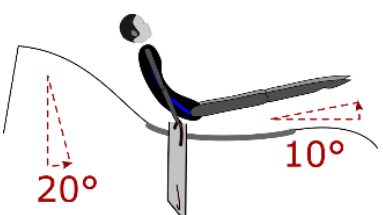
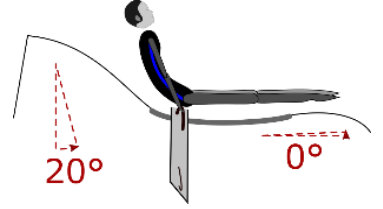
Referentie Scores:

✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

☞ Opmerking waarin aanvullende afwijkingen worden beschreven die ook zijn opgenomen in de overeenkomstige referentiescore (en die geen aanvullende afrekkingen met zich meebrengen)

10		✓ Hoek tussen de verticale lijn en het bovenlichaam: meer dan 90 en de hoek tussen de benen en de horizontale lijn 90 (armen volledig uitgeduwd.) ✓ Lichaamscontrole en houding: correct ✓ Armen volledig uitgeduwd op het hoogste punt. ✓ Langzaam, gecontroleerd en gebalanceerd naar beneden gaan. ✓ Aan het begin van de landings fase, is het bekken 90 graden gedraaid. ✓ Zachte en gecentreerde landing EN vloeiend glijden in de correcte achterwaartse zit. ✓ Correcte bewegingsflow.
9		✓ Lichaamscontrole en houding: correct ✓ Correcte beenbeweging ✓ Langzame, gecontroleerde en evenwichtige verlaging ✓ Zachte en gecentreerde landing EN vloeiend glijden tot correcte achterwaartse zit ✓ Correcte bewegingsflow ⇒ Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 90° EN hoek tussen benen en horizontaal 90° (volledige armextensie)
8		⇒ Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: net onder 90° EN hoek tussen benen en horizontaal 60° (volledige armextensie) ⇒ Lichaamscontrole en houding: redelijk correct ⇒ Langzaam en redelijk gecontroleerd dalen ⇒ Zachte landing maar enigszins ongecentreerd ⇒ Kleine onregelmatigheden in de vloeiendheid van bewegingen
7		⇒ Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 60° EN hoek tussen benen en horizontaal 45° ⇒ Lichaamscontrole en houding: met kleine afwijkingen, zoals lichte holle rug ⇒ Redelijk ongecontroleerd neerlaten ⇒ Redelijk zachte landing, maar ongecentreerd; glijdend naar correct Achterwaartse stoel met kleine onderbreking in de flow.

6		⇒ Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 45° EN hoek tussen benen en horizontaal 45° ⇒ Lichaamscontrole en houding: gemiddelde afwijking ⇒ Medium onregelmatige bewegingsflow ⇒ Redelijk harde landing ⇒ Het bekken wordt omhoog geduwd door de benen snel in de heupgewrichten te strekken, waardoor een onderbreking van de flow ontstaat.
5		⇒ Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 20° EN hoek tussen benen en horizontaal 10° ⇒ Landing: aanzienlijk uit balans maar redelijk zacht
4		⇒ Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 20° EN hoek tussen benen en horizontaal 0° ⇒ Lichaamscontrole en houding: grote afwijkingen ⇒ Grote onregelmatigheid bewegingsflow ⇒ Ernstige instorten op het paard, ernstige verstooring van het comfort of evenwicht van het paard

Aftrekpunten

1. 1 punt	- Afwijkingen van beschreven afsprong naar binnen
-----------	---

2.9 – Schaar

De schaar bestaat uit twee delen. Elk onderdeel krijgt apart een cijfer.

1. Voorwaarts Scharen

Essentie

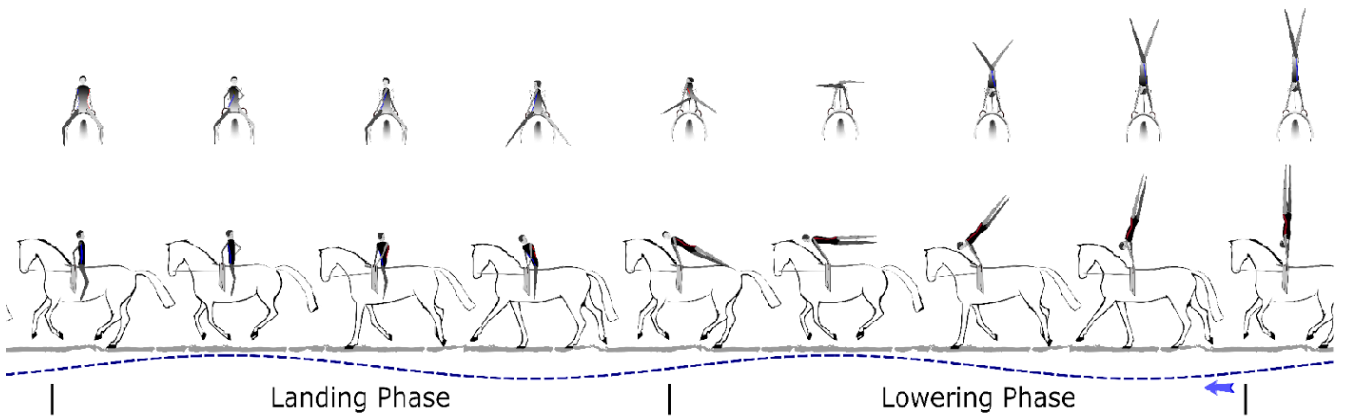
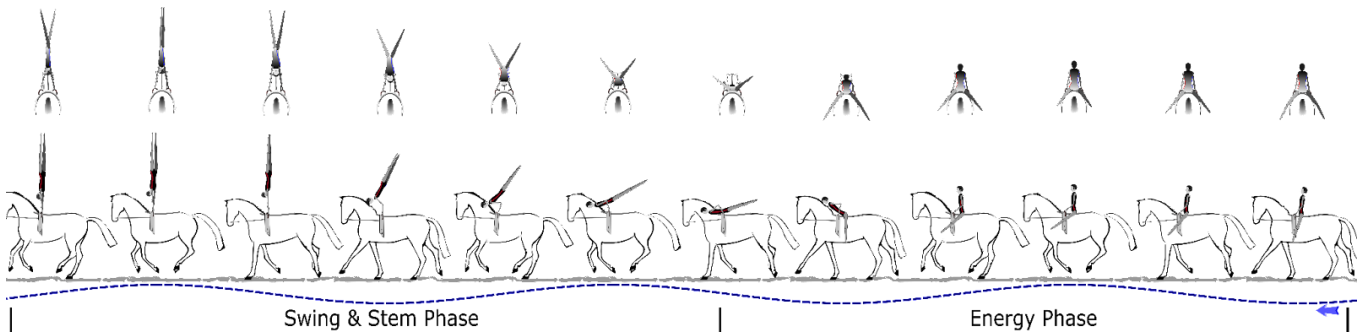
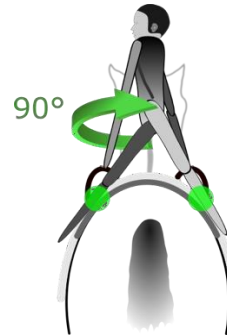
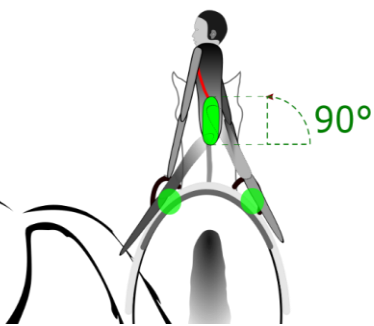
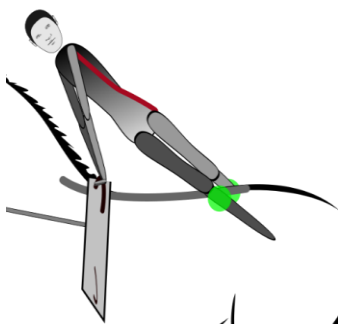
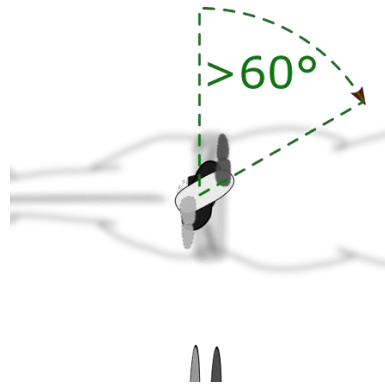
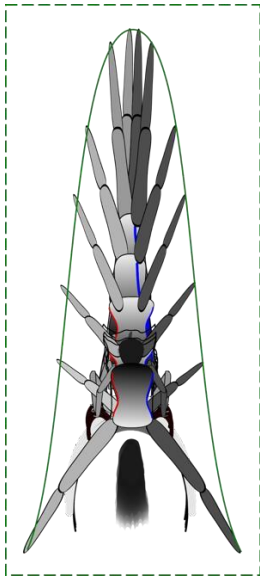
- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving

De schaar vooruit is een dynamische oefening die bestaat uit 4 biomechanische fasen:

1. De energiefase - begint met de voorwaartse zit en omvat de zwaai
2. Zwaai fase en Stamfase - De Zwaai fase begint wanneer het lichaam het contact met het Paard verliest en de handen het enige contactpunt zijn; de stamfase begint wanneer het zwaartepunt (CoG) zich boven het steunvlak bevindt
3. De daalfase - begint na het punt van maximale hoogte
4. De landingsfase - begint bij het aanraken van het paard en eindigt in de achterwaartse zit

1. Vanaf de voorwaartse zit met de handen aan de handgrepen, wekt de Voltigeur energie op door de benen naar voren en omhoog te brengen, en vervolgens de benen naar beneden en naar achteren te zwaaien terwijl het bovenlichaam naar voren en naar beneden beweegt.
2. De voltigeur tegelijkertijd:
 - zwaait naar het punt van maximale elevatie met een beenbeweging, de benen uit elkaar, volgens afbeelding 1, waarbij het lichaam zich in een bijna verticale positie bevindt (ongeveer 90° ten opzichte van de horizontaal) met volledig gestrekte armen en schouders; Zodra het lichaam het contact met het paard verliest (behalve de handen) worden de benen gestrekt.
 - zorgt voor een soepele en gecontroleerde rotatie rond de lengteas van de Voltigeur; de rotatie begint bij het begin van de stamfase (wanneer de CoG zich boven het steunoppervlak bevindt)
 - voert de schaarbeweging uit met de benen: de benen passeren elkaar dicht op gelijke afstand van de grond; ze bereiken een stappositie (voeten uit elkaar - zie foto), met het rechterbeen naar voren, het linkerbeen naar achteren; de schaarbeweging wordt geïnitieerd door het hoogste punt van de stamfase en voltooid aan het begin van de daalfase.
 - het bekken is bij aanvang van de verlagingsfase minimaal 60° gedraaid (zie afbeelding)
3. De voltigeur:
 - verlaagt de CoG in een gecontroleerde, vloeiende en goed uitgebalanceerde beweging, met een constante snelheid; de schouders bewegen naar voren en de CoG blijft boven het steunvlak. De benen blijven in stappositie.
 - tijdens de verlagingsfase bereikt de afstand tussen de voeten de breedte van het paard
 - absorbeert de galopbeweging met de tamelijk gestrekte armen
4. De voltigeur:
 - raakt de pad zachtjes aan met de gestrekte benen; tegen die tijd heeft het bekken een rotatie van minimaal 90 graden voltooid (zie afbeelding). De voltigeur voltooit de rotatie terwijl hij zachtjes in een achterwaartse zit glijdt.

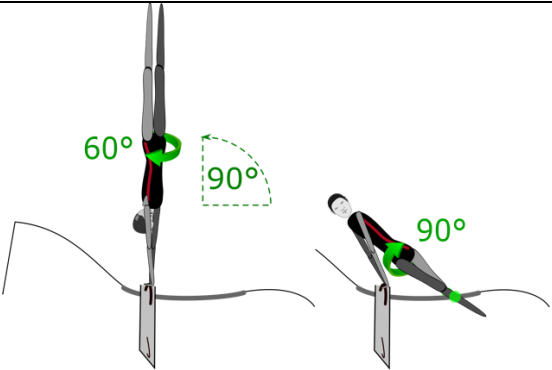
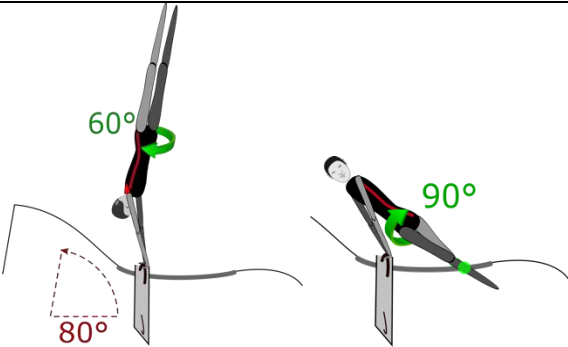
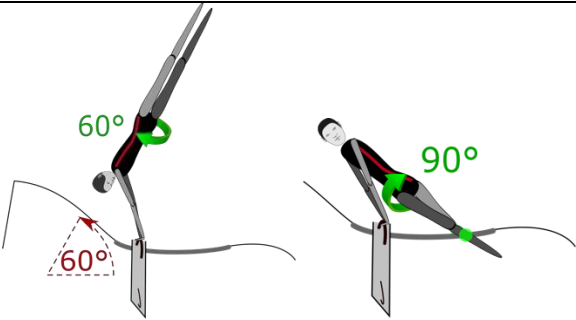

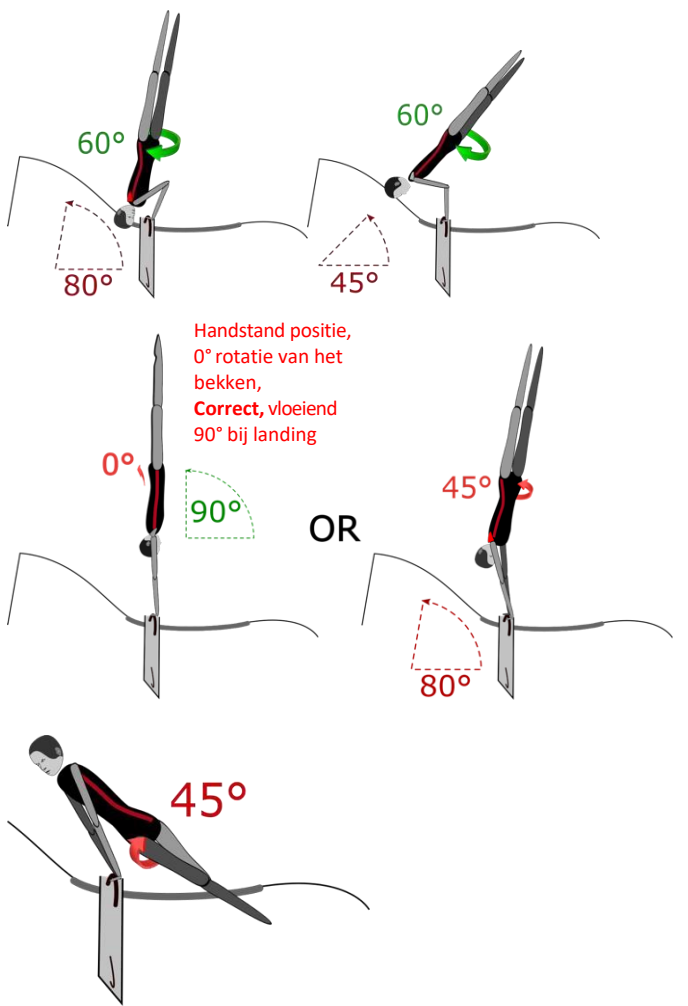
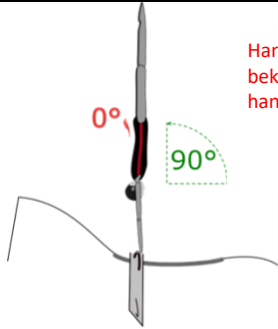
Referentie Scores:

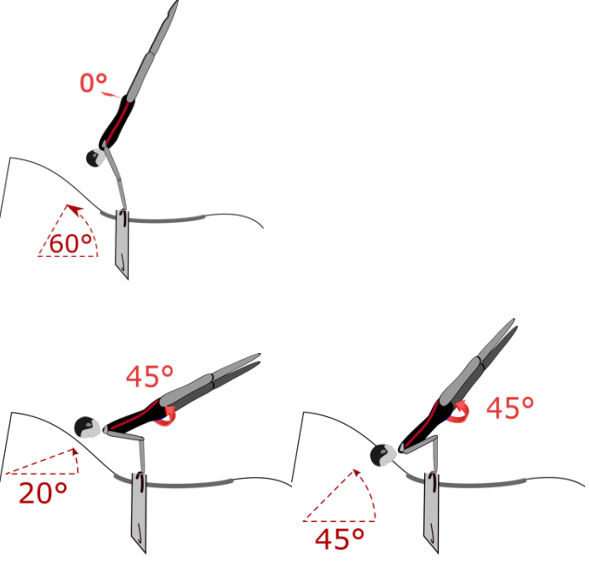
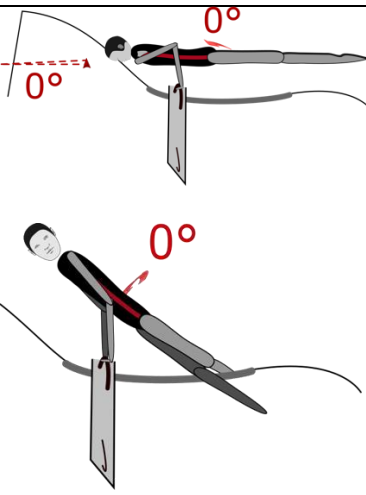
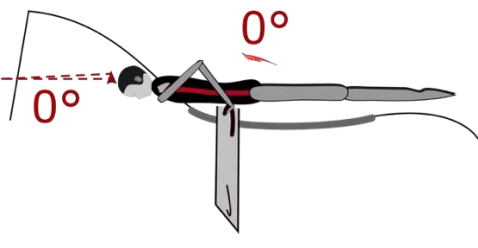
✓ Vereist voor de referentie score

— Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

💬 Opmerking waarin aanvullende afwijkingen worden beschreven die ook zijn opgenomen in de overeenkomstige referentiescore (en die geen aanvullende aftrekkingen met zich meebrengen)

10		✓ Op het hoogste punt: maximale arm- en schouderextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 90° ✓ Rotatie van het bekken vóór de verlagingsfase: 60° ✓ Benen passeren elkaar vlak op gelijke afstand van de grond; ze bereiken een stappositie (voeten uit elkaar - zie foto 1), met het rechterbeen voor, het linkerbeen achter ✓ Lichaamscontrole en houding: correct ✓ Langzame, gecontroleerde en evenwichtige verlaging ✓ Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 90° EN vloeiend glijden om de achterwaartse zitpositie te corrigeren. ✓ Zachte en gecentreerde landing ✓ Correcte bewegingsflow
9		✓ Rotatie van het bekken vóór de verlagingsfase: 60° ✓ Lichaamscontrole en houding: correct ✓ Door het contactpunt, rotatie van het bekken 90° ✓ Zachte en gecentreerde landing — Op het hoogste punt: maximale armextensie (exclusief schouders) EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 80° — Benen enigszins gestrekt en passeren elkaar, met afwijkingen in de baan en breedte van de benen, naar stappositie — Langzaam en vrijwel volledig gecontroleerd dalen — Lichte onregelmatigheid in de flow
8		✓ Rotatie van het bekken vóór de verlagingsfase: 60° ✓ Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 90° — Op het hoogste punt: maximale armextensie (exclusief schouders) EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 60° — Lichaamscontrole en houding: met kleine afwijkingen, zoals een lichte holle rug — Langzaam en redelijk gecontroleerd dalen — Zachte landing maar enigszins ongecentreerd — Kleine onregelmatigheid in de flow

7	 Handstand positie, 0° rotatie van het bekken, Correct, vloeiend 90° bij landing OR	— Op het hoogste punt: • Middellange armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 45° EN Rotatie van het bekken vóór de dalingsfase: 60° OF • Minimale armextensie (exclusief schouders) EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 80° EN Rotatie van het bekken vóór de dalingsfase: 60° OF • Maximale arm- en schouderextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 90° EN Rotatie van het bekken vóór de daalfase: 0° EN aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 90°, zachte landing, vloeiend glijden om naar achteren te corrigeren zitplaats. Correcte bewegingsflow. — Benen passeren elkaar, met kleine afwijkingen in de baan en breedte van de benen; het ene been ging eerder naar beneden dan het andere. — Kleine afwijking in de beheersing van het dalen — Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 45° — Bijna zachte landing, maar niet gecentreerd; vloeiend glijdend naar de juiste achterwaartse zit. — Kleine onregelmatigheden in de flow
6	 Handstand positie, 0°rotatie van het bekken. Onderbreking van de flow in handstand positie	— Op het hoogste punt: • Maximale arm- en schouderextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 90° EN Rotatie van het bekken vóór de daalfase: 0° EN aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken minder dan 90°, naar achteren glijden met onderbreking (s), onderbreking van de flow in handstandpositie. OF

		• Middellange armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 60° EN Rotatie van het bekken vóór de neerlaatfase: 0° — Op het hoogste punt: • Middellange armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 20° EN Rotatie van het bekken vóór de daaltfase: 45° OF • Minimale armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 45° EN Rotatie van het bekken vóór de daaltfase: 45° — Middelmatische afwijking van de beenbeweging — Lichaamscontrole en houding: gemiddelde afwijking zoals holle rug, knik in schouders of heupen, niet in lijn met de lengteas van het paard — Middelmatische onregelmatigheid in flow — Redelijk harde landing
5		— Op het hoogste punt: Minimale armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 0° EN Rotatie van het bekken vóór de daaltfase: 0° — Benen met aanzienlijke afwijkingen in de baan en breedte van de benen: benen beide gehoekt, "helikopter", één been valt tijdens de daaltfase... — Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 0° — Significante onregelmatigheid in de flow
4		⇒ Op het hoogste punt: geen armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 0° EN Rotatie van het bekken vóór de daaltfase: 0° — Lichaamscontrole en houding: Grote afwijkingen zoals aanzienlijke holle rug, knik in schouders of heupen, niet in lijn met de lengteas van het paard, gebrek aan spanning in de benen, ... — Grote onregelmatigheid in de flow — — Ernstige instorten op het paard, ernstige verstoring van het comfort of evenwicht van het paard

2. Terug scharen

Vanuit achterwaartse zit zwaait de voltigeur de gestrekte benen naar boven, hierbij de heupen en voeten zo hoog mogelijk brengend. De armen worden uitgestrekt om een maximale hoogte te verkrijgen. De hoek tussen de armen en het lichaam is zo groot mogelijk. De heupen en voeten bereiken gelijktijdig het hoogste punt.

Zonder onderbreking in deze beweging, draaien de heupen naar binnen zodat de benen elkaar kruisen en passeren op het hoogste punt. De benen van de voltigeur beschrijven een hoge boog op gelijke afstand van de grond. De 2e fase eindigt als de voltigeur zacht in voorwaartse zit is geland.

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Techniek:

Het terug scharen is een dynamische oefening die bestaat uit 4 biomechanische fasen:

1. De energiefase - begint vanaf de achterwaartse zit
2. Zwaai- en Stamfase - De zwaai- en stamfase begint wanneer het lichaam het contact met het paard verliest en de handen het enige contactpunt zijn
3. De daalfase - begint na het punt van maximale hoogte
4. De landingsfase - begint wanneer het paard met een been wordt aangeraakt en eindigt in voorwaartse zit

Bewegingsbeschrijving

1. Vanuit de achterwaartse zit wekt de voltigeur energie op door de benen naar achteren te brengen en vervolgens naar voren en omhoog te zwaaien terwijl het bovenlichaam naar achteren beweegt.

2. Zodra het lichaam het contact met het paard verliest (behalve de handen) worden de benen gestrekt.

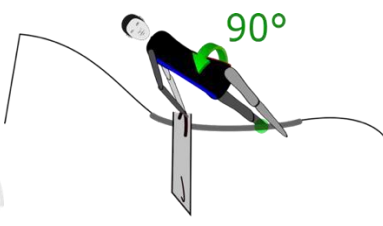
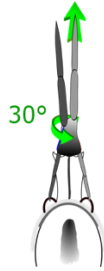
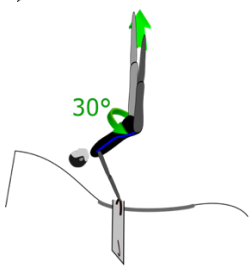
De voltigeur:

- zwaait omhoog (tot het punt van maximale elevatie) met een beenbeweging volgens afbeelding 2 (nooit gesloten), waarbij het bovenlichaam zich boven de horizontale lijn bevindt, de armen volledig gestrekt zijn en de benen dicht bij de verticale lijn liggen; tegen de tijd dat de daalfase begint, wordt het bekken over een hoek van minimaal 30° gedraaid, terwijl het linkerbeen verticaal omhoog wordt geduwd om het punt van maximale elevatie te bereiken.

3. Daarna:

- de benen passeren elkaar (foto), en deze beweging wordt geïnitieerd door het hoogste punt en voltooid tijdens de daalfase.
- Het bekken zet de rotatie voort.
- de voltigeur verlaagt de CoG in een gecontroleerde, vloeiende en goed uitgebalanceerde beweging, met een constante snelheid en bewegingen; de CoG blijft boven het steunvlak (singel).
- de afstand tussen de voeten reikt tot de breedte van het paard
- De voltigeur absorbeert de galopbeweging met de vrij gestrekte armen

4. De voltigeur raakt met de gestrekte benen zachtjes de pad aan; tegen die tijd heeft het bekken een rotatie van minimaal 90° graden voltooid. De voltigeur voltooit de rotatie terwijl hij zachtjes tot voorwaartse zit glijdt.

Swing & Stem Phase

Energy Phase

Landing Phase

Lowering Phase

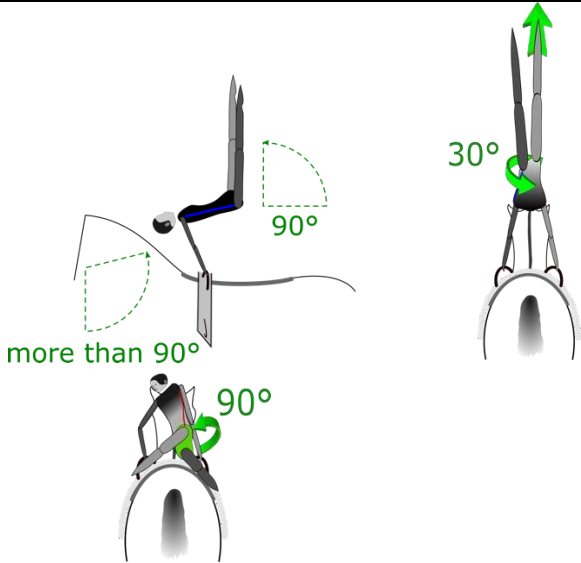
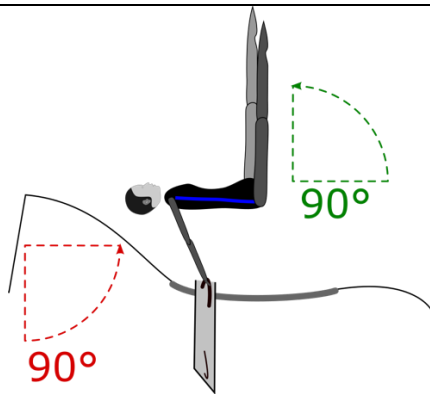

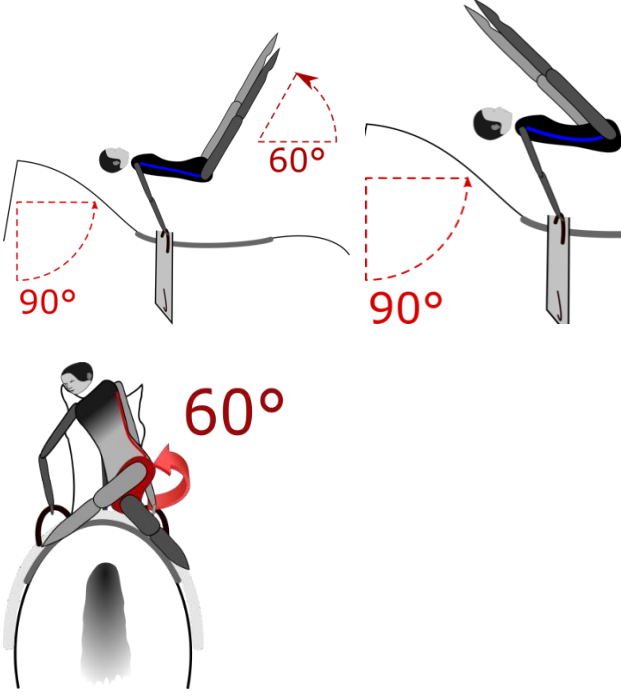
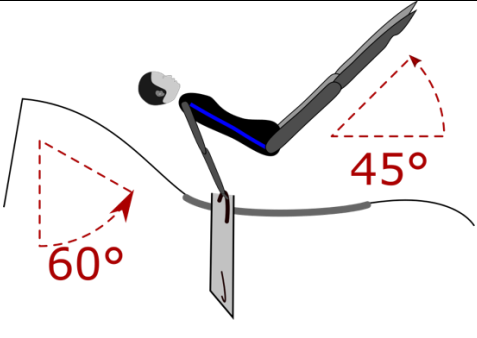
Referentie Scores:

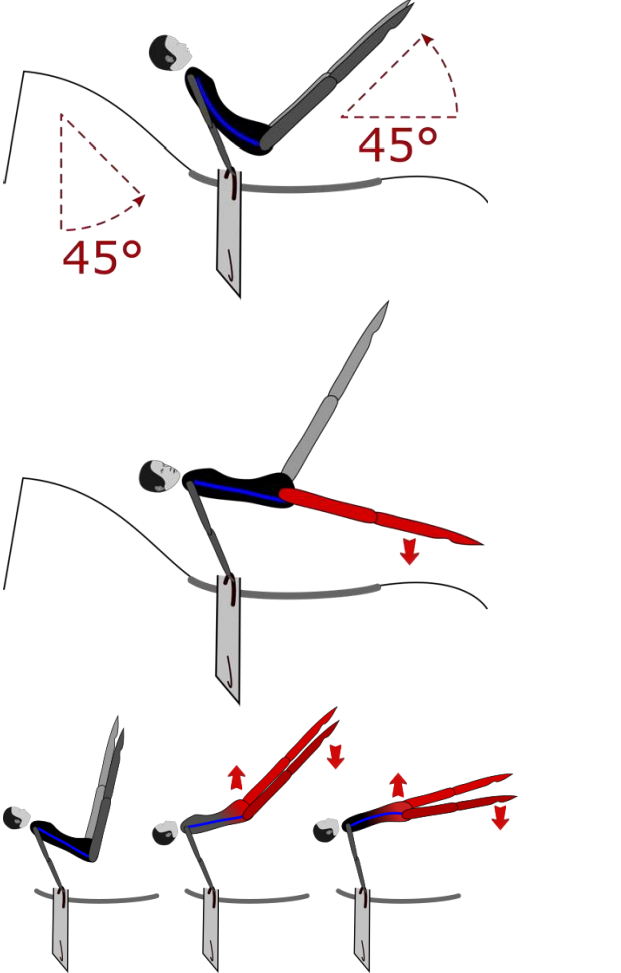
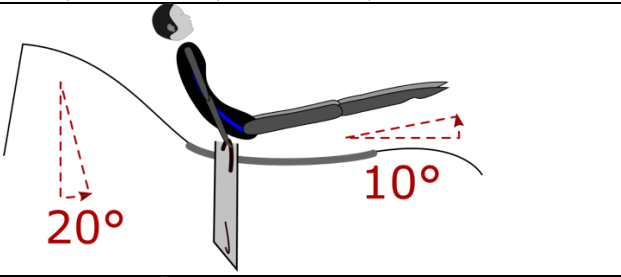
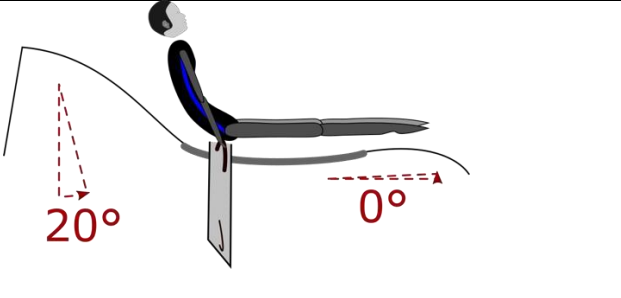
✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

Opmerking waarin aanvullende afwijkingen worden beschreven die ook zijn opgenomen in de overeenkomstige referentiescore (en die geen aanvullende aftrekkingen met zich meebrengen)

10		✓ Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: ruim 90° EN hoek tussen benen en horizontaal 90° ✓ Volledige armextensie op het hoogste punt ✓ Rotatie van het bekken vóór de daalfase: 30° ✓ Lichaamscontrole en houding: correct ✓ Correcte beenbeweging ✓ Langzaam, gecontroleerd en gebalanceerd neerlaten ✓ Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 90° ✓ Zachte en gecentreerde landing EN vloeiend glijden om de zitpositie te corrigeren. ✓ Correcte bewegingsflow
9		✓ Rotatie van het bekken vóór de daalfase: 30° ✓ Lichaamscontrole en houding: correct ✓ Correcte beenbeweging ✓ Langzaam, gecontroleerd en gebalanceerd dalen ✓ Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 90° ✓ Zachte en gecentreerde landing EN vloeiend glijden naar de juiste voorwaartse zit. ✓ Correcte bewegingsflow — Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 90° EN hoek tussen benen en horizontaal 90° (volledige armextensie)

8		— Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: net onder 90° EN hoek tussen benen en horizontaal 60° (volledige armextensie) — Rotatie van het bekken vóór de daalfase: 10° — Lichaamscontrole en houding: redelijk correct — Kleine afwijking in beenbeweging (bijv. iets het been laten vallen) — Langzaam en redelijk gecontroleerd dalen — Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 60° — Zachte landing maar enigszins niet midden boven het paard — Kleine onregelmatigheid in de flow van bewegingen
7		— Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 60° en hoek tussen benen en horizontaal 45° — Rotatie van het bekken vóór de daalfase: 0° — Lichaamscontrole en houding: met kleine afwijkingen, zoals een licht holle rug — Redelijk ongecontroleerd dalen — Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 45° — Tamelijk zachte landing, maar niet midden boven het paard; glijdend naar de juiste voorwaartse zit met een kleine onderbreking in de flow.

6		— Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 45° EN hoek tussen benen en horizontaal 45° — Lichaamscontrole en houding: gemiddelde afwijking — Middelmatige onregelmatigheid, bewegingsflow — Redelijk harde landing — Gemiddelde afwijking in beenbeweging (bijv. middelmatig been laten vallen) — Het bekken wordt omhoog geduwd door het snel strekken van de benen in de heupgewrichten, waardoor een onderbreking van de flow ontstaat.
5		— Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 20° EN hoek tussen benen en horizontaal 10°
4		— Hoek tussen verticale lijn en bovenlichaam: 20° EN hoek tussen benen en horizontaal 0° — Lichaamscontrole en houding: grote afwijkingen — Grote afwijking in beenbeweging — Grote onregelmatigheid, bewegingsflow - Instorten — Ernstige verstoring van het comfort of evenwicht van het paard — Aan het begin van de landingsfase, rotatie van het bekken 0°

2.10 – Staàn

Essentie

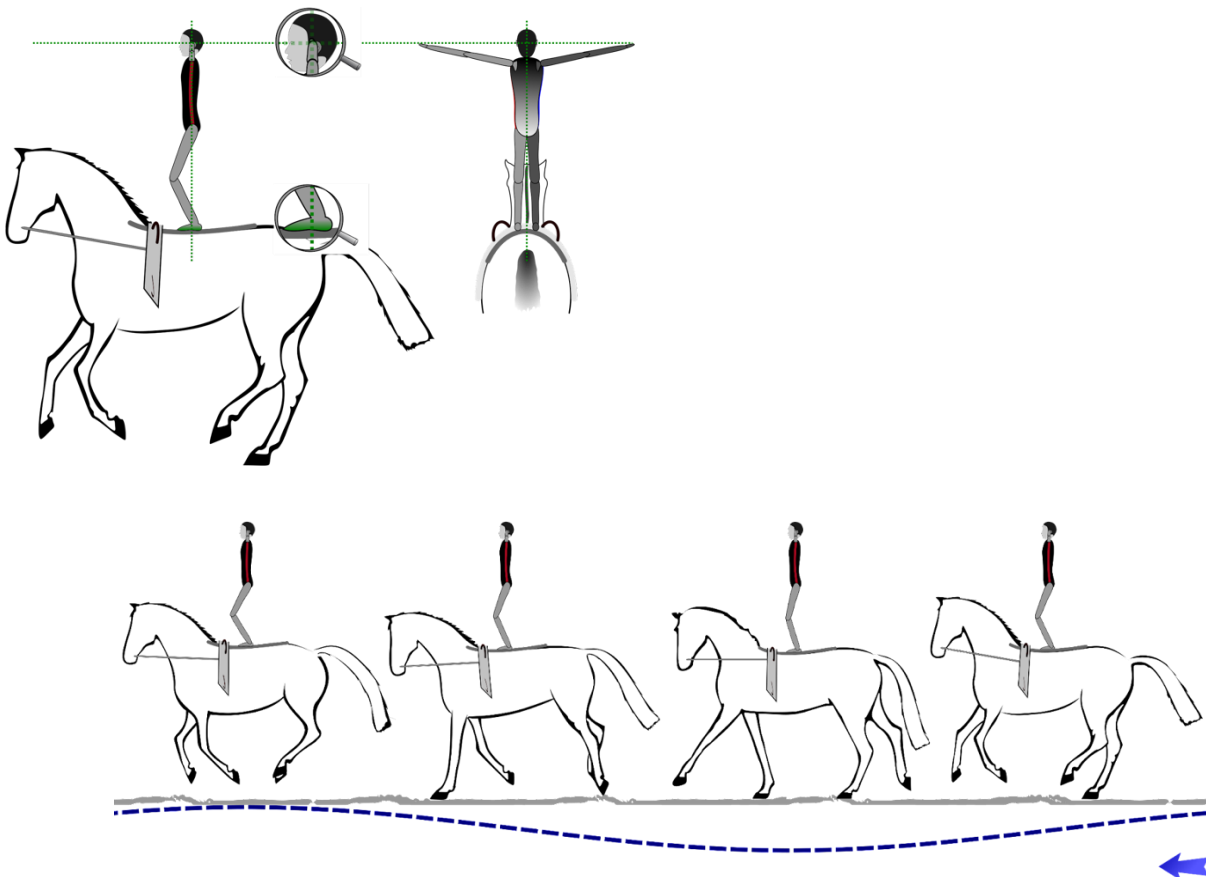
- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving

De Stand is een statische oefening en bestaat uit 3 biomechanische fasen.

1. De opbouwfase - begint vanaf de voorwaartse zit - * In 1* verplicht begint de stand vanaf de bankpositie
2. De statische fase - begint wanneer de statische positie wordt weergegeven
3. De afbouwfase - begint na voltooiing van de statische fase en in voorwaartse zit

1. Vanuit de voorwaartse zit* komt de voltigeur in de bankpositie, met beide benen tegelijk, en springt onmiddellijk naar beide voeten met het bekken zo hoog mogelijk omhoog, terwijl hij voortdurend de galop van het paard absorbeert.
Nadat hij met beide voeten is gesprongen, worden de handgrepen tegelijkertijd losgelaten, terwijl de voltigeur rechtop komt te staan en de gestrekte armen opzij neemt (tijdens het opstaan of nadat hij de staande positie heeft bereikt). Het hoofd is de hele tijd naar voren gericht.
2. De statische fase en het tellen van de galopsprongen begint wanneer de statische positie wordt weergegeven.
 - De galopbeweging wordt door de voltigeur opgevangen, voornamelijk via de gewrichten van voet tot heup. De gewrichten van de benen worden net zoveel gebogen als nodig is om de veranderingen in de hoogte van de paardenrug op te vangen.
 - Het bovenlichaam blijft in een fysiologisch correcte houding. De schouders, het bekken en de voeten blijven in een transversaal vlak van het paard, evenwijdig aan de singel.
 - De benen zijn evenwijdig aan het middenvlak van het paard (zie afbeelding). De knieën en voeten bevinden zich op heupbreedte en wijzen naar voren. De voeten blijven stationair en het gewicht wordt gelijkmatig over de gehele voetzolen verdeeld.
 - De armen zijn langs het frontale vlak naar elke kant gestrekt, met de vingertoppen op ooghoogte.
 - Het lichaam blijft soepel en vrij van enige spanning anders dan de spierwerking die nodig is om de galop op te vangen en de beschreven houding te behouden. De voltigeur bevindt zich in een stabiele en gecontroleerde positie.
 - Het tellen van de galopstappen eindigt wanneer de afbouwfase begint.
3. Na voltooiing van de statische fase brengt de voltigeur tegelijkertijd de armen naar beneden, terwijl hij de galop volledig blijft absorberen, naar voren gericht.
De voltigeur pakt de bovenkant van de handgrepen vast, ondersteunt een deel van hun gewicht op de armen, strekt de benen naar beneden en glijdt zachtjes tot voorwaartse zit.

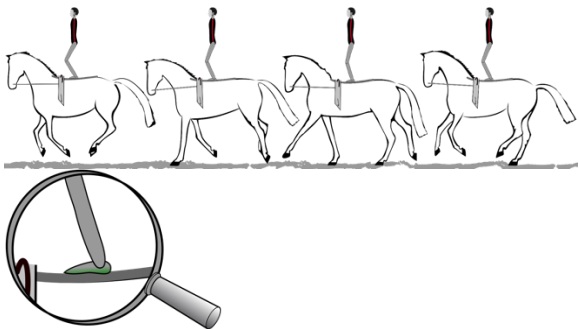
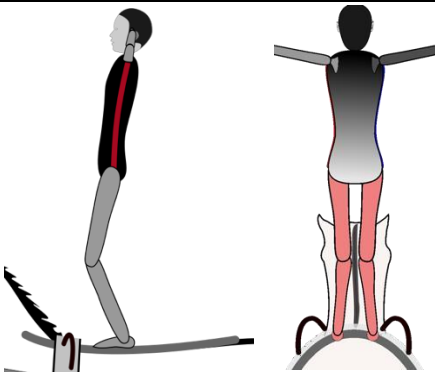

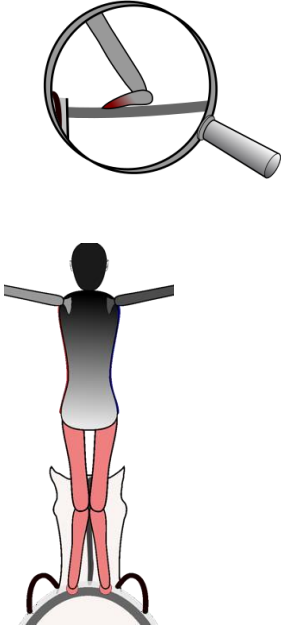
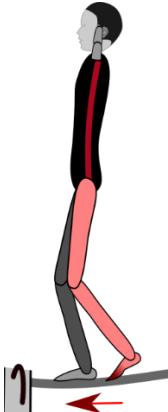
Referentie Scores:

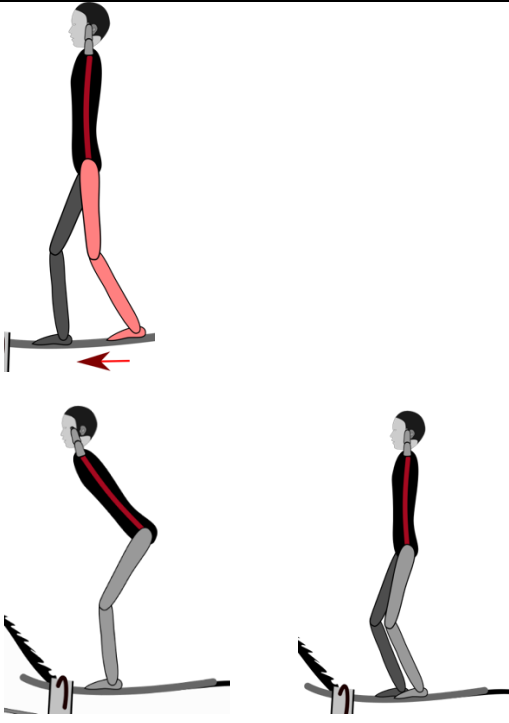
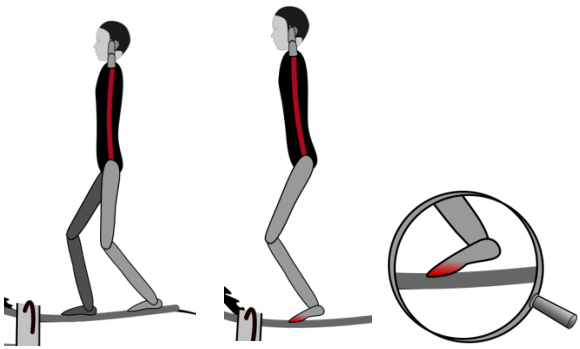
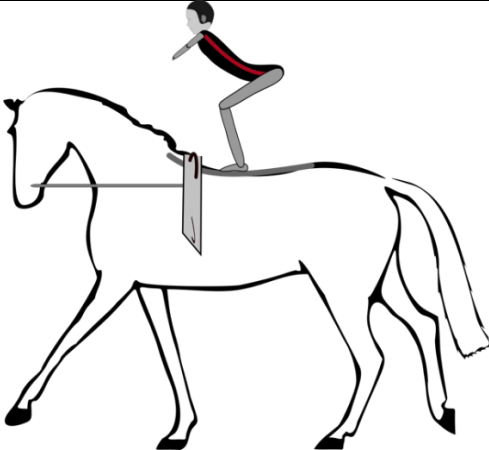
✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

💬 Opmerking waarin aanvullende afwijkingen worden beschreven die ook zijn opgenomen in de overeenkomstige referentiescore (en die geen aanvullende aftrekkingen met zich meebrengen)

10		✓ Absorptie: Correct ✓ Balans en stabiliteit: het gewicht wordt gedurende de hele oefening gelijkmatig over de zolen verdeeld (inclusief opbouw en afbouw) ✓ Houding: Correct
9		✓ Absorptie: Correct ✓ Balans en stabiliteit: het gewicht wordt tijdens de statische fase gelijkmatig over de zolen verdeeld — Balans en stabiliteit: Een kleine afwijking tijdens het opbouwen of afbouwen — Houding: iets naar voren of naar achteren leunen Houding: Benen niet volledig evenwijdig aan het middenvlak (bijvoorbeeld knieën of voeten niet op heupbreedte uit elkaar – iets te breed, te smal)

8		— Absorptie: klein gebrek aan absorptie (bijv. lichte spanning in bovenlichaam en/of benen tijdens statische fase) — Balans en stabiliteit: het gewicht is gedurende een kort moment (~1 galoppas) ongelijkmatig over de voeten verdeeld tijdens elke fase van de oefening. — Houding: kleine afwijking in positie van armen en/of schouders — Houding: Rechtop staande positie, maar de gewrichten van de benen zijn meer gebogen dan nodig is om de verandering in hoogte van de rug van het paard te compenseren. Houding: Knieën dicht bij elkaar of breder dan de voeten
7		— Balans en stabiliteit: kleine stap (korte stap) en meteen terug Balans en stabiliteit: te veel gewicht op de tenen, hielen of één voet (~2 galopstappen) tijdens welke fase van de oefening dan ook.
6		— Absorptie: gemiddeld gebrek aan absorptie, niet in ritme

		— Balans en stabiliteit: te veel gewicht op de tenen, hielen of één voet gedurende een aanzienlijke hoeveelheid tijd (~3 galopstappen) tijdens welke fase van de oefening dan ook. — Balans en Stabiliteit: grote stap en meteen terug — Balans en stabiliteit: kleine stap zonder correctie — Balans en stabiliteit: kleine sprong met beide voeten Houding: bovenlichaam 45° voor de verticaal
5		— Balans en stabiliteit: het grootste deel van het gewicht rust tijdens het grootste deel van de oefening op de tenen, hielen of één voet — Balans en stabiliteit: grote stap zonder correctie Balans en stabiliteit: grote sprong met beide voeten
4		— Absorptie: groot gebrek aan absorptie (bijvoorbeeld minimale absorptie gedurende de hele oefening) — Evenwicht en stabiliteit: groot evenwichtsverlies: grote invloed op het comfort van het paard, voortdurend stappen, huppelen/springen, meer dan wiebelen Houding: bovenlichaam meer dan 45° voor de verticaal EN grote afwijkingen van de fysiologisch correcte positie van de wervelkolom

2.11 – Flanken

Flank 1^e deel en afsprong naar binnen (Klasse M, Z, ZZ, Junioren en Young Vaulters)

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

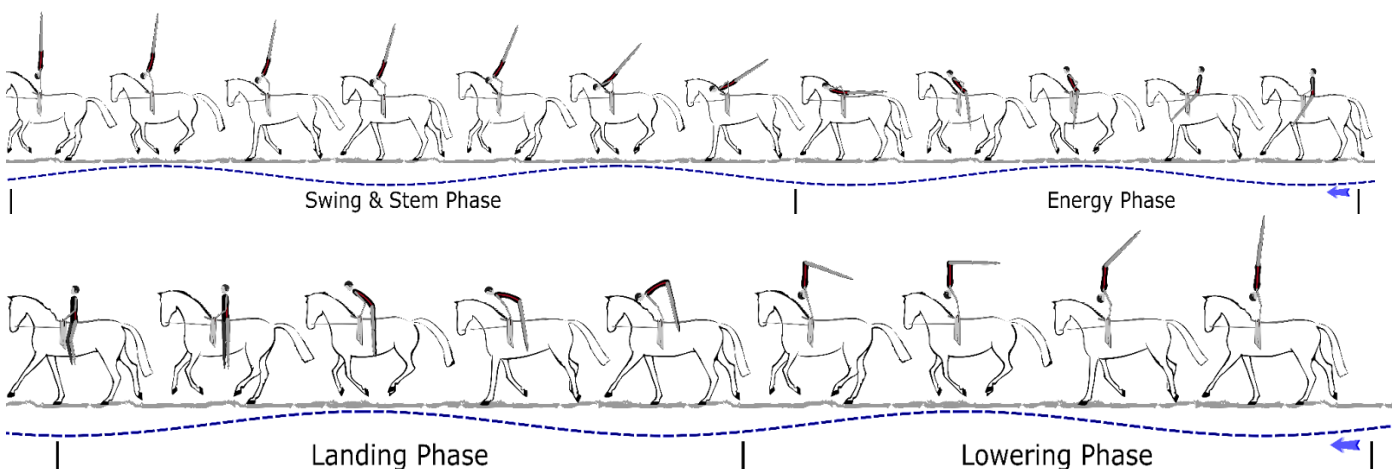
Bewegingsbeschrijving

Het flanken is een dynamische oefening en bestaat uit vier biomechanische fases:

1. Energie fase - begint vanuit voorwaartse zit en omvat de zwaai
 2. Zwaai en uitdrukfase - begint wanneer het lichaam het contact met het paard verliest en de handen de enige contactpunten zijn
 3. Daalfase - begint op het moment van maximale hoogte
 4. Landingsfase - begint bij het aanraken van het paard (met benen, bekken) en eindigt met een binnenwaartse zit
-
1. Vanuit de voorwaartse zit met de handen op de handgrepen, genereert de voltigeur energie door het naar voren tillen van de benen en vervolgens de benen naar beneden en achteren te zwaaien, terwijl het bovenlichaam naar voren en beneden beweegt.
 2. Zodra het lichaam het contact met het paard verliest (behalve de handen aan de handgrepen) worden de benen gestrekt, in lijn met de lengteas van de voltigeur en vloeiend naar boven gezwaaid, om een verticale handstandpositie te bereiken, met volledig gestrekte armen en schouders. Het bovenlichaam wordt gedurende de gehele fase in een fysiologisch correcte houding gehouden. Het bekken en de schouderas lopen parallel aan de schouderas van het paard.
 3. Na een korte handstandpositie beweegt de voltigeur de schouders naar voren om het zwaartepunt boven het midden van het steungebied (handen) te houden, terwijl de galopbeweging met de armen wordt geabsorbeerd en de armextensie behouden blijft. De benen en het lichaam worden komen langzaam neer met gebogen heupen in een gecontroleerde, vloeiende en goed uitgebalanceerde beweging, met een constante snelheid en correcte lichaamsuitlijning, langs de lengteas, en schouders en bekken in een rechte hoek ten opzichte van de voltigesingel.
 4. De voltigeur raakt de pad aan de binnenkant van het paard, dichtbij de singel, zachtjes aan met de buitenkant van het rechter onderbeen; de benen zijn gesloten, de bekken- en schouderas zijn evenwijdig en gericht naar de handen; de voltigeur glijdt zachtjes naar binnen in een binnenwaartse zit, met de schouderas iets naar voren gedraaid. Vanaf de binnenwaartse zit tilt de voltigeur het gestrekte rechterbeen over de hals van het paard in een hoge, brede boog (zoals een halve cirkel). Het bovenlichaam blijft rechtop in een fysiologisch correcte positie, terwijl het linkerbeen laag blijft en in contact staat met het paard zonder verandering van positie. De handgrepen worden losgelaten en opnieuw genomen als het been passeert.

Solo klasse ZZ

De eindpositie van deze oefening is in de binnenwaartse zit, met de schouderas iets naar voren gedraaid.

Fase 5 – afsprong naar binnen: start vanaf de binnenwaartse zit met de schouderas iets naar voren gedraaid. Met gesloten benen draait de Voltigeur tegelijkertijd naar voren en strekt de armen en heupen, waarna hij tegen de handgreep(en) naar boven en van het paard af duwt (dichtbij het paard) De Voltigeur laat de handgrepen los en voert een correcte landing uit.

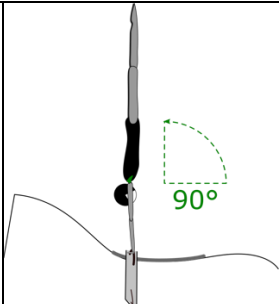
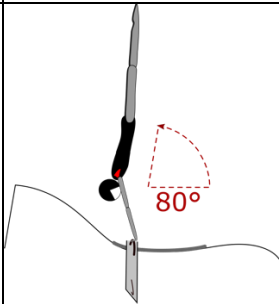
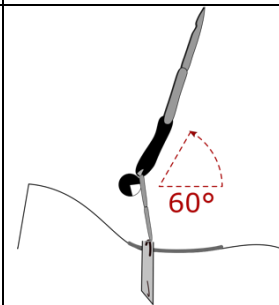
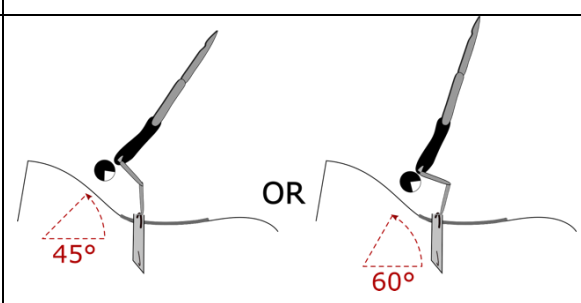
De referentiescores en afbeeldingen voor Flank 1e deel zijn van toepassing, en de afsprong naar binnen moet worden afgehandeld volgens de bovenstaande beschrijving.

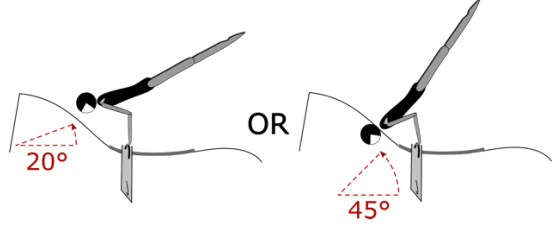
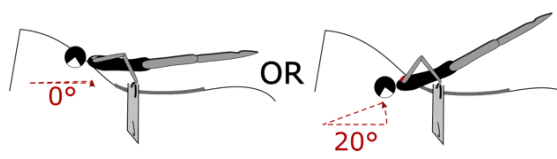
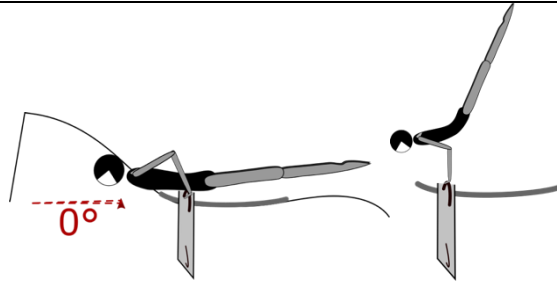
Referentie Scores:

✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

🗨 Opmerking waarin aanvullende afwijkingen worden beschreven die ook zijn opgenomen in de overeenkomstige referentiescore (en die geen aanvullende aftrekkingen met zich meebrengen)

10		✓ Op het hoogste punt: maximale arm- en schouderextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 90° ✓ Juiste lichaamsbeheersing/houding ✓ Langzaam, gecontroleerd dalen met een goed uitgebalanceerde snoek en zachte landing in de juiste zijwaartse zitplaats binnen ✓ Correcte flow
9		✓ Juiste lichaamsbeheersing/houding ✓ Langzaam, gecontroleerd dalen met een goed uitgebalanceerde snoek en zachte landing — Op het hoogste punt: hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 80° — Op het hoogste punt: maximale armextensie (exclusief schouders) — Lichte onregelmatigheid in de flow
8		✓ Juiste lichaamsbeheersing/houding ✓ Langzaam, gecontroleerd dalen met een goede/goed uitgebalanceerde snoek en zachte landing — Op het hoogste punt: maximale armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 60° — Kleine onregelmatigheid in de flow
7		— Op het hoogste punt: • Veel armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 45° - OR • Gemiddelde armextensie EN Hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 60° — Het dalen mist enige controle en het landen is niet geheel zacht en harmonieus — Kleine onregelmatigheden in de flow — Lichaamscontrole en houding: kleine afwijkingen zoals holle rug, niet in lijn met de lengteas van het paard...

6		— Op het hoogste punt: • Gemiddelde armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 20° OF • Minimale armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 45° — Lichaamscontrole/houding: gemiddelde afwijking zoals holle rug, niet in lijn met de lengteas van het paard, onjuiste lichaamsuitlijning, zoals lengteas niet recht, schouders en/of bekken niet evenwijdig aan de singel — Redelijk harde landing
5		Op het hoogste punt: • Minimale armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 0° OF • Geen armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 20°
4		Op het hoogste punt: — geen armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 0° — Lichaamscontrole / Houding: grote afwijkingen zoals holle rug, niet in lijn met de lengteas van het paard, gebrek aan spanning in de benen, ... — Ernstig instorten op het paard, ernstige verstoring van het comfort of het evenwicht van het paard
3		— Gewicht ondersteund op de schouder gedurende de hele oefening

Aftrekpunten:

Tot 0,5 punt	• afwijkingen van beschreven been over en terug naar de voorwaartse zit
Tot 1 punt	In klassen zonder aflanken: afwijkingen van beschreven afsprong naar binnen

Flank 2^e deel (aflanken) klasse Z en ZZ Solo, Pas-de-Deux, Team.

De flank bestaat uit twee delen. Elk onderdeel krijgt apart een cijfer.

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving

De Flank 2^e deel (aflanken) is een dynamische oefening en bestaat uit 4 biomechanische fasen:

1. De energiefase begint vanaf voorwaartse zit en omvat de zwaai
2. De zwaai- en stamfase begint wanneer het lichaam het contact met het paard verliest en de handen het enige contactpunt zijn
3. De vluchtfase begint wanneer beide handen het contact met de handvatten verliezen
4. De landingsfase begint net voordat de voeten de grond raken en eindigt met weglopen

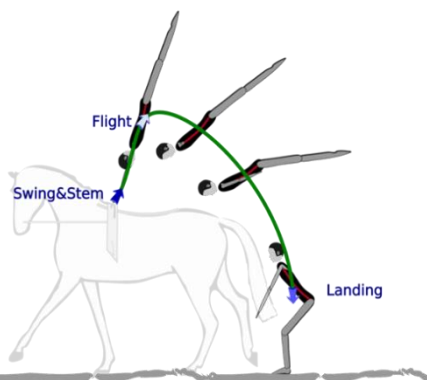
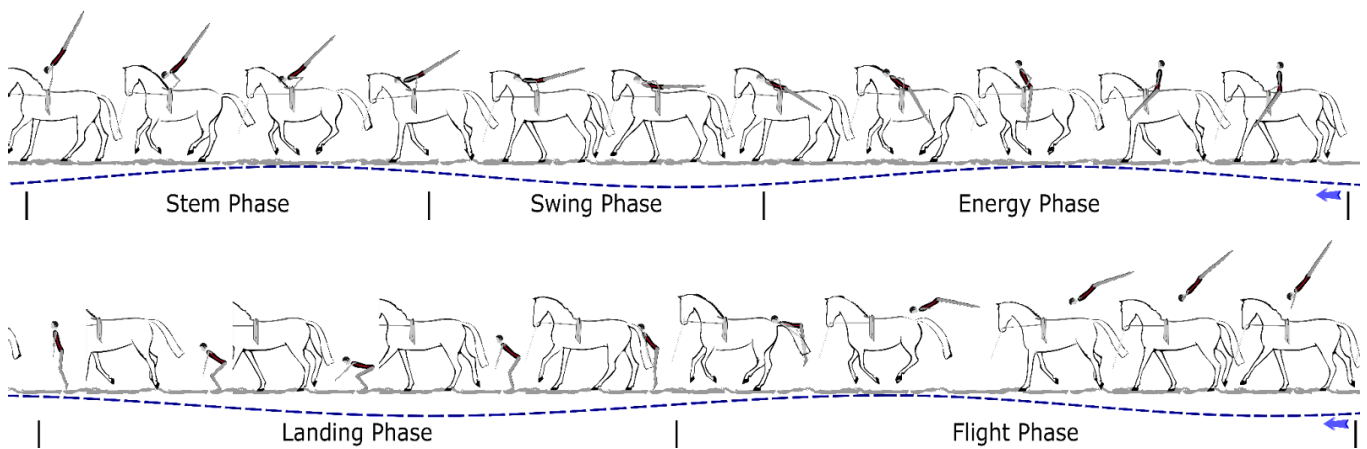
1. Vanaf de voorwaartse zit, en solovoltigeurs vanaf de binnenwaartse zit, met de handen op de handgrepen, wekt de Voltigeur energie op door de benen naar voren en omhoog te brengen en vervolgens de benen naar beneden en naar achteren te zwaaien terwijl het bovenlichaam naar voren en naar beneden beweegt.

2. Zodra het lichaam het contact met het paard verliest (behalve de handen aan de handgrepen) worden de benen gestrekt en gesloten, in lijn met de lengteas van de Voltigeur, en zwaaien ze naar boven. Het bovenlichaam wordt gedurende de gehele training in een fysiologisch correcte houding gehouden. In een hoek tussen 80° en 90° ten opzichte van de horizontaal duwt de Voltigeur tegelijkertijd met beide armen tegen de handgrepen.

3. In het begin van de vluchtfase wint de Voltigeur wat extra hoogte en vervolgt hij met een vloeiende opwaartse en achterwaartse beweging.

De benen blijven gedurende de hele vluchtfase gestrekt. De armen zijn vrijwel recht en zonder spanning; de ellebogen en polsen kunnen licht gebogen zijn. De armen kunnen in elke positie/richting staan, zolang ze maar symmetrisch zijn en een vloeiende beweging vervullen die in harmonie is met de beweging van het lichaam.

4. Correcte landing, naast het paard.

Traject van de vluchtfase

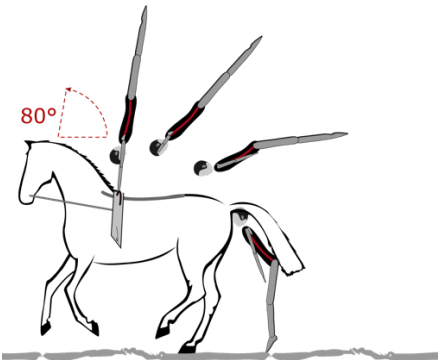
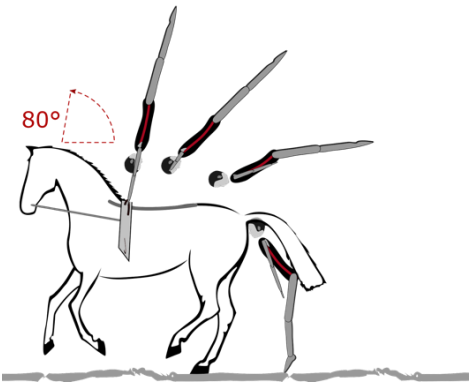
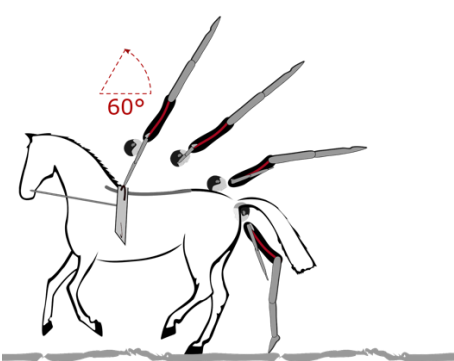

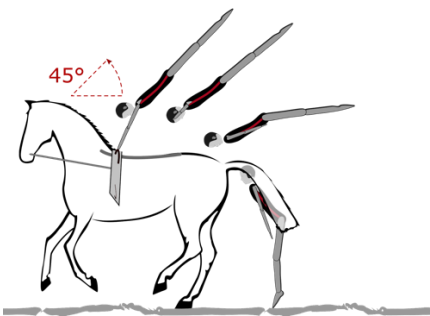
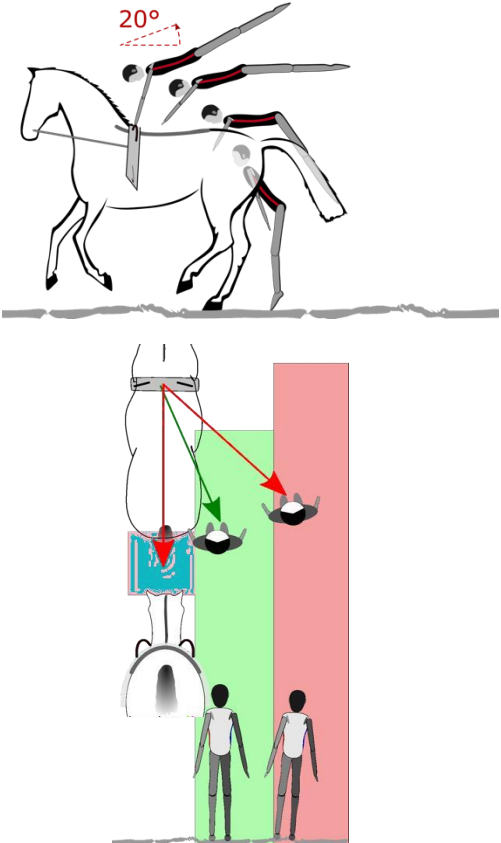
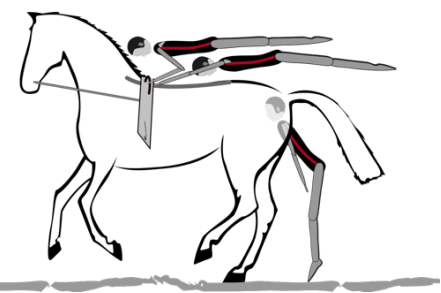
Referentie Scores:

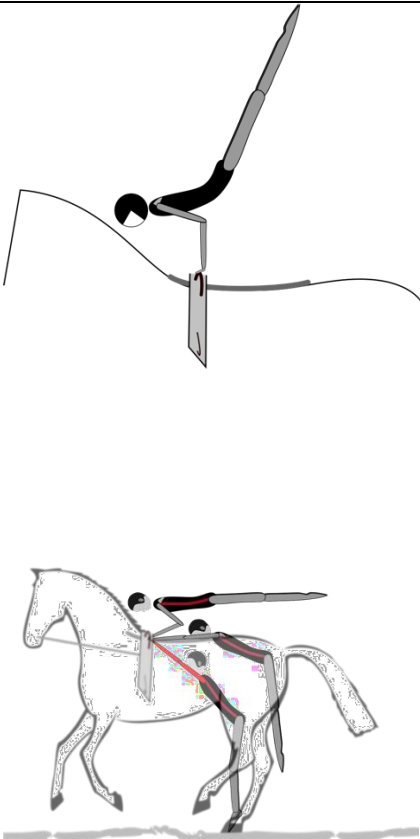
✓ Vereist voor de referentie score

—Afwijking met de maximaal overeenkomstige referentie score

☞ Opmerking waarin aanvullende afwijkingen worden beschreven die ook zijn opgenomen in de overeenkomstige referentiescore (en die geen aanvullende aftrekkingen met zich meebrengen)

10		✓ Aan het einde van de stamfase, volledige armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: tussen 80° en 90° ✓ Zonder vertraging met beide armen tegelijk afzetten ✓ Vluchtfase: Correct ✓ Correcte flow ✓ Lichaamscontrole/houding: correct ✓ Poten gesloten tijdens de stengel- en vluchtfase ✓ Correcte landing
9		✓ Aan het einde van de stamfase, volledige armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 80° ✓ Correcte flow ✓ Lichaamscontrole/houding: correct ✓ Benen geheel gesloten ✓ Correcte landing — Vluchtfase: afzetten met beide armen tegelijk, maar iets vertraagd - Vluchtfase: vloeiende achterwaartse beweging; geen verdere verhoging.
8		✓ Lichaamscontrole/houding: correct — Aan het einde van de stamfase, volledige armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 60° — Afzetten met kleine vertragingen — Kleine onregelmatigheid in de vloeibaarheid - Benen iets open

7		— Aan het einde van de stamfase, tussenliggende armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 45° — Lichaamscontrole / Houding: Kleine afwijkingen in de houding van de wervelkolom (holle rug), schouders of heupen (niet evenwijdig aan de schouderlijn van het paard), niet in lijn met de lengteas van het paard
6		— Aan het einde van de stamfase, gemiddelde armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 20° — Afzetten op horizontale positie of later — Middelmatische onregelmatigheid in flow — Lichaamscontrole/houding: gemiddelde afwijkingen in de houding van de wervelkolom (holle rug), schouders of heupen (niet evenwijdig aan de schouderlijn van het paard), niet in lijn met de lengteas van het paard — Het aanraken van de pad tijdens de vluchtfase — Landing: Voltigeur landt verder naar de buitenkant van het paard dan correct of achter het paard
5		— Aan het einde van de stamfase, minimale armextensie EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 0°

4		— Geen Stamfase EN hoek tussen bovenlichaam en horizontaal: 0° — Grote onregelmatigheidsflow — Lichaamscontrole / Houding: Grote afwijkingen in de houding van de wervelkolom (holle rug), schouders of heupen (niet evenwijdig aan de schouderlijn van het paard), niet in lijn met de lengteas van het paard... — Benen met een groot gebrek aan spanning — Ernstige instorten op het paard, ernstige verstoring van het comfort of het evenwicht van het paard
3		— De handgrepen vasthouden tot de landing — Op het paard landen en afglijden Zonder onderbreking
0		— Landen op het paard en het afglijden na een duidelijke onderbreking

HOOFDSTUK 3 – Kür

Algemeen

- Elke statische oefening moet 3 galopsprongen/3 stappassen worden volgehouden.
- Oefeningen mogen meerdere malen getoond worden, de zwaarste oefening telt in het onderdeel moeilijkheid, alle overige oefeningen tellen in de uitvoering en samenstelling van de kür.
- De oefeningen moeten binnen vastgestelde tijd getoond worden.
- Verplichte oefeningen worden niet beoordeeld in de moeilijkheid.

Beoordeling kür

- 25% paard
- 50% techniek
- 25% artistiek

In de klasse BB vindt beoordeling plaats volgens de volgende uitgangswaarden op het beoordelingsprotocol.

1. Techniek 40%
De uitvoering van de getoonde oefeningen
Aftrek:
Tot 1 punt van de techniek voor getoonde oefeningen van de moeilijkheidsgraad D of hoger
Vallen conform het schema van de vallen
2. Muziekinterpretatie 10%
3. Gebruik stuctuurgroepen en variatie in positie 10%
4. Oefeningen uitgevoerd in harmonie met het paard 15%
5. Paardscore 25%

3.1 Beoordeling Techniek

Het onderdeel Techniek bestaat uit de uitvoering van de oefeningen (70%) en moeilijkheidsgraad (30%) van de getoonde oefeningen.

In de klasse B en L bestaat het onderdeel techniek voor 100% uit de uitvoering van de oefeningen.

3.1.1. -Beoordeling uitvoering

De maximum score is 10 punten. Het geven van decimalen is toegestaan. De totale score wordt in drie decimalen uitgedrukt. De beoordeling van de uitvoering begint op het moment dat de eerste voltigeur het paard en/of de optoming aanraakt en eindigt bij de afsprong van de laatste deelnemer.

In de beoordeling worden de volgende aandachtspunten meegenomen:

- Zekerheid van de oefeningen, het volhouden, de stabiliteit van de oefeningen die getoond worden in de kür.
- Ontspanning van de deelnemers tijdens de oefeningen in de kür.
- Harmonie met het paard, rekening houden met karakter en beweging van het paard.
- Lichaamshouding van de deelnemers tijdens en tussen de oefeningen.
- Bewegingsprecisie.
- Hoogte en breedte van de bewegingen van de kür.

In alle kuren wordt voor de berekening van de uitvoering het Average System van de FEI gebruikt.

Average System

Voor elke oefening die niet correct is uitgevoerd wordt aftrek gegeven van 1 – 10 punten. Als er tussen twee oefeningen een beweging zit (overgang) met een lagere moeilijkheid dan een E-oefening, en deze is niet correct uitgevoerd dient er een aftrek gegeven te worden. De aftrek kan in de aftrek van de volgende oefening worden meegenomen of wordt apart genoteerd. Hetzelfde geldt voor een onderbreking tussen de oefeningen gedurende de uitvoering (te lang wachten voor het uitvoeren van de volgende oefening).

Tot en met 2 punten	Kleine fouten	slechte voet- en/of armhouding, te ontspannen lichaamshouding, het hoofd laten hangen, te weinig oprichting.
3-5 punten	Middelgrote fouten	afwijkingen van de optimale techniek, tegen de beweging van het paard in bewegen, een harde landing, herhaling van de oefening, duidelijke houdingsfouten, te weinig bewegingswijdte.
6-10 punten	Grote fouten	balansfouten, waarbij het paard uit balans wordt gebracht, het in elkaar storten van een oefening, het terug klauteren op het paard na een val.
10 punten	Volledig instorten van een oefening met effect op het paard.	

De totale aftrek wordt gedeeld door het aantal getelde oefeningen (E, M, D en R-oefeningen). Niet volgehouden (statische) oefeningen worden niet meegeteld in het totaal aantal getelde oefeningen.

Alle getoonde oefeningen worden bij elkaar opgeteld (=A). Daarnaast worden de aftrekpunten per oefening bij elkaar opgeteld (=B). Berekening voor het eindcijfer is $B/A=C$
 $10 - C$ = cijfer uitvoering. Van dit cijfer wordt de aftrek voor vallen afgetrokken. De vallen staan in de bijlage.

3.1.2. – Beoordeling moeilijkheid

De beoordeling van de moeilijkheid is op basis van de volgende criteria:

- Coördinatie
- Balans
- Harmonie met het paard
- Het aantal steunpunten
- correctheid van de oefening van de relevante structuurgroep
- Kracht
- Flexibiliteit

Alle oefeningen zijn ingedeeld in een moeilijkheidsgraad, voor de indeling zie het document Code of Points (van de FEI) op de FEI website: www.fei.org.

De waardering voor de oefeningen staat in de Code of Points van de FEI.

De maximum score is 10 punten. Het geven van decimalen is toegestaan.

De beoordeling van de moeilijkheid begint op het moment dat de eerste voltigeur het paard en/of de voltigesingel of pad aanraakt en eindigt wanneer de tijdslimiet verstreken is.

Solo: de 10 oefeningen met de hoogste moeilijkheidsgraad tellen mee in de moeilijkheid-

Pas-de-Deux: de 13 oefeningen met de hoogste moeilijkheidsgraad tellen mee in de moeilijkheid.

Pas-de-Deux junioren en Pas-de-Deux klasse M: de 10 oefeningen met de hoogste moeilijkheidsgraad tellen mee in de moeilijkheid. Team: de 25 oefeningen met de hoogste moeilijkheidsgraad tellen mee in de moeilijkheid.

Teams Junioren en Teams klasse M teams: de 20 oefeningen met de hoogste moeilijkheidsgraad tellen mee in de moeilijkheid.

3.2 Beoordeling artistiek

De beoordeling van het onderdeel Artistiek bestaat uit structuur en choreografie. Het beoordelen van het onderdeel artistiek begint op het moment dat de eerste voltigeur het paard en/of de voltigesingel of pad aanraakt en eindigt wanneer de tijdslimiet verstreken is.

De maximale score is 10 punten, het geven van decimalen is toegestaan.

De beoordeling van het onderdeel artistiek gaat op basis van de volgende criteria:

Harmonie	Samenwerking met het paard. - Er wordt op de juiste wijze samengewerkt met het paard, dit bevordert de ontspanning en de ontvankelijkheid van het paard. - Het paard heeft vertrouwen in de voltigeur en is daardoor oplettend en van goede wil. - De samenwerking verloopt vloeiend en er is sprake van een volledige eenheid en harmonie met het paard .	
Structuur	Variatie in oefeningen • een balans tussen statische en dynamische oefeningen • selectie van oefeningen en overgangen tussen oefeningen van verschillende structuur groepen • selectie van geschikte structuur groepen in harmonie met het paard oefeningen die het paard niet overbelasten aanvulling voor teams; • een balans tussen oefeningen met een, twee of drie voltigeurs op het paard • gelijke inbreng van alle voltigeurs, niet teveel gebruiken van een of twee voltigeurs.	C1
	Variatie in positie • variatie in de positie van de oefeningen in relatie tot het paard en in de richting van de beweging • een balans tussen het gebruik van de ruimte; gebruik van alle delen van het paard zijn rug, hals, kruis, inclusief bodemsprongen	C2
Choreografie	Eenheid van de compositie • een selectie van overgangen en bewegingen die oefeningen verbinden en vloeiend overgaan • complexiteit van het op- en afbouwen van oefeningen • vermijden van een leeg paard	C3
	Muziek interpretatie • het overbrengen van het karakter van de muziek • expressie • karakter van bewegingen, gebaren • kleding passend bij het thema van de muziek • bewegingen in harmonie met de muziek	C4

De percentages voor harmonie, structuur en choreografie zijn per klasse verschillend.

Klasse	Harmonie	C1	C2	C3	C4
B-BB	20%	Zie protocol			
L	20%	25%	20%	20%	15%
M-Z-Junioren	20%	20%	10%	25%	25%
ZZ	20%	10%	10%	30%	30%

Harmonie

Bij het cijfer *Harmonie* gaat het om het gevoel van de voltigeur en de wijze waarop hij samenwerkt met het paard. Wanneer er op de juiste wijze wordt samengewerkt met het paard, bevordert dit de ontspanning en de ontvankelijkheid van het paard. Het paard heeft vertrouwen in de voltigeur en is daardoor oplettend en van goede wil. De samenwerking verloopt vloeiend en er is sprake van een volledige eenheid en harmonie met het paard.

De referentiescores geven weer hoe de voltigeur zich aanpast aan zowel het trainingsniveau als de fysieke en gemoedstoestand van het paard zodat er sprake is van een goede samenwerking, eenheid en harmonie met het paard.

Voor teams geldt: wanneer een oefening met drie voltigeurs tegelijk wordt uitgevoerd, wordt aanbevolen dat dit niet langer dan 33% van de tijd van de kùr in beslag neemt.

Referentie scores:

Tot 10 punten	✓ Gewicht: het gewicht dat het paard draagt, de posities en bewegingen van de voltigeurs komen altijd overeen met het paard. ✓ Samenstelling: proef bedacht en uitgevoerd, volledig passend en in harmonie met de bouw, het trainingsniveau en de galopkwaliteit van het paard op de cirkel. ✓ Balans: elementen zijn in evenwicht met het paard. ✓ Samenwerking: de bewegingen van de voltigeur lopen naadloos synchroon met het paard, waardoor een gevoel van eenheid ontstaat, waar ze als één geheel lijken te bewegen. Elke beweging complementeert het ritme van het paard, wat resulteert in een uitstekende samenwerking en partnerschap, er is sprake van een volledige eenheid en harmonie
Tot 8 punten	✓ Gewicht: het gewicht dat het paard draagt, de posities en bewegingen van de voltigeurs passen op elk moment bij het paard. ✓ Samenstelling: proef bedacht en uitgevoerd en in volledige harmonie met de bouw en het trainingsniveau van het paard. — Balans: elementen zijn grotendeels in evenwicht met het Paard. — Samenwerking: hoewel er een sterk gevoel van partnerschap bestaat, kan er af en toe een gebrek aan absorptie worden waargenomen. De bewegingen volgen het ritme van het paard wat resulteert in een goede samenwerking en partnerschap, er is sprake van een goede eenheid en harmonie.
Tot 6 punten	— Gewicht: het gewicht dat het paard draagt, de positie en de beweging van de voltigeurs komen grotendeels overeen met het trainingsniveau van het paard, maar gedurende een korte tijd wordt het paard enigszins overbelast. — Samenstelling: proef bevat enkele oefeningen/combinaties die mogelijk niet passen bij de bouw of het trainingsniveau van het paard. — Balans: elementen zijn soms in evenwicht met het paard.

	— Samenwerking: De bewegingen van de voltigeurs lijken enigszins onsamenhangend, soms gespannen of tegengesteld aan de beweging van het paard. Herhaaldelijk wordt een gebrek aan absorptie waargenomen. Er zijn duidelijke aanwijzingen dat de voltigeur niet altijd volledig in harmonie is met het paard. Er is sprake van voldoende samenwerking, eenheid en harmonie met het paard.
Tot 4 punten	— Gewicht: het gewicht dat het paard draagt, de positie en de beweging van de voltigeurs komen vaak niet overeen met het paard. Het paard wordt meerdere malen overbelast. — Samenstelling: proef bevat veel oefeningen/combinaties die niet aansluiten bij de bouwen het trainingsniveau van het paard. — Balans: elementen zijn vaak uit balans. — Samenwerking: Er is sprake van een langdurig gebrek aan absorptie. De bewegingen van de voltigeur tijdens meerdere oefeningen en reeksen ogen geforceerd of moeizaam en missen de soepelheid die essentieel is voor echte samenwerking en harmonie. Dit doet afbreuk aan de natuurlijke beweging van de galop van het paard. De eenheid en harmonie met het paard is onvoldoende.
Tot 2 punten	— Gewicht: het gewicht dat door het paard wordt gedragen, de posities en bewegingen van de voltigeurs komen, tijdens het grootste deel van de proef, voortdurend niet overeen met het paard. Het paard is overbelast. — Samenstelling: proef bevat talloze oefeningen/combinaties die niet passen bij het bouw- of trainingsniveau van het paard. — Balans: elementen zijn voortdurend uit balans. — Samenwerking: continu gebrek aan absorptie. De bewegingen van de voltigeur lijken voortdurend geforceerd of moeizaam. Het paard wordt ernstig belemmerd in zijn natuurlijke beweging. Er is geen sprake van een goede samenwerking, eenheid en harmonie.

C1 – Variatie in oefeningen

De kür moet bestaan uit een grote variëteit aan oefeningen. Een gevarieerde selectie van oefeningen en overgangen tussen oefeningen van verschillende structuur groepen en een evenwichtige balans tussen statische en dynamische oefeningen.

Indeling C1 groepen

Groep #1 tot en met groep #5 bevatten de statische oefeningen. Groep #6 tot en met groep #10 bevatten de dynamische oefeningen. Het is mogelijk dat 1 oefening telt voor meerdere groepen.

Groep	Structuurgroep	Gerelateerde structuur groep in FEI Code of Points	Opmerking	Minimale vereiste
1	Zit Hangende oefeningen Knielen Bank Liggen	1.1 1.6-01 alleen 1.2 1.4 1.7	Spagaat-achtige en liggende oefeningen kunnen ook onder groep #2 vallen.	1 oefening
2	Groep #2 bevat oefeningen waarbij lenigheid in het bovenlichaam, heupen en/of benen wordt getoond. Balans Staande oefeningen (waarbij 1 been hoger dan horizontaal wordt geheven) Spagaat (in zittende of liggende positie)	1.4-03 tot 1.4-04 1.4-08 tot 1.4-13 1.3-05 tot 1.3-06 (D en R alleen) 1.1-04 alleen	- Balans en staande oefeningen behoren alleen tot groep #2 als 1 been (minstens) hoger dan horizontaal is geheven. - Staande en spagaat oefeningen kunnen ook onder groep #4 vallen.	1 oefening
3	Steun oefeningen Rug extensie	1.5 1.3-10 alleen		1 oefening
4	("Hoofd opwaarts positie!") Staande oefeningen	1.3-01 tot 1.3-09	1 staande oefening moet getoond worden. Er is geen onderscheid in richting (vb. Binnenwaarts staan op 2 voeten is hetzelfde als buitenwaarts staan op 2 voeten)	1 oefening
5	("Hoofd neerwaartse positie!") Staande oefeningen Hangende oefeningen (schouder hang)	1.3-12 tot 1.3-18 1.6-02 alleen		1 oefening
6	Sprong oefeningen (op het paard)	2.1-01 tot 2.1-03	- Een sprong valt onder groep #6 bij minimale DOD* van M. - Een sprong met een halve draai kan ook onder groep #8 vallen.	1 oefening
7	Zwaai oefeningen (inclusief oefeningen waarbij het been in een cirkel of met een kick wordt bewogen) Radslagen (bewegingen roterend rond het sagittale vlak van het lichaam ondersteund door onderarm, handen, schouders etc.) Shoot up (op het paard)	2.2 2.4 2.8		2 oefeningen
8	Draaien (bewegingen roterend rond het longitudinale vlak van het lichaam) Rollen (bewegingen roterend rond het laterale vlak van het lichaam) Sprong naar zijwaarts handstand en afrollen (kan ook onder groep #6 vallen) Salto's Overslagen/Flikflak	2.3 2.1-03 2.7 2.6	- Een draai moet tenminste een rotatie van 180 bevatten - Draaien kunnen tellen in combinatie met oefeningen uit andere groepen (vb. sprong met een halve draai past in groep #6 en #8)	2 oefeningen
9	Opsprong en afsprong met een DOD* van tenminste D		Afsprong met DOD* van tenminste D telt in groep #9 en kan ook in andere groepen geteld worden.	1 opsprong, 1 afsprong
10	Bodemsprong	3.1 tot 3.7		1 binnenwaarts, 1 buitenwaarts

*DOD (Degree Of Difficulty) – moeilijkheidsgraad

C1 berekening solo voltigieren

1. Een oefening kan passen binnen meerdere structuurgroepen.
2. Een statische oefening moet 3 galopsprongen volgehouden worden om tot een structuurgroep gerekend te worden.
3. De opsprong zal ingedeeld worden naar de eind positie. Een opsprong kan daartoe tot meerdere structuurgroepen behoren (vb. een rol opsprong naar een knielende positie past in groep #8 en #1)
4. Een afsprong wordt gerekend tot een dynamische structuurgroep. Een afsprong kan daartoe tot meerdere structuurgroepen horen.
5. Opsprongen en afsprongen met een DOD van minimaal D vallen in ieder geval in groep #9.
6. Als de vereiste voor een structuurgroep meer dan 2 is, moeten dit 2 verschillende oefeningen zijn.
7. Overmatig toepassen van 1 oefening of oefeningen uit 1 structuurgroep in vergelijking met andere oefeningen of groepen (vb. meerdere radslagen) resulteren in aftrek op de C1-score.

Aftrekpunten

Overmatig gebruik van oefeningen die tot 1 groep behoren.	0.5 tot 1 punt
Afwijking van de voorgeschreven ratio tussen statische en dynamische oefeningen. (een ratio van 40:60 / 60:40 wordt voorgeschreven)	0.5 tot 1 punt
Oefeningen uit 1 of meerdere groepen worden niet getoond.	1 punt per ontbrekende groep
Het vereiste aantal oefeningen per groep wordt niet getoond.	0.5 punt per ontbrekende oefening

Variatie in oefeningen teams en pas-de-deux (C1)

De kür van de teams en pas-de-deux dient een grote variëteit van structuurgroepen en combinaties te tonen.

Structuurgroepen – de groepen beschreven in de tabel (zie C1 solo voltigieren)

Combinaties – de combinaties die hieronder staan beschreven dienen getoond te worden:

- **Enkele oefeningen** – 1 voltigeur op het paard
- **Dubbele oefeningen** – 2 voltigeurs op het paard
 - Dubbele support oefeningen: 1 voltigeur ondersteunt een significant deel van het gewicht van de andere voltigeur.
 - Dubbele gecombineerde oefeningen: 2 individuele oefeningen worden gelijk tijdig uitgevoerd op het paard, waarbij niet of nauwelijks sprake is van support tussen de voltigeurs.
- **Triple oefeningen** – 3 voltigeurs op het paard
 - Triple support oefeningen: 2 voltigeurs ondersteunen een significant deel van het gewicht van een 3^e voltigeur; het gewicht van de 3^e voltigeur (flyer) wordt voornamelijk ondersteund door 1 of 2 andere voltigeurs.
 - Triple semi-gecombineerde oefeningen: 2 voltigeurs voeren een support oefening uit, de 3^e voltigeur oefent een individuele oefening uit.
 - Triple gecombineerde oefeningen: 3 individuele oefeningen worden gelijk tijdig uitgevoerd op het paard, waarbij niet of nauwelijks sprake is van support tussen de voltigeurs.

Voor een perfecte variatie in structuur worden de volgende aspecten ook meegenomen in de beoordeling:

- Perfecte complexiteit: dubbele of triple oefeningen die een grote complexiteit laten zien in houding en/of balans van de ondersteunende voltigeur (vb. vrij staan, de flyer die ondersteund wordt door een voltigeur in naald)
- Perfecte coördinatie: dubbele of triple oefeningen die een grote complexiteit in coördinatie tussen de voltigeurs laat zien (complexe opbouw/afbouw, combinatie van gelijktijdig uitgevoerde complexe dynamische oefeningen).
- Perfecte ondersteunende of stabiliserende onderdelen: onderdelen waar de ondersteunende of stabiliserende voltigeur een verandering in positie, level en/of richting uitvoert terwijl deze blijft ondersteunen.

Variatie in Positie – Score C2

Hoe groter de variatie in posities met betrekking tot het paard en de richtingen van bewegingen in relatie tot het lichaam van de voltigeur, hoe hoger het cijfer. De kür moet daarnaast een gebalanceerd gebruik van de ruimte op het paard tonen.

Basis Score 10 voor C2 solo voltigieren

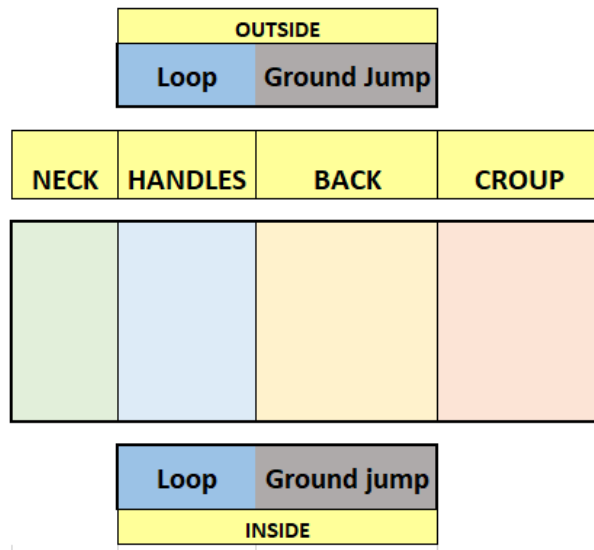
In de solo klasse wordt een 10 gegeven voor C2, indien alle gevraagde- richtingen (6) en alle posities (6) ten minste één maal getoond zijn. In de solo kür is C2 een uit te rekenen score op basis van de minimum eisen voor de score van 10, rekening houdend met mogelijke aftrekpunten of afwijkingen van de 10 (zie hieronder: C2 Berekening Solovoltige).

Vereiste Richtingen

	Richtingen	Beschrijving in FEI Code of Points	Voorbeeld	Mbt
1	Voorwaarts	Voltigeur is met de buikzijde in dezelfde richting als de richting van het paard		Statische oefening
2	Achterwaarts	Voltigeur is met de buikzijde in de tegenovergestelde richting als de richting van het paard		Statische oefening
3	Binnenwaarts	Voltigeur is in de richting van het midden van de cirkel (buik richting de longeur)		Statische oefening
4	Buitenwaarts	Voltigeur is in de richting naar buiten de cirkel (rug richting de longeur)		Statische oefening
5	Vooruit/Achteruit	Beweging parallel aan de wervelkolom van het paard	Voorwaartse of achterwaartse rol	Dynamische oefening
6	Naar binnen/naar buiten	Beweging haaks over de wervelkolom van het paard	Radslag van buiten naar binnen, Sprong met een halve draai naar binnen/buiten	Dynamische oefening

Vereiste Posities

	Positie	Toelichting
1	Hals	De hals telt mee, als het lichaamszwaartepunt boven de hals is
2	Handgrepen	De handgrepen tellen mee, , als het lichaamszwaartepunt boven de handgrepen of voltigesingel is
3	Rug	De rug telt mee, als het lichaamszwaartepunt boven de rug is (zadelpositie)
4	Croupe	De croupe telt mee, als het lichaamszwaartepunt boven de croupe is
5	Binnenkant	Telt mee als de oefening een bodemsprong aan de binnenkant of een oefening in de binnenlus is
6	Buitenkant	Telt mee als de oefening een bodemsprong aan de buitenkant of een oefening in de buitenlus is

C2 Berekening solo voltigeren

1. Een statische oefening telt voor ten minste één positie en richting.
2. Een dynamische oefening mag meetellen in de startpositie, eindpositie en één richting.
3. De richting van de statische oefening wordt bepaald door de richting van meer dan 70% van het lichaam schouder en heup).
4. Een afsprong heeft een startpositie en een dynamische richting (bijvoorbeeld de voorwaartse rol van knielen op de rug, positie #3 en richting #5).
5. De opsprong heeft een eindpositie en kan een statische en een dynamische richting hebben (bijvoorbeeld een opsprong tot achterwaartse prinsenzit – positie #3 en richting #6 en #2, Opsprong tot prinsenzit, positie #3 en richting #1).
6. Voor elke richting en positie die niet wordt getoond in de kür, wordt aftrek gegeven.
7. Overmatig veel gebruik van een richting of positie resulteert in aftrek.
8. Het is normaal dat de positie “rug” meer gebruikt wordt dan andere posities op het paard. Reden: De rug is vaak de start- of eindpositie van dynamische oefeningen. De hals- en voltigeersingel-positie hebben minder draagkracht en moeten niet te veel gebruikt worden. Een ratio van meer dan 1:5 wordt gezien als overmatig gebruik en zal resulteren in een aftrek.

Aftrekpunten

Voor elke missende vereiste richting en/of positie die niet getoond wordt in een solokür.	1.0 punt
Overmatig gebruik van een richting of positie ten opzichte van het totaal aantal getoonde oefeningen (ratio > 1:3) Rug positie (ratio > 1:5)	Tot 1.0 punt

Variatie in positie in teams en pas-de-deux voltigeren (C2)

De kür van de teams dient een grote variatie te tonen van posities, richtingen en levels, met een redelijk gelijke deelname van alle voltigeurs in de verschillende rollen

Posities – alle posities dienen getoond te worden (zie Basisscore 10 voor C2 solo voltigeren)

Richtingen – alle richtingen dienen getoond te worden (zie Basisscore 10 voor C2 solo voltigeren)

Levels – de volgende ‘levels’ zouden getoond moeten worden:

- Laag Level: liggen, zitten, steun/plank, etc.
- Medium Level: knielen, bank, etcetera
- Hoger Level: hoge bank, stand etcetera

Voor een perfecte variatie van de posities, wordt het volgende “level” ook gevraagd:

- “Aerial Level”: elke oefening waarbij het hele lichaam van de flyer hoger is dan het hoofd van de bovenste steunbasis. Voorbeelden: statische of dynamische flyer-oefening boven de staande voltigeur, waarbij het lichaam van de flyer hoger is dan het hoofd van de basis.

Rollen – de onderstaande rollen moeten redelijk verdeeld worden over de teamleden:

- Ondersteunende basis: ondersteunt het gewicht van een andere voltigeur.
- Stabiliserende basis: stabiliseert de ondersteunende basis (niet voor Pas-de-Deux).
- Flyer: gewicht van de voltigeur wordt vooral ondersteund door één of twee anderen.
- Individuele rol: tonen van een individuele oefening met geen of zeer weinig ondersteuning van een andere voltigeur.

C3 Eenheid van de compositie

Definities:

Flow, Controle, Complexiteit, verbinding en Bewegingsvrijheid.

Flow:

de flow van de test is duidelijk, licht, gemakkelijk en vloeiend.

Controle:

Het vermogen om actieve houdingsaanpassingen te maken en het lichaam en de ledematen te controleren om een specifieke beweging bewust uit te voeren.

Complexiteit: Een element of reeks is complex onder de onderstaande voorwaarden:

- Uitgebreide en uitstekende manier om oefeningen, combinaties, overgangen, sequenties, posities, en richtingen samen te stellen
- Een enkel element dat opvalt door een uitstekende moeilijkheidsgraad die wordt bereikt door bijvoorbeeld: een zeer klein steunvlak, meerdere assen/richtingen, een speciale positie op het paard, ongebruikelijke contactpunten tussen het lichaam van de voltigeur en het paard of tussen voltigeurs.

Pas de Deux en Teams:

- uitstekende complexiteit: Dubbele of driedubbele oefeningen met een zeer hoge eis aan de complexiteit van de houding en/of balans van de ondersteunende voltigeur (bijv. vrijstaande basis of vliegende oefening ondersteund door naald)
- uitstekende coördinatie: Dubbele of driedubbele oefeningen met een hoge eis aan de coördinatie tussen de voltigeurs (complexe opbouw/afbouw, combinatie van gelijktijdige complexe dynamische oefeningen)
- uitstekende ondersteunende of stabiliserende sequenties: sequenties waarbij de ondersteunende of stabiliserende basis een verandering in houding, niveau en/of richting uitvoert tijdens het ondersteunen.

Verbinding:

Interactie tussen de voltigeurs om hun bewegingen te coördineren. De beweging op verschillende manieren van het ene lichaam naar het andere laten stromen, zoals - sturen, volgen, imiteren, tegenwerken etc.

Bewegingsvrijheid

Vermogen om verschillende posities, richtingen, oriëntaties en niveaus te dekken en te combineren met statische of/en dynamische elementen/oefeningen in een creatief, uniek of onverwacht gebruik van de ruimte. De voltigeur(s) geven een gevoel van onbelemmerd bewegen in evenwicht, de afstand met handgrepen varieert en komt dicht bij zijn potentiële maximum.

Referentiescores

10	Uitstekende selectie van gecontroleerd uitgevoerde oefeningen en overgangen, zonder onderbrekingen. Complex
8	Goede selectie van gecontroleerd uitgevoerde oefeningen en overgangen, zonder veel onderbrekingen. Redelijk complex
6	Voldoende selectie van oefeningen en overgangen, zonder veel onderbrekingen. Weinig complex.
4	Selectie van oefeningen zonder vloeiende overgangen. Niet complex.
2	Selectie van oefeningen met veel onderbreking van de flow. Veel op en afbouw. Eenvoudig

C4 Muziek interpretatie

De volgende tabel laat de referentiescores voor C4 muziek interpretatie zien. Voor elke referentiescore wordt het verwachte niveau van prestatie samengevat met een algemene beschrijving en er wordt een lijst met constateringingen gegeven. De constatering geeft een richtlijn waarop gelet wordt per basisscore. Het is niet te verwachten dat alle constateringingen worden getoond, maar de meeste van hen moeten van toepassing zijn om het hoogste punt van elke referentiescore te behalen. Anders wordt er uit gegaan van het laagste punt in de betreffende referentiescore.

Referentiescore

Tot 10 punten	Sterke expressie door voltigeur(s) Boeiende interpretatie van muziek. Hoog niveau en verscheidenheid aan uitdrukking op verschillende muzikale elementen. Perfekte inleving in de muziek	• Voltigeur(s) laten een nauwe verbondenheid zien met de muziek • De uitgevoerde bewegingen en oefeningen dienen het artistieke concept • Creatieve lichaamstaal, met complexe, multi directionele gebaren en bewegingen, (overbrengende uitdrukkingen) in samenspraak met de muziek. • Bewegingen worden aangepast aan veranderingen in ritme, tempo en stijl van de muziek wanneer ze zich voordoen. Constante bewegingen perfect in combinatie met de muziek. • Voltigeur(s) is/zijn zeer expressief, volledig toegewijd gedurende de uitvoering en laat/laten variatie zien in interpretatie en emotionele betrokkenheid.
Tot 8 punten	Goede expressie door voltigeur(s) Een goede interpretatie van enkele muzikale elementen en een daarbij passende lichaamstaal Goed expressieniveau in combinatie met muzikale elementen en een goede variatie	• Het artistieke concept kan duidelijk worden herkend tijdens de meeste delen van de uitvoering • Het artistieke concept wordt uitgebeeld door de bewegingen en lichaamstaal • De uitvoering is grotendeels aangepast aan veranderingen in ritme, tempo of stijl binnen de muziek wanneer ze zich voordoen. • De voltigeur(s) tonen af en toe overtuigende gezichtsuitdrukkingen, gebaren en lichaamstaal, passend bij de muziek en het artistieke concept. • Interpretatie is soms verbroken bij het uitvoeren van zeer complexe oefeningen • De voltigeur(s) tonen een goede expressie, afwisseling in interpretatie en laten een mate van emotionele betrokkenheid zien
Tot 6 punten	Voldoende expressie door voltigeur(s) Basis Interpretatie van de muzikale elementen. Laag expressieniveau in combinatie met muzikale elementen, zonder variatie.	• Eenvoudig artistiek concept, herkenbaar, maar wordt alleen uitgebeeld tijdens enkele delen van de uitvoering. • Eenvoudige lichaamstaal soms verbonden met de muziek. Meestal eenvoudige bewegingen getoond tijdens stabiele en statische posities. • Sommige bewegingen zijn in lijn met het ritme en/of melodie van de muziek, maar de voltigeur(s) reageren niet op verandering in ritme, tempo of stijl van de muziek. • Bij het tonen van dynamische oefeningen en complexe oefeningen/bewegingen ligt de nadruk vooral op de uitvoering hiervan en ligt er weinig focus op ritme/tempo/melodie van de muziek. • Voltigeur(s) tonen een of andere uitdrukking, maar doen dat wel zonder emotionele betrokkenheid tonen.
Tot 4 punten	Weinig expressie door voltigeur(s) Zeer beperkt/eenvoudig/redelijk slechte interpretatie van de muzikale elementen en weinig lichaamstaal.	• Een poging om een artistiek concept over te brengen, herkenbaar, maar niet duidelijk • Eenvoudige lichaamstaal meestal niet verbonden met de muziek. • De nadruk ligt op de uitvoering van de oefeningen en er ligt bijna geen focus op het ritme/tempo/melodie van de muziek • Bewegingen en houdingen met weinig expressie
Tot 2 punten	Geen expressie door voltigeur(s) Geen interpretatie van muzikale elementen	• Het artistieke concept wordt niet herkend • Zeer weinig lichaamstaal en komt niet overeen met de geselecteerde muziek • Geen identificeerbare link met de muziek • Geen expressie

Aftrekpunten van de Artistieke score

Onderstaande aftrekpunten worden in mindering gebracht op het totaal cijfer van het onderdeel artistiek(C1-C4).

Aftrekpunten

Solo

1 punt	• Oefeningen of afsprongen die buiten de tijdslimiet getoond worden met uitzondering van oefeningen die aangevangen zijn binnen de tijdslimiet.
--------	---

Pas-de-Deux

1 punt	• Oefeningen of afsprongen die buiten de tijdslimiet getoond worden met uitzondering van oefeningen die aangevangen zijn binnen de tijdslimiet.
--------	---

Teams:

1 punt	• Oefeningen of afsprongen die buiten de tijdslimiet getoond worden met uitzondering van oefeningen die aangevangen zijn binnen de tijdslimiet. •
1 punt	• Klasse M/Junioren teams; meer dan zes statische oefeningen met drie voltigeurs op het paard
2 punten	• Voor iedere voltigeurs die niet op zijn minst 1 oefening naast de op- en afsprong heeft laten zien

HOOFDSTUK 4 – Technische Test

De technische test is een wedstrijdvorm voor solisten, en bestaat uit een aantal voorgeschreven technische oefeningen en een aantal door de voltigeur gekozen oefeningen samengevoegd in een kür. De voltigeur mag de technische test zelf samenstellen, de volgorde van oefeningen is vrij.

Beoordeling technische test

- 25% paard
- 50% technische oefeningen & uitvoering overige oefeningen
- 25% artistiek

Voor elke voorgeschreven oefening wordt een beoordeling gegeven. De maximumscore is een 10, het geven van decimalen is toegestaan.

In de beoordeling van de voorgeschreven oefeningen mogen de volgende aftrekpunten worden gegeven;

1 punt aftrek	• Voor iedere galopsprong minder dan de 3 vereiste sprongen voor statische oefeningen. Geteld worden de galopsprongen na de opbouw van de oefening en voor de afbouw van de oefening.
2 punten aftrek	• Het direct herhalen van een technische oefening • Als het paard niet galoppeert tijdens de technische oefening (bijv. paard valt in draf), de voltigeur mag de oefening herhalen en krijgt dan 2 punten aftrek.
Score 0	• Voor elke niet getoonde technische oefening; • Voor het verlaten van het paard tijdens een technische oefening; • Voor het twee maal herhalen van een technische oefening; • Voor iedere technische oefening die niet (gedeeltelijk) in galop is uitgevoerd

De uitvoering van de extra oefeningen en de overgangen tussen oefeningen worden meegenomen in de beoordeling van de oefeningen. De extra oefeningen krijgen een apart cijfer. Deze oefeningen krijgen aftrekpunten zoals die ook in de kür gegeven worden volgens het Average System (Zie paragraaf 3.1.1.).

De beoordeling van de uitvoering begint op het moment dat de voltigeur de voltigesingel en/of de pad aanraakt en eindigt op het moment dat de voltigeur de grond raakt na de afsprong.

Alleen de oefeningen die getoond of gestart zijn voor het verstrijken van de tijdslimiet worden meegenomen in het totaal aantal van getoonde oefeningen.

Van elke extra oefening noteert het jurylid de aftrekpunten, het totaal van deze aftrekpunten wordt gedeeld door het aantal extra oefeningen dat getoond is en van het cijfer 10 afgetrokken. Dit maakt het totaalcijfer dat het jurylid geeft voor alle extra getoonde oefeningen. Bij een val in de extra oefeningen krijgt de voltigeur aftrekpunten op het totaalcijfer van de extra oefeningen.

De totaalscore voor oefeningen bestaat uit de afzonderlijke cijfers voor de technische test oefeningen en het cijfer voor de extra oefeningen gedeeld door zes.

Bij een val worden van het totaalcijfer van de beoordeling voor techniek punten de volgende aftrekpunten gegeven:

zie bijlage

De beoordeling van de technische oefening eindigt na het aantal vereiste galopsprongen. Uitvoeringsfouten na het vereiste aantal galopsprongen zullen als uitvoeringsfouten gelden in de overige oefeningen (bijvoorbeeld een val in de vierde galopsprong van de naald).

4.1 Beschrijving voorgeschreven oefeningen en beoordelingscriteria

De vijf voorgeschreven oefeningen die onderdeel uitmaken van de technische test worden hieronder omschreven.

4.1.1 Achterwaarts staan (Balans)

Bewegingsbeschrijving:

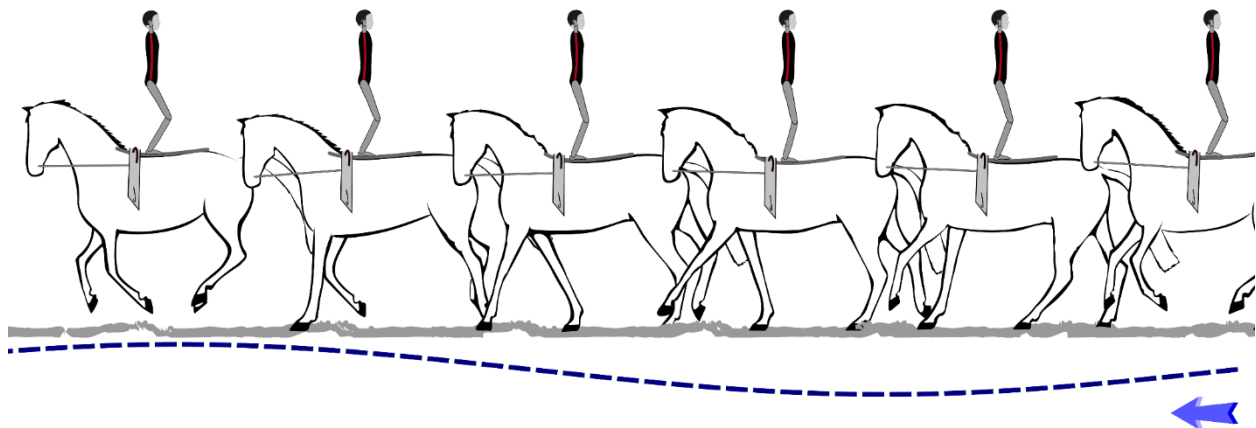
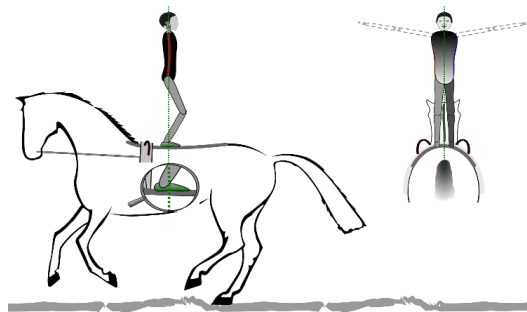
Het achterwaarts staan is een statische oefening in één biomechanische fase:

1. De Statische fase start zodra de statische positie wordt getoond.

De Statische fase en het tellen van de galopsprongen begint op het moment dat de statische positie wordt getoond.

- De galopbeweging wordt door de Voltigeur voornamelijk via de gewrichten van voet tot heup opgevangen. De gewrichten van de benen worden net zoveel gebogen als nodig is om de beweging van de rug van het paard op te vangen.
- Het bovenlichaam blijft in een fysiologisch correcte houding. De schouders, bekken en voeten blijven in een transversaal vlak evenwijdig aan de singel.
- De benen zijn evenwijdig aan het middenvlak van het paard. De knieën en voeten bevinden zich op heupbreedte en wijzen naar achteren. De voeten blijven op hun plaatsen het gewicht wordt gelijkmatig over de hele voetzolen verdeeld.
- De armen bevinden zich in een willekeurige statische positie. Het lichaam blijft soepel en vrij van enige andere spanning dan de spierwerking die nodig is om de galop op te vangen en de beschreven houding te behouden. De voltigeur bevindt zich in een stabiele en gecontroleerde positie.

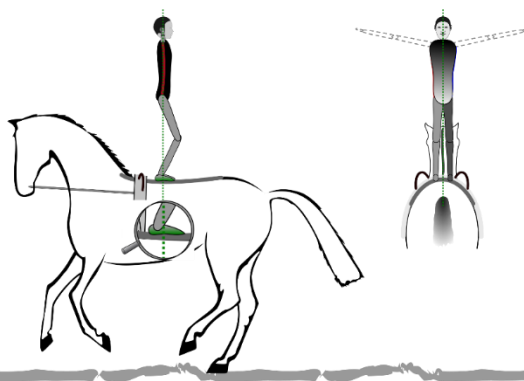
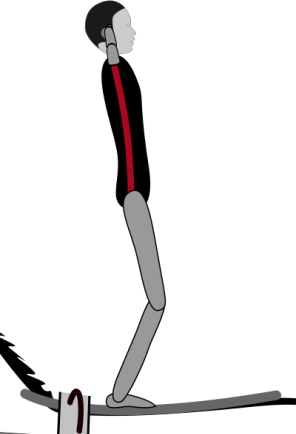
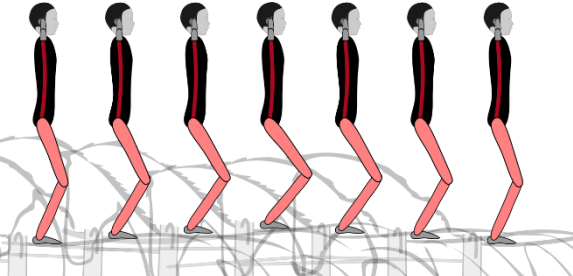
Het achterwaarts staan moet gedurende drie galopsprongen worden volgehouden en de oefening is voltooid na de 3e galopsprong. Fouten na de 3e galopsprong worden bij de aanvullende oefeningen als uitvoeringsfouten gemarkeerd (bijv. vallen binnen de 4e galopsprong)

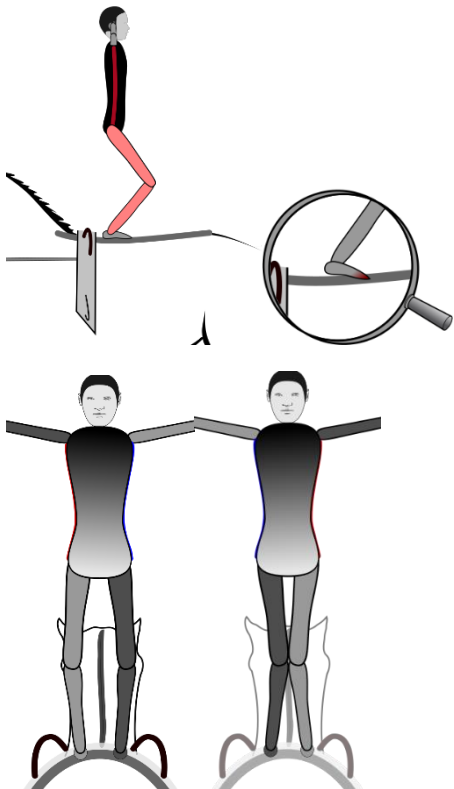
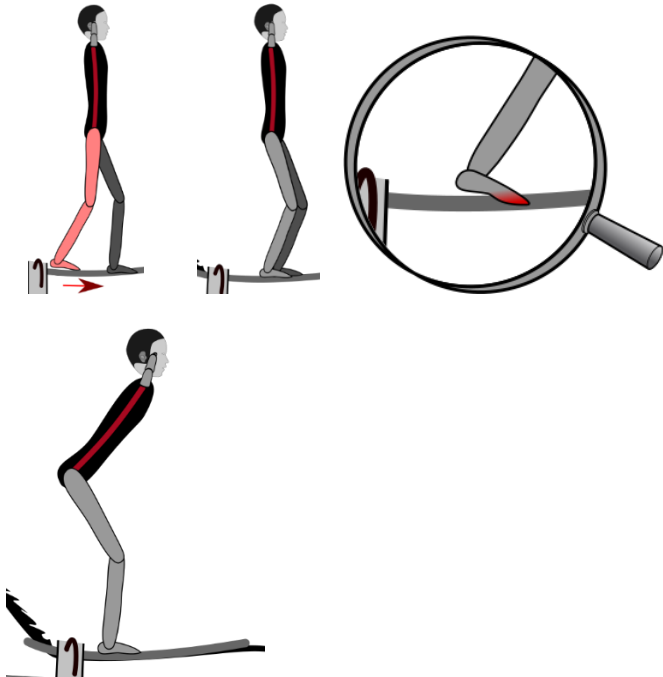

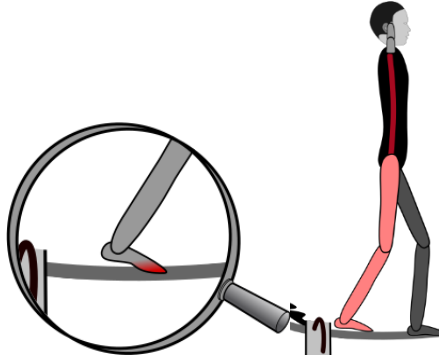
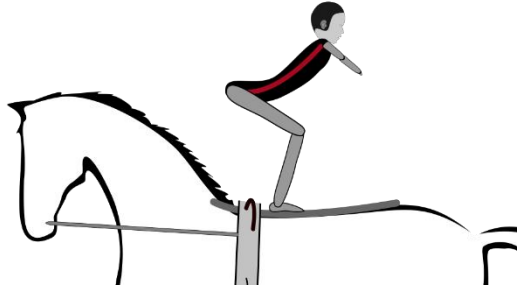
Referentiescores

✓ Vereist

⇒ Afwijking met bijbehorende basisscore

10		✓ Absorptie: Correct ✓ Balans en stabiliteit: Het gewicht wordt gedurende de gehele oefening gelijkmatig over de zolen verdeeld ✓ Houding: Correct
9		✓ Absorptie: Correct ✓ Balans en stabiliteit: Het gewicht gedurende de oefening gelijkmatig over de zolen verdeeld ⇒ Houding: iets naar voren of naar achteren leunen ⇒ Houding: Benen niet volledig evenwijdig aan het middenvlak (bijv. knieën of voeten niet op heupbreedte uit elkaar – iets te breed, te smal)
8		⇒ Absorptie: Absorptie: licht gebrek aan absorptie (bijvoorbeeld lichte spanning in het bovenlichaam en/of de benen) ⇒ Balans en stabiliteit: het gewicht is gedurende een kort moment ongelijk verdeeld over de voeten (~1 galopsprong) ⇒ Houding: kleine afwijking in de positie van de armen en/of schouders ⇒ Rechtopstaande positie, maar de gewrichten van de

		benen zijn meer gebogen dan nodig is om de verandering in hoogte van de rug van het paard te compenseren. — Knieën dicht bij elkaar dan voeten
7		— Balans en stabiliteit: kleine stap (korter dan één voet) en meteen terug
6		— Absorptie: Gebrek aan absorptie, niet in ritme — Balans en stabiliteit: te veel gewicht op de tenen, hielen of één voet. (~2 galopsprongen) — Balans en Stabiliteit: grote stap en meteen weer terug — Balans en stabiliteit: kleine stap en corrigeert niet — Balans en stabiliteit: een kleine sprong met beide voeten — Houding: bovenlichaam 45° voor de verticaal

5		— Balans en stabiliteit: het grootste deel van de oefening, op de tenen, hielen of één voet. — Balans en stabiliteit: grote stap en corrigeert niet — Balans en stabiliteit : grote sprong en gecorrigeerd
4		— Absoptie : Groot gebrek aan absorptie (bijv. Min. absorptie gedurende de hele oefening. — Balans en stabiliteit: groot evenwichtsverlies: grote sprong beïnvloedt het comfort van het paard, voortdurend stappen, meer dan twee keer springen/springen — Houding: bovenlichaam meer dan 45° voor de verticaal EN grote afwijkingen van de fysiologisch correcte positie van de wervelkolom
0		— Staàn op de hals of de singel met één of beide voeten gedurende de gehele statische fase

4.1.2 Radslag beweging van de hals naar de rug (Timing/coördinatie)

4.1.3

Essentie:

Harmonie met het paard

Kwaliteit van beweging lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving

De radslag is een dynamische oefening en bestaat uit 4 fasen:

Fase 1, de energiefase – Begint met een achterwaartse stand op de hals op één voet, handen zijn boven op de handgrepen

Fase 2, de stijgfase – Begint wanneer de voet het contact met de hals verliest

Fase 3, de daalfase – Begint bij het dalen van het eerste (zwaai) been

Fase 4, de landingsfase – Begint bij het aanraken van de rug van het paard met de voet van het eerste been

Energiefase:

Uitgangspositie van de oefening: achterwaarts op één voet (tweede en steunbeen) op de hals van het paard staan, beide handen vasthoudend aan de handgrepen, het eerste been (zwaaiende been) is gestrekt en naar beneden gericht. De armen zijn gestrekt en blijven gestrekt tijdens de energiefase. Het eerste been wordt naar boven gezwaaid. Het tweede been duwt van de hals af en volgt duidelijk later.

De stijg en daalfase

Tijdens de fase van stijgen (vanaf het moment dat het tweede been het contact met het paard verliest) en de fase van dalen (totdat het eerste been het paard raakt) blijft de afstand tussen de benen consistent en breed open. (Zie afbeeldingen). De nadruk ligt vooral op de consistentie van de hoek tussen de benen, wat ervoor zorgt dat de beweging vloeiend blijft.

Het zwaartepunt beweegt zich omhoog boven het midden van het steunvlak (handen).

Tijdens de fase van stijgen en dalen bewegen de benen vloeiend en blijven ze gestrekt, terwijl het bovenlichaam een soepele zwaai en draai maakt. De Voltigeur beweegt zich door een gebalanceerde handstand met gespreide benen, waarbij de heupas parallel loopt aan de lengteas van het paard aan het begin van de verlagingsfase; armen, schouders, heupen en bovenlichaam zijn uitgelijnd. Terwijl de Voltigeur de armen draait en kruist, buigt het eerste been in het heupgewricht en worden de benen langzaam en onder controle neergelaten.

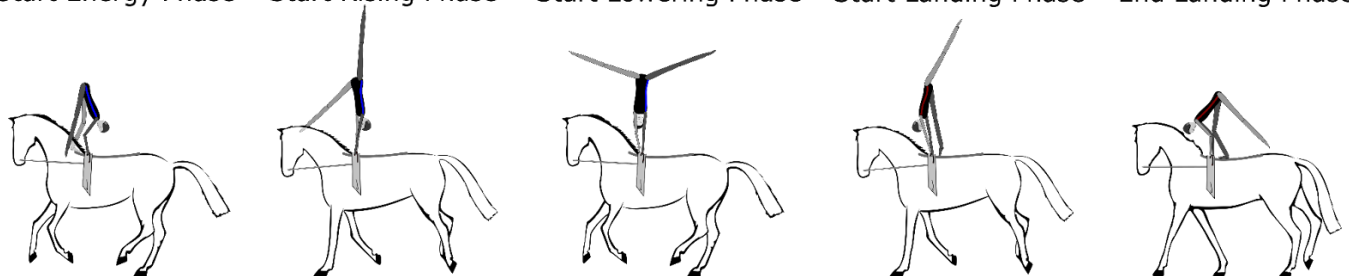
Tijdens alle fasen wordt de radslagbeweging uitgevoerd langs het middenvlak van het paard, met een fysiologisch correcte houding en rechte lichaamlijn

Landing fase:

Het eerste been landt zachtjes op de voetzool, in een gecontroleerde staande positie met één been, met beide handen op de handgrepen, voorwaarts op de rug van het paard en absorbeert de beweging van het paard. Het tweede been volgt in een gecontroleerde en vloeiende beweging.

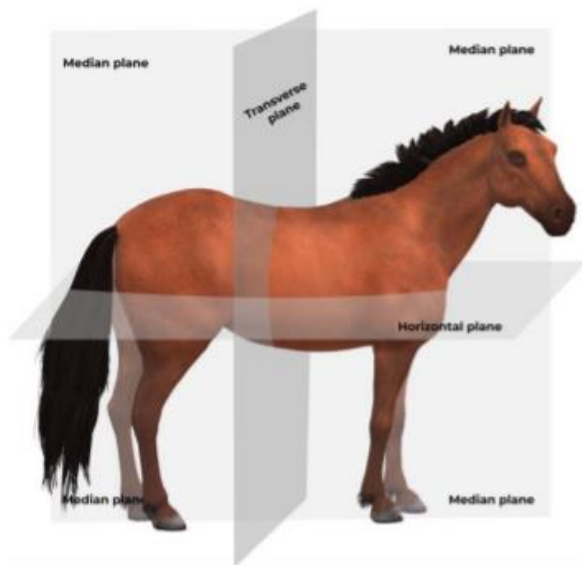
Eind positie van de oefening:

Start Energy Phase Start Rising Phase Start Lowering Phase Start Landing Phase End Landing Phase

De radslag eindigt wanneer de Voltigeur voorwaarts staat op het eerste been, op de rug van het paard, gedurende minstens één galopsprong. Bij de landing bevindt het eerste been zich in een positie die vergelijkbaar is met die beschreven voor de verplichte oefening Staan van heup tot teen en absorbeert de galopbeweging zachtjes; beide handen houden de handgrepen vast. Het tweede been kan elke positie of beweging tonen, nadat het onder een hoek van 45° ten opzichte van de horizontaal is gekomen.

Handboek Voltige versie 2025

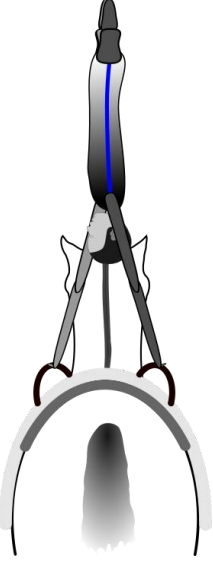
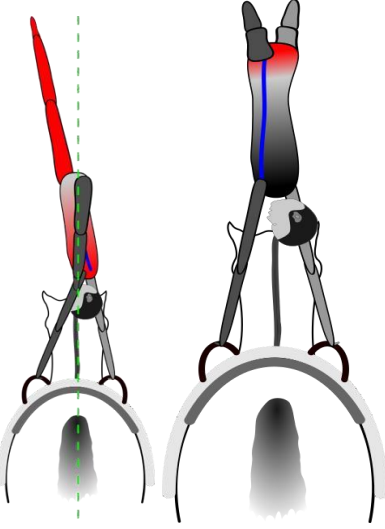
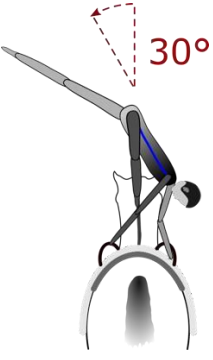

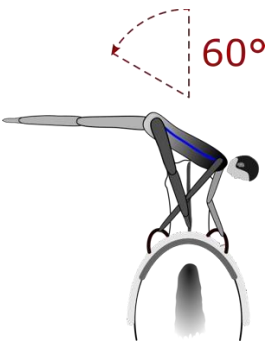
Middenvlak = median plane, een virtueel vlak dat het paardenlichaam in twee gelijke delen verdeelt.

Referentie scores:

✓ Vereist

— afwijking met bijbehorende referentiescore

10		✓ De radslag is zeer vloeiend, ononderbroken en harmonieus met de beweging van het paard. ✓ Het zwaartepunt van de voltigeur blijft boven het midden van het steungebied en het hele lichaam beweegt langs het middenvlak van het paard. ✓ Juiste houding ✓ De armen zijn gestrekt en blijven gestrekt en blijven gestrekt tijdens de stijfphase ✓ Aan het begin van de verlagingsfase is de heupas van de Voltigeur evenwijdig aan de lengteas van het paard. ✓ Tijdens de fase van het stijgen en dalen, zodra beide benen het contact met het paard hebben verloren, en aan het begin van de fase van het dalen, totdat het eerste been het paard raakt, blijft de afstand tussen de benen consistent en breed open. ✓ Landing: zacht op de rug van het paard met de zool van de voet van het eerste been.
8		✓ De beweging van de radslag is vloeiend, ononderbroken en harmonieus met de beweging van het paard ✓ Tijdens de fase van stijgen en dalen blijft de afstand tussen de benen consistent en breed open tot aan de fase van landen. ✓ Landing: zacht op de rug van het paard met de zool van de voet van het eerste been. — Het zwaartepunt van de Voltigeur ligt boven het midden van het steunvlak, maar sommige delen van het lichaam liggen niet volledig in lijn met het middenvlak (bovenlichaam minder dan 10° van het middenvlak) — Kleine afwijking van de fysiologisch correcte houding en rechte lichaamslijn van de Voltigeur — De armen en benen zijn niet noodzakelijkerwijs volledig gestrekt tijdens de fase van stijgen en dalen. — Aan het begin van de verlagingsfase is de heupas van de Voltigeur niet volledig evenwijdig aan de lengteas van het paard.
6		— De radslag-beweging heeft een gemiddelde onderbreking in de beweging van één of beide benen. — De hoek tussen de benen tijdens de fase van stijgen en dalen is te klein, waardoor de Voltigeur geen vloeiende en continue rotatie kan uitvoeren. — Het zwaartepunt van de Voltigeur ligt niet altijd boven het midden van het steunvlak, en sommige delen van het lichaam liggen niet in één lijn met het middenvlak (hoek tussen bovenlichaam en middenvlak 30°) — Middelmatische afwijking van de fysiologisch correcte houding en rechte lichaamslijn van de Voltigeur — Middelmatische afwijkingen in been- en armextensie tijdens de stijfphase. — Aan het begin van de verlagingsfase is er een aanzienlijke hoek tussen de heupas van de Voltigeur en de lengteas van het paard (niet parallel). - Landing: gemiddelde afwijking in controle

4		— De radslag-beweging heeft een grote onderbreking in de beweging van één of beide benen. ⇒ Het zwaartepunt van de Voltigeur ligt nooit boven het midden van het steunvlak en het lichaam ligt niet in één lijn met het middenvlak (hoek tussen bovenlichaam en middenvlak 60°). ⇒ Grote afwijking van de fysiologisch correcte houding en rechte lichaamslijn van de Voltigeur ⇒ Grote afwijkingen in been- en armextensie tijdens de fase van het stijgen en dalen. ⇒ Tijdens de fase van stijgen en dalen varieert de afstand tussen de benen aanzienlijk. ⇒ Landing: hard op de rug van het paard met de zool van de voet van het eerste been
0		Niet landen zoals beschreven: ⇒ niet alleen op de zool van de eerste voet (bijvoorbeeld meteen landen in prinspositie) ⇒ tweede etappe vóór de eerste etappe — het tonen van de eindpositie voor minder dan 1 galopstap — Niet naar voren gericht: meer dan 45° tussen de richting van het eerste gewoest (indicator = richting van de knie) en het middenvlak van het paard. (landing met de voet/knie meer dan 45° gedraaid) — Gebruik van andere delen van het lichaam dan handen en voeten ter ondersteuning

Aftrekpunten

Tot 1 punt	Kleine afwijking in het strekken van de armen
------------	---

4.1.3 Onderarmstand (Kracht) E

De oefening is een stand, met het hoofd naar beneden, ondersteund door één onderarm en één hand, met het lichaam van de voltigeur nagenoeg 90 graden ten opzichte van de horizontale lijn van het paard.

Essentie

- Harmonie met het paard
- Balans
- Lichaamscontrole en houding

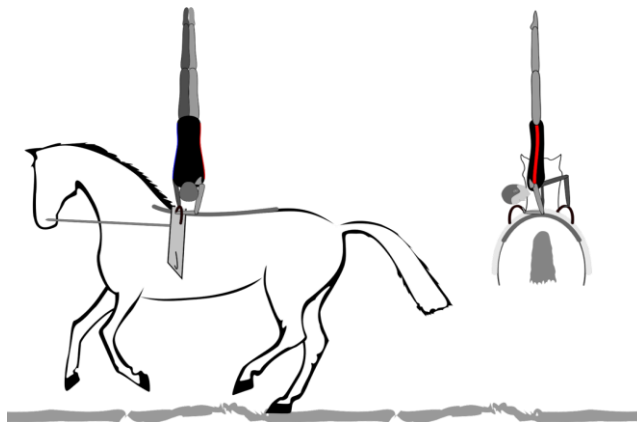
Bewegingsbeschrijving:

De statische fase begint wanneer de statische positie wordt weergegeven

De statische fase en het tellen van de galopsprongen beginnen wanneer de statische positie wordt weergegeven.

- Elke hand heeft een aparte handgreep; één onderarm ligt plat op de pad.
- Het gewicht wordt voornamelijk ondersteund door de onderarm van de arm die in contact staat met de pad. De elleboog van de andere arm bevindt zich boven de ondersteunende hand, die de handgreep vasthoudt.
- Het zwaartepunt ligt boven het midden van het steunvlak
- De schouderlijn en het bekken van de Voltigeur zijn parallel (fysiologische houding, inclusief hoofd) en bijna evenwijdig aan de lengteas van het paard.
- De lengteas van de Voltigeur is evenwijdig aan het middenvlak van het paard en staat in een hoek van 90° met de lengteas van het paard.
- Als de oefening op de rechter onderarm wordt uitgevoerd, is de borst van de Voltigeur naar de binnenkant van de cirkel gericht. Als het op de linker onderarm wordt uitgevoerd, is de borst van de Voltigeur naar de buitenkant van de cirkel gericht.
- De benen zijn gestrekt en geheel gesloten.

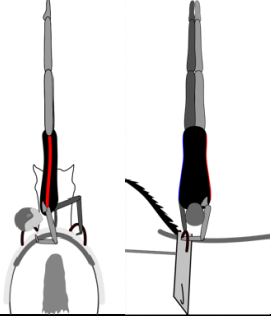
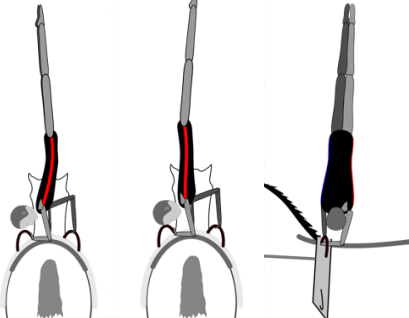
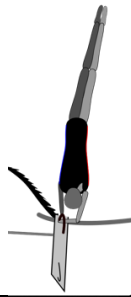
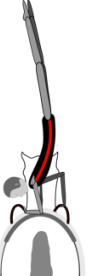
De onderarmstand zijwaarts moet gedurende drie galopsprongen worden vastgehouden en de oefening wordt na de derde galopsprong voltooid. Fouten na de 3e galopsprong worden bij de aanvullende oefeningen als prestatiefouten gemarkeerd (bijv. vallen binnen de 4e galoppas)

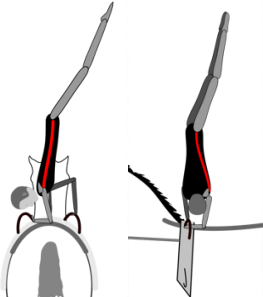
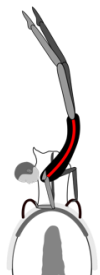
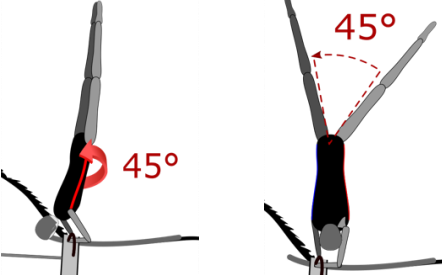

Referentie scores:

✓ vereist

— Afwijking met bijbehorende referentiescore

10		✓ Correcte absorptie ✓ Juiste houding ✓ Correcte uitlijning. Benen zijn gestrekt en gesloten. ✓ Balans en stabiliteit: het zwaartepunt ligt gedurende de gehele oefening boven het midden van het steunvlak. ✓ Correcte beenpositie gedurende de gehele oefening
9		✓ Correcte absorptie ✓ Juiste houding ✓ Correcte uitlijning. ✓ Balans en stabiliteit: het zwaartepunt ligt gedurende de gehele oefening boven het midden van het steunvlak. — Balans en stabiliteit: kort verlies van evenwicht (ongeveer één galopsprong) met lichte amplitude. — Gedurende de gehele oefening een lichte afwijking in de beenpositie
8		— Kleine opwaartse en neerwaartse beweging, vergeleken met de rug van het paard. — Kleine afwijking in houding: ietwat holle rug, doorhangende taille — Lengteas die lichtjes naar de binnen- of buitenkant van de cirkel leunt. — Kleine afwijking van de hoek van 90° naar de lengteas van het paard — Heupen licht gebogen.
7		— Kleine afwijking van de hoek van 90° ten opzichte van de lengteas van het paard EN de heupen zijn licht gebogen
6		— Middelmatige opwaartse en neerwaartse beweging, vergeleken met de rug van het paard. — Gemiddelde afwijking in houding: medium holle rug, doorhangende taille — Evenwicht en stabiliteit: — Het grootste deel van het gewicht rust op de elleboog. — Evenwichtsverlies met gemiddelde amplitude.

5		— Duidelijke afwijking in houding
4		— Minimale absorptie overall: de onderarm wordt herhaaldelijk van de pad opgetild. — Grote afwijking in houding: erg holle rug, doorzakkende taille — Heupen sterk gebogen — Evenwicht en stabiliteit: groot evenwichtsverlies.
0		— Hoek tussen de schouderlijn en de lengteas van het paard groter dan 45° — Hoek tussen de benen meer dan 45°

Aftrekpunten

Tot en met 1 punt	• Benen zijn niet de gehele tijd gesloten (hoewel het te zien is dat de voltigeur de intentie heeft om de benen gesloten te houden, maar dit niet de gehele oefening lukt).
1 punt	• Voor iedere gemiste galopsprong.
2 punten	• Benen worden in iedere andere positie dan gesloten en gestrekt gehouden.
3 punten	• Hand niet bovenop de handgreep gehouden, maar in de handgreep

4.1.4 Opsprong tot schouderstand (Sprongkracht)

Opsprong tot schouderstand (mag getoond worden als een binnen- of buiten- opsprong of bodemsprong).

Essentie

In harmonie met het paard uitgevoerd

Kwaliteit van de beweging, lichaamscontrole en houding

Bewegingsbeschrijving:

1. **De sprongfase** begint wanneer de Voltigeur springt
2. **De zwaaifase** begint wanneer de voeten het contact met de grond verliezen
3. **De landingsfase** begint wanneer de bovenkant van de schouder de rug van het paard raakt en eindigt wanneer de schouderstandpositie is bereikt

1. Sprongfase: Terwijl de handen één of beide handgrepen vastpakken, springt de Voltigeur af met beide voeten naast elkaar, dicht bij het paard. Het bovenlichaam is recht gericht.

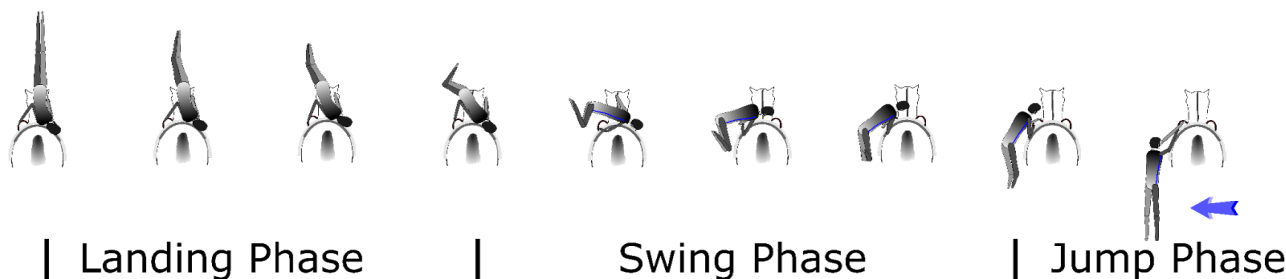
2. Zwaaifase: De knieën, hielen en tenen blijven dicht bij elkaar vanaf het moment dat de voeten de grond verlaten en het bovenlichaam in een fysiologische houding blijft. Tijdens het de fase bewegen de schouders in de richting van de rug van het paard en komt het bekken hoger dan de schouders. Alleen de arm die het dichtst bij het paard is, kan het paard aanraken. Het zwaartepunt (CoG) beweegt omhoog en over het paard, langs een transversaal vlak van het paard (waar de Voltigeur springt); tijdens de zwaaifase worden de benen eerst gebogen in een geplooid positie.

3. Landingsfase: De bovenkant van de schouder raakt de rug van het paard en de schouder landt zachtjes op de rug van het paard, terwijl de heupen verder naar boven blijven bewegen. Als tijdens de sprongfase beide handen aan één handvat zaten, gaat de ene hand in een vloeiende beweging over naar het andere handvat, zodat elke hand een afzonderlijk handvat vastgrijpt. Aan het einde van de landingsfase strekken de benen zich in een vloeiende, continue beweging.

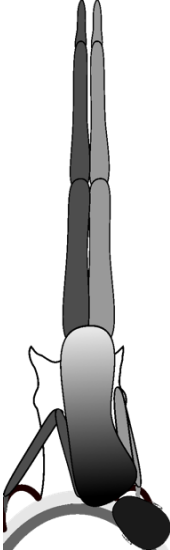
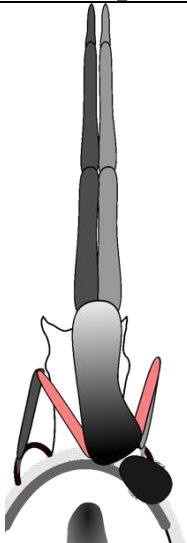
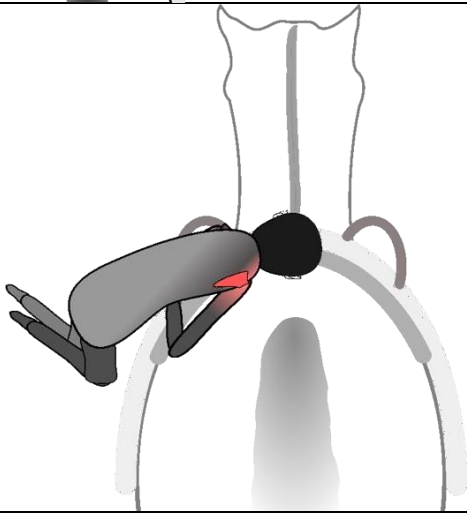
De eindpositie van de oefening: gebalanceerde schouderstand op één schouder, op de rug van het paard. Het frontale vlak van de Voltigeur is evenwijdig aan het transversale vlak van het paard. Het bovenlichaam bevindt zich in een fysiologische houding en de benen zijn verticaal, gesloten en recht. Beide bovenarmen bevinden zich dicht bij het bovenlichaam van de Voltigeur.

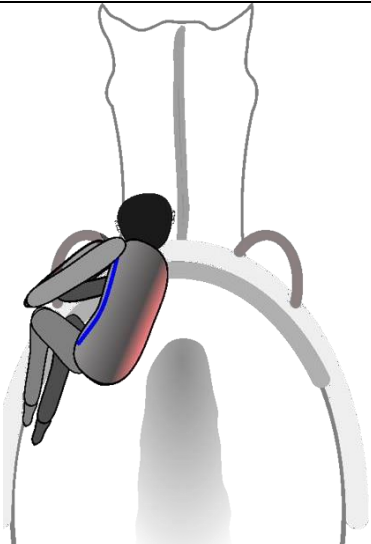
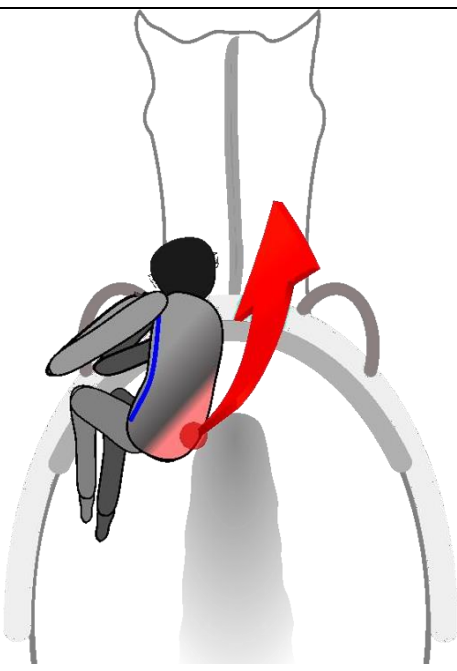
Deze positie moet worden bereikt binnen de derde galopsprong vanaf het begin van de sprongfase en moet gedurende drie galopsprongen worden vastgehouden met de benen gesloten.

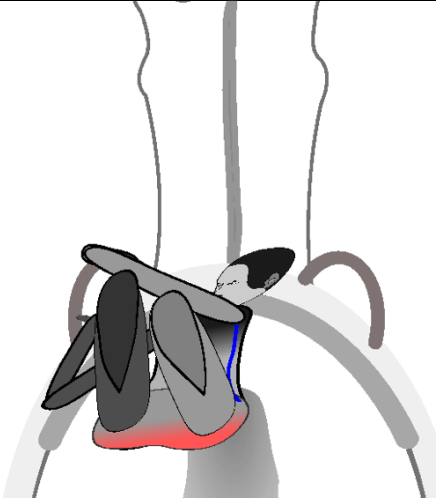
De schouderstand gedurende **drie galopsprongen** worden vastgehouden en de oefening wordt voltooid na de derde galopsprong. Fouten na de 3e galopsprong worden bij de aanvullende oefeningen als uitvoeringsfouten gemarkeerd (bijv. vallen binnen de 4e galopsprong)

Referentiescore

10		✓ Sprong-, zwaai- en landingsfase voltooid binnen 3 galopsprongen ✓ Uitstekende flow, ✓ CoG beweegt omhoog langs een transversaal vlak van het paard (waar de Voltigeur springt) ✓ In de sprong- en zwaai-fase: correcte beenbeweging en houding. ✓ Zachte landing op de schouder en correcte absorptie van de galopbeweging in schouderstand. De schouder van de Voltigeur landt zacht op de rug van het paard en het lichaam absorbeert de galopbeweging tijdens de schouderstand. ✓ In schouderstand: correcte houding. ✓ Eindpositie: correcte houding EN het frontale vlak van Voltigeur is evenwijdig aan een transversaal vlak van het paard.
9		⇒ In de sprong-, zwaai- en landingsfase: lichte afwijking in beenbeweging: hielen, benen en tenen niet geheel gesloten. ⇒ In schouderstand: bovenarmen niet dicht bij het bovenlichaam. ✓ Eindpositie: Het frontale vlak van Voltigeur is evenwijdig aan het transversale vlak van het paard.
8		⇒ Kleine afwijking in flow ⇒ Kleine afwijking van de CoG van het optimale traject: kleine verplaatsingen terug tijdens de zwaai- en/of landingsfase; Het schouderblad raakt het paard, maar de houding is correct in de schouderstand ⇒ In de sprong-, zwaai- of landingsfase: kleine afwijkingen in beenbeweging: hielen, benen en tenen niet altijd gesloten ⇒ Eindpositie: kleine afwijking van de juiste houding, lichaamsuitlijning of positie; het frontale vlak van de Voltigeur is niet volledig evenwijdig aan het transversale vlak van het paard
7		— De spring-, zwaai- en landingsfase zijn binnen 4 galopstappen voltooid

6		⇒ Gemiddelde afwijking in flow ⇒ Gaat terug tijdens de zwaai- en/of landingsfase; de zijkant van romp/bekken raakt het paard (zonder af te zetten) ⇒ Een been raakt het paard of de singel tijdens de zwaai- en/of landingsfase (zonder af te zetten) ⇒ Eindpositie: gemiddelde afwijking van de vereiste uitlijning van het frontale vlak van Voltigeur en het transversale vlak van het paard: hoek van 30°
5		⇒ Sprong-, zwaai- en landingsfase voltooid binnen 5 galopsprongen ⇒ Eindpositie: Aanzienlijke afwijking van de vereiste uitlijning van het frontale vlak van Voltigeur en het transversale vlak van het paard: hoek van 45°:
4		⇒ De sprong-, zwaai- en landingsfase vereisen meer dan 5 galopsprongen ⇒ Grote afwijking in de flow ⇒ Lichaam gaat terug tijdens de zwaai- en/of landingsfase; de zijkant van romp/bekken raakt het paard (bij afzetten) ⇒ Een been raakt het paard of de singel tijdens de zwaai- en/of landingsfase (met afzetten) ⇒ Voltigeur heft het ene been na het andere op (90 graden of meer ertussen) ⇒ Ernstig instorten op het paard, aanzienlijke verstoring van het comfort of het evenwicht van het paard ⇒ Eindpositie: grote afwijking van de vereiste uitlijning van het frontale vlak van Voltigeur en het transversale vlak van het paard: hoek (draaiing) van minder dan 45°

0		⇒ Voltigeur landt plat op de rug op de rug, nek of singel van het paard voordat hij in de schouderstand gaat: de thoracale wervelkolom (bovenste en midden van de rug) raakt het paard ⇒ Landen in de schouderhang voordat de voltigeur in de schouderstand gaat ⇒ Eindpositie bereikt, maar schouderstand niet gedurende ten minste één volledige galopsprong volgehouden ⇒ Eindpositie: excessieve afwijking van de vereiste uitlijning van het frontale vlak van Voltigeur en het transversale vlak van het paard: hoek (draai) van meer dan 45°
---	--	---

Aftrekpunten

Tot en met 1 punt	• Kort de beugel aanraken om balans te verkrijgen
1 punt	• Voor elke ontbrekende galopsprong in de statische fase
Tot en met 2 punten	• De benen raken het paard of de beugel tijdens de opgaande beweging

4.1.5 Naald achterwaarts (Lenigheid)

De naald wordt achterwaarts op de paardenrug uitgevoerd met beide handen plat op de pad of de paardenrug.

De gehele voet van het standbeen is in contact met de paardenrug. Het gestrekte standbeen is in lijn met de verticale as van het paard. Het opgeheven been is gestrekt naar boven en vormt één lijn met het standbeen. De schouders van de voltigeur zijn parallel met de laterale as van het paard. De oefening moet minimaal 3 galopsprongen worden vastgehouden.

Essentie

Beweging in harmonie met het paard uitgevoerd.
Lenigheid en balans

Bewegingsbeschrijving:

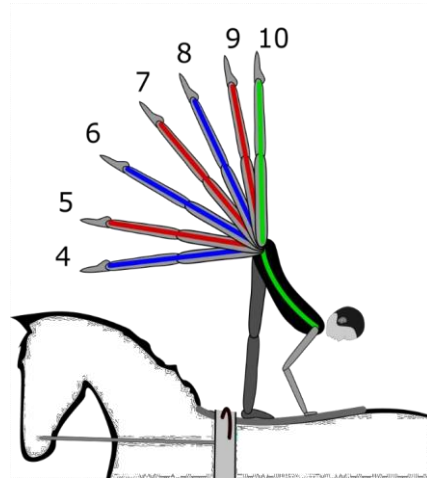
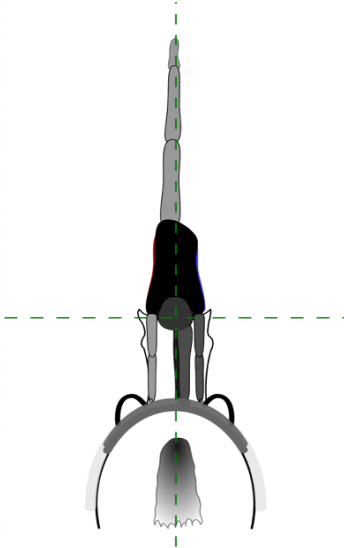
De naald is een statische oefening en bestaat uit één biomechanische fase:

De statische fase begint wanneer de statische positie wordt weergegeven

De statische fase en het tellen van de galopsprongen beginnen wanneer de statische positie wordt weergegeven.

- De gehele zool van de steunvoet is op de rug van het paard. Het steunbeen is recht; het is dichtbij en evenwijdig aan het middenvlak van het paard en bijna verticaal.
- Het zwaartepunt is in het middenvlak van het paard.
- De handen liggen plat op de pad/rug/croupe in een transversaal vlak van het paard. De schouders bevinden zich ook in een transversaal vlak van het paard.
- Het hefbeen is gestrekt en wijst naar boven dichtbij en evenwijdig aan het middenvlak van het paard; de hoek tussen standbeen en horizontaal is 90°.
- Het bovenlichaam blijft in een fysiologisch correcte houding en in het middenvlak van het paard.
- De galopbeweging wordt door de Voltigeur opgevangen, vooral via de armen en het bekken. De gewrichten van de armen worden net zoveel gebogen als nodig is om de veranderingen in de hoogte van de rug van het paard op te vangen.

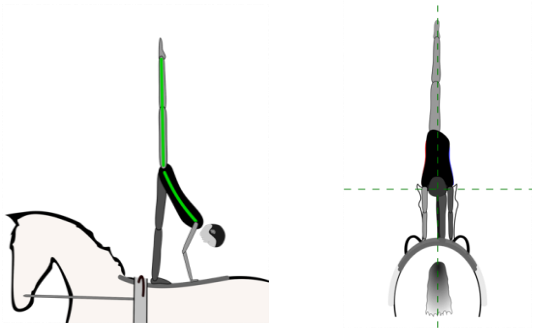
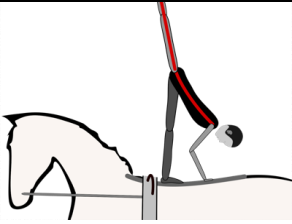
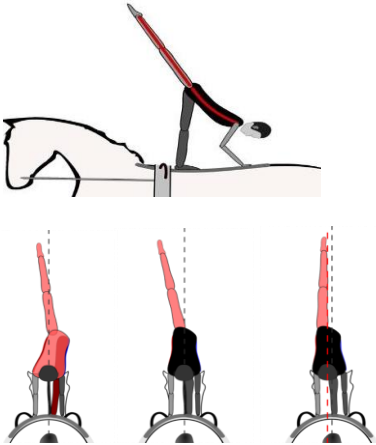
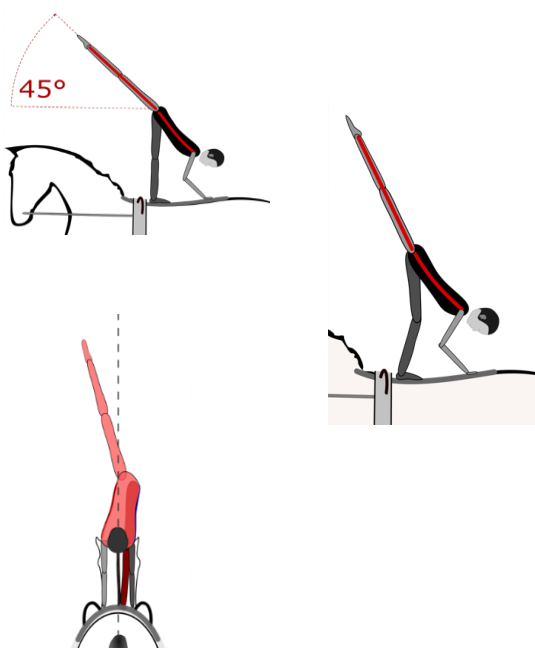
De achterwaartse naald moet gedurende drie galopsprongen worden vastgehouden en de oefening eindigt na de derde galopsprong. Fouten na de 3e galopsprong worden bij de aanvullende oefeningen als techniekfouten gemarkeerd (bijv. vallen in de 4e galopsprong)

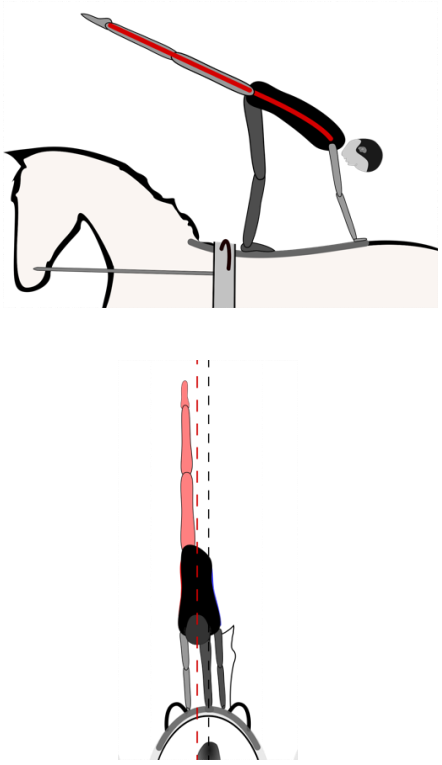
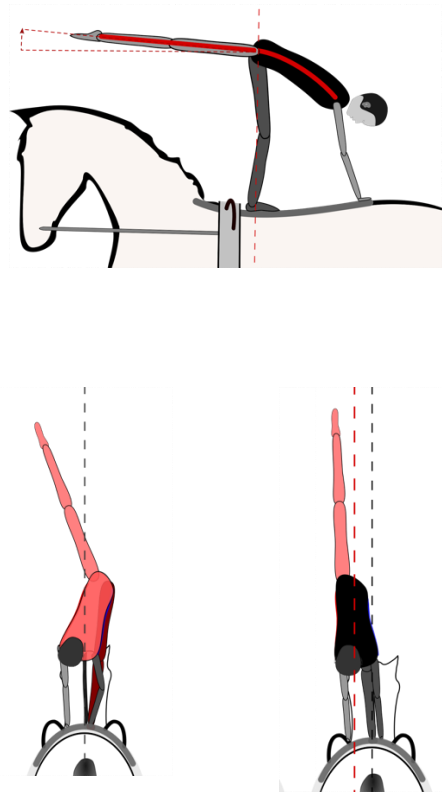

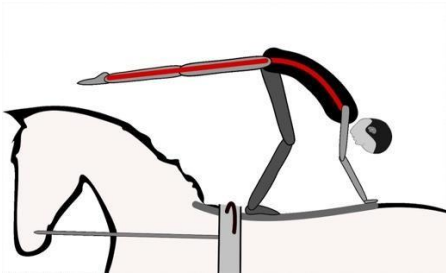
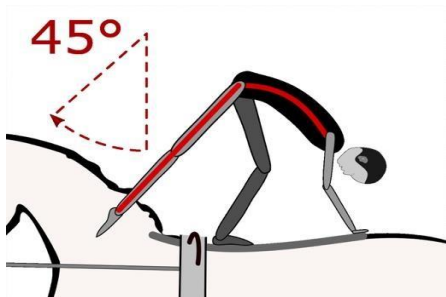
Referentiescore

✓ Vereist

— Afwijking met bijbehorende referentiescore

10		✓ Correcte absorptie, Hefbeen stabiel ✓ Hand en voet plat op de pad ✓ Correcte houding en uitlijning ✓ Standbeen recht ✓ Hoek tussen hefbeen en horizontaal: 90°
9		✓ Correcte houding en uitlijning ✓ Standbeen recht — Hoek tussen hefbeen en horizontaal: zie afbeelding — Hefbeen beweegt lichtjes
8		✓ Standbeen recht — Hoek tussen hefbeen en horizontaal: zie afbeelding — Kleine afwijking in balans: zwaartepunt iets buiten het middenvlak van het paard — Kleine afwijking in de uitlijning van been, bekken of schouders
7		— Hoek tussen hefbeen en horizontaal: 45° (zie afbeelding) — Standbeen licht gebogen — Kleine afwijking in de uitlijning van been, bekken of schouders

6		— Hoek tussen hefbeen en horizontaal: zie afbeelding — Gemiddelde beweging van het hefbeen gedurende de hele oefening — Gemiddelde afwijking in balans: zwaartepunt buiten het middenvlak van het paard
5		— Hoek tussen hefbeen en horizontaal: 90° (zie afbeelding) — Significante afwijking in uitlijning van been of schouders

4		— Hoek tussen hefbeen en horizontaal: net onder horizontaal — Grote afwijking in evenwicht gedurende de hele oefening — Ernstige verstoring van het comfort of evenwicht van het paard — Standbeen gebogen
0		— Hoek tussen verticaal en hefbeen kleiner dan 45°

4.2 Beoordeling Artistiek Technische Test

De maximum score is 10. Cijfers mogen in decimalen gegeven worden.

De beoordeling van de artistiek begint vanaf het moment dat de voltigeur de voltigesingel, pad of paard aanraakt en eindigt met de tijdslijm. De artistiek wordt gejureerd volgens de volgende criteria:

Harmonie	Samenwerking met het paard. Wanneer er op de juiste wijze wordt samengewerkt met het paard, bevordert dit de ontspanning en de ontvankelijkheid van het paard. Het paard heeft vertrouwen in de voltigeur en is daardoor oplettend en van goede wil. De samenwerking verloopt vloeiend en er is sprake van een volledige eenheid en harmonie met het paard.		20%
STRUCTUUR	Selectie van oefeningen/reeksen/transities Gebruik van unieke, originele oefeningen, reeksen, transities of een combinatie daarvan binnen de reeks (de periode tussen twee technische test oefeningen).	T1	40%
CHOREOGRAFIE	Variatie in compositie Vloeiende overgangen en bewegingen die connectie en vloeiendheid tonen van alle oefeningen (technische oefeningen en overige oefeningen) getoond in de technische test. Naadloze integratie van technische oefeningen in de technische test die efficiëntie, verbinding en vloeiendheid toont. Selectie van elementen en reeksen. Evenwichtig gebruik van posities en richtingen.	T2	10%
	Muziek Interpretatie • Diepe betrokkenheid bij een volledig ontwikkeld muzikaal concept. • Boeiende interpretatie van de muziek. • Grote verscheidenheid van expressie als antwoord op verschillende en veranderende muzikale elementen. • Complexiteit van lichaamstaal en gebaren en bewegingen in meerdere richtingen.	T3	30%

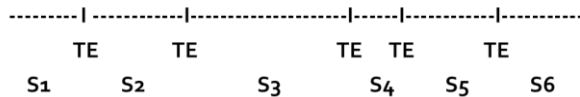
Aftrekpunten

1 punt	• Voor alle oefeningen, inclusief de afsprong, begonnen na de tijdslijm (bel)
---------------	---

T1 Score – Selectie van oefeningen/reeksen/transities

1. De technische test is verdeeld in zes reeksen, de eerste van de opsprong tot de eerste technische oefening, 4 reeksen van de ene technische oefening naar de volgende en tenslotte van de laatste technische oefening tot de afsprong.
2. Elk van de reeksen krijgt een score. Deze score vertegenwoordigt de volgende criteria: moeilijkheidsgraad en/of originaliteit en individualiteit van een element en/of reeksen elementen en/of overgangen
3. Als de voltigeur onmiddellijk begint met de eerste technische oefening, krijgt de eerste reeks een score van 5.
4. Als een technische oefening niet wordt uitgevoerd (helemaal niet getoond), wordt de ontbrekende reeks als nul gescoord.

Example 1

	S1	S2	S3	S4	S5	S6	T1 Score
Complexity and/or Originality and/or Uniqueness of the sequence	5,5	6	8	7,5	4	6	6,167

De scores T1 to T6 worden genoteerd op het **beoordelings**protocol en de rekenkamer berekent het uiteindelijke T1 cijfer. De totale T1 score is het gemiddelde van de 6 reeksen, berekend in drie decimalen.
(Voor de technische test klasse met 3 technische oefeningen worden er 4 reeksen genoteerd en het gemiddelde van deze vier reeksen vormt het T1 cijfer).

Basisscore T1

Complexiteit: verwijst naar de moeilijkheidsgraad van de oefening of het risico dat een overgang met zich mee kan brengen. Ook een combinatie van meerdere overgangen kan een zekere complexiteit vertegenwoordigen binnen de technische test.

Voorbeeld: de technische oefening "Voorwaarts knielen naar achterwaarts staan" direct naar "Naald achterwaarts" gaan, betekent een overgang met enig risico.

Originaliteit: oefeningen, overgangen en/of de combinatie daarvan die uniek kan zijn. Originaliteit kan ook voortkomen uit een artistiek element dat muziekinterpretatie ondersteunt.

Connectiviteit: verwijst naar de soepele verbinding tussen twee oefeningen of overgangen waar geen onderbrekingen te zien zijn en de harmonie met het paard behouden blijft.

Opmerking:

- Na de bel, aan het einde van de test, wordt alleen de afsprong meegenomen in de beoordeling de laatste reeks.
- Een afsprong aangevangen na de bel voor de tijdslimiet geeft 1.0 aftrek op het totale artistiek cijfer.
- Gebrek aan connectiviteit – storingen kunnen de score verlagen.

Tot 10	- De reeks bestaat uit één of meerdere oefeningen/overgangen waarvan er minstens één aan de volgende eisen voldoet: - Zeer Complex en/of origineel en/of een oefening met een R moeilijkheid is getoond. - Goede tot uitstekende connectiviteit
Tot 8	- De reeks bestaat uit één of meerdere oefeningen/overgangen waarvan er minstens één aan de volgende eisen voldoet: - Complex en/of origineel - Redelijk tot goede connectiviteit, afhankelijk van de complexiteit van de getoonde oefeningen
Tot 6	- De reeks bestaat uit één of meerdere oefeningen/overgangen waarvan er minstens één aan de volgende eisen voldoet: - Matige complexiteit en/of originaliteit - Vertoont enige connectiviteit zonder grote verstoringen (gemiddelde vloeiendheid) Eén enkele overgang om technische oefeningen aan te sluiten, maar met een goede connectiviteit kan bijvoorbeeld leiden tot een positieve score.
Tot 4	- De reeks bestaat uit één oefening of overgang, namelijk: - Lage complexiteit of originaliteit - Weinig connectiviteit met enkele onderbrekingen.
Tot 2	Geen extra oefeningen/overgangen - geen complexiteit in de reeks, groot gebrek aan of geen connectiviteit, grote onderbrekingen tussen de technische oefeningen.

T2 en T3 – Variatie in compositie en muziekinterpretatie

Voor de beoordeling van de scores T2 en T3, zie 3.2 – Artistiek C3 en C4.

Bijlage – afkortingen

Op het beoordelingsprotocol heeft de jury ruimte voor opmerkingen. De volgende afkortingen kunnen daarvoor gebruikt worden.

Afkorting	Aftrek	Beschrijving
B	1 punt	bodem raken met de handen na een afsprong
G	1 punt	voor iedere niet volgehouden galopsprong in een statische- verplichte oefening en technische test oefeningen
K	1 punt	foutief of niet knielen bij de vlag/staan
N	1 punt	aanraken van de hals tijdens de vlag, zonder vormverlies van de vlag
T	1 punt	voor iedere taktfout in de molen
F	2 punten	bodem raken met meer dan enkel handen en voeten na een afsprong
H	2 punten	herhaling van een oefening

A – Niet aangesloten	In – Ingestort	Rw – Regelmaat hoogte en wijdte
Ar – Arm(en)	Kl – Klemmen	S – Spannen
Ba – Balans	Kn – Knie(en)	Sc – Schouder(s)
Be – Been of benen	L – Landing	St – Stap(pen)
Bol – Bol	Le – Lenigheid	Sz – Stoelzit
D – Draai	Lo – Niet los laten na afsprong	Te – Techniek
Ge – Gewichtsverdeling	M – Niet op het juiste moment	Tv – Tijd verspild
Gr – Grepen	Mi – Niet in het midden t.o.v. de wervelkolom van het paard	VI – Vloeiendheid
Ha – Hand(en)	P – Paralleliteit	Vo – Voet(en)
Hm – Harmonie met het paard	Pa – Paard aangeraakt	Vf – Vluchtfase
Ho – Houding	Pd – Pad	W – Wijdte van de benen
Hg – Hoogte	R – Niet Gestrekt	ZZ – Zijwaartse zit
Hu – Opsprong met hulp		

Bijlage – moeilijkheidsgraad kür

Moeilijkheidsgraad Solo klasse M/Z/ZZ/junioren

Moeilijkheidsgraad (DoD)	Solo Voltige (10 zwaarste oefeningen tellen voor de DoD)
R	1,3
D	0,9
M	0,4
E	0,0

Moeilijkheidsgraad Teams klasse M/Junioren/Z/ZZ

Moeilijkheidsgraad (DoD)	Teams M & Junior (20 zwaarste oefeningen tellen voor de DoD)	Teams Z & ZZ (25 zwaarste oefeningen tellen voor de DoD)
D	0,5	0,4
M	0,4	0,3
E	0,2	0,1

Moeilijkheidsgraad Pas-de-Deux klasse M/Junioren/Z/ZZ

Moeilijkheidsgraad (DoD)	Pas-de-Deux M & Junior (10 zwaarste oefeningen tellen voor de DoD)	Pas de Deux Z & ZZ (13 zwaarste oefeningen tellen voor de DoD)
D	1,0	0,8
M	0,5	0,4
E	0,0	0,0

Bijlage – Vallen

Categorie	Beschrijving	Team	Solo Kur	<u>Solo IT</u>	Pas-de-Deux
Val cat. 1a	Een onverwachte beweging waarbij alle voltigeurs snel en zonder controle op de grond landen; veroorzaakt door balansverlies; landing uit balans en onmogelijk om recht overeind te blijven op beide voeten (geen contact met het paard/harnachement), gedurende of aan het einde van de test. Het paard is 'leeg'. Eén enkele aftrek voor alle betrokken voltigeurs.	2.0	2.0	5.0	2.0
Val cat. 1b	Een onverwachte beweging waarbij één van de voltigeurs in PDD/ één of twee voltigeurs in een team snel en zonder controle op de grond landen; veroorzaakt door balansverlies; landing uit balans en onmogelijk om recht overeind te blijven op beide voeten (geen contact met het paard/harnachement/nog voltigeur(s) op het paard). Het paard is niet 'leeg'. Eén enkele aftrek voor alle betrokken voltigeurs	1.0			1.0
Val cat. 2a	Door balansverlies, vallen alle voltigeurs op de grond, op beide voeten, (geen contact met het paard/harnachement), gedurende of aan het einde van de test. Het paard is 'leeg' Eén enkele aftrek voor alle betrokken voltigeurs	1.0	1.0	3.0	1.0
Val cat. 2b	Door balansverlies, vallen één van de voltigeurs in PDD/ één of twee voltigeurs in een team op de grond op beide voeten, (geen contact met het paard/harnachement), gedurende of aan het einde van de test. Het paard is niet 'leeg' Eén enkele aftrek voor alle betrokken voltigeurs	0.4			0.6
Val cat. 3	Door balansverlies, valt een voltigeur op de grond, op beide voeten en nog steeds in contact met het paard/harnachement/andere voltigeur op het paard en springt weer op het paard. Bodemsprong na balansverlies	0.4	0.6	2.0	0.6
Val cat. 4	Bodemsprong met meerdere passen/sprongen met de voeten voordat de voltigeur het paard weer opspringt	0.4	0.6	2.0	0.6
Val cat. 5a	Na een afsprong is de voltigeur niet in staat om evenwicht te bewaren op beide voeten en raakt de bodem met andere lichaamsdelen (anders dan de hand(en)) (plus aftrek voor een slechte techniek van de afsprong)	0.2	0.4	2.0	0.4
Val cat. 5b	Na een afsprong is de voltigeur niet in staat om evenwicht te bewaren op beide voeten en raakt de bodem met de hand(en) (plus aftrek voor een slechte techniek van de afsprong)	0.1	0.2	1.0	0.2

Vallen worden op het beoordelingsprotocol opgeschreven middels de afkorting "F" en de bijbehorende aftrekpunten